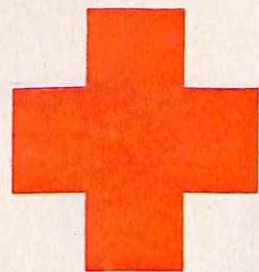

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1976

ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

Στίχοι: ΗΛΙΑ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ

Μουσική: ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΤΡΙΑ

1. Μὲ κα- ρά- δι στὰ τα- ξί- δια — τὸ ναυ- τὸ- που-λο γυρ-
2. Στοῦ κιν- δύν- νου τὴν τρο- μά- ρα — τὸ φυ- λά- ει μο- να-

νᾶ — καὶ στῆς δᾶ- λασσας τὰ φέ- δια — τὰ μι- κρά- τα- του περ-
χῆ — τῆς μα- νού- λας ἢ λα- χτά- ρα — τῆς μα- νού- λας του ἑ- εὔ-

- νᾶ. — 'Ο βο- ριάς δὲν τὸ — τρο- μά- ζει — οὐτ' ἢ
χῆ, — Πού ἐλ- πί- — ζει πα- λη- κά- ρι — νὰ τὸν

ᾶ — πι- στη νο- τιά, — οὐ- τε χιό- νι οὐ- τε — χα-
δῆ — καμ- μιὰ φο- ρά, — νὰ τὸν ποῦν μι- κρὸ — Κα-

λά- ζι — οὐ- τε κύ- — μα- τα — πλα- τιά. —
νὰ- ρη — μέσ' τ' α- δά- — να- τα — ψα- ρά. —

Στοῦ κινδύνου τὴν τρομάρα
τὸ φυλάει μοναχῇ
τῆς μανούλας ἢ λαχτάρα
τῆς μανούλας ἢ εὐχῇ.

*

Ποῦ ἐλπίζει παλληκάρι
νὰ τὸν δῇ καμμιὰ φορὰ
νὰ τὸν ποῦν μικρὸ Κανάρι
μὲς τ' ἀθάνατα Ψαρά.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ σχολείου. Εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ ὀρθίου διε-
μηνέως ἀριστερὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλγαρικοῦ Ε.Σ. κ. Ἰγνάτωφ, δεξιὰ ὁ Πρόεδρος
τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργιουντζος. Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὰ ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Ὁ Βουλγαρικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐκάλεσε τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Βουλγαρίαν ἐπὶ μίαν ἐβδο-
μάδα μετὰ ἄλλα δύο μέλη διὰ νὰ γνωρίσουν τὸ ἔργον ποὺ γίνεται ἐκεῖ καὶ νὰ
συμφιλοῦν αἱ σχέσεις τῶν δύο γειτονικῶν καὶ φίλων λαῶν, ὅπως ἔδωσαν
τὸ παράδειγμα οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο λαῶν κ.κ. Καραμανλῆς καὶ Ζίφκωφ.

Ὁ Πρόεδρος κ. Π. Γεωργιουντζος συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν
ιατρὸν κ. Μ. Δήμιτσαν καὶ τὸν Τμηματάρχην τῶν Διεθνῶν Σχέσεων κ.
Ἄ. Ἀρφάνην ἐπεσκέφθησαν τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ 20 - 26 Σεπτεμβρίου
1976. Ἐγιναν δεκτοὶ μετὰ πολλὴν ἐγκαρδιότητα καὶ φιλίαν καὶ ἐπεσκέφθη-
σαν τὰ κέντρα τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δραστηριότητος εἰς πολλὰς πόλεις
εἰς τὴν Σόφιαν, τὴν Φιλιππούπολιν, τὸν Πύργον, τὴν Σωζόπολιν, τὴν Βάρ-
ναν καὶ τὴν Στάρα Ζαγόρα. Εἰς ὅλα τὰ Κέντρα γίνεται δραστηρία ἐργασία,
ἰδίως εἰς τὸν τομέα τῆς ὑγιεινῆς, τῆς διδασκαλίας καὶ παροχῆς Πρώτων
Βοηθειῶν. Ἰδιαιτέρως ζωνρὰ εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὸ ἔρ-
γον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἡ ἀντιπροσωπεῖα μας ἐπεσκέφθη ἓνα ὄρατο 7τάξιον σχολεῖον εἰς τὴν
Σόφιαν ποὺ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ρώσου ἀστροναύτου Γιούρι Γκαγκάριν.
Οἱ ἐρυθροσταυρίται μαθηταὶ ἀσχοῦν τὸ ἔργον τῶν μετὰ πολλὴν δραστηριό-
τητα καὶ ἐπιτυχίαν. Εὐρήκαμε τοὺς μαθητὰς μόνον τῶν μικροτέρων τά-
ξεων, διότι οἱ μεγαλύτεροι ἐπῆγαν ὅλοι ἐθελοντικῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ
νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀγρότας εἰς τὸ ἔργον τῆς συγκομιδῆς τῶν προϊόντων.
Κάθε τάξις ἔχει μόνον τριάκοντα μαθητὰς. Οἱ μαθηταὶ προκαλοῦνται νὰ
ἐντείνουν τὴν προσπάθειάν των καὶ τὴν προσοχὴν των διὰ νὰ μάθουν πρά-
γματα δύσκολα. Εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Δ η μ ο τ ι κ ο ὕ εἶδαμε διδασκαλίαν
Μαθηματικῶν ὅπου οἱ μαθηταὶ ἔλυαν προβλήματα ἐξισώσεων ποὺ εἶχαν
καὶ παράγοντα ἀγνωστον. Εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας τοῦ σχολείου, ποὺ ἦσαν
εὐρύχωροι καὶ καλῶς ἐξοπλισμένοι, ὑπῆρχον ὡς ὄργανα διδασκαλίας καὶ
συσκευαὶ τηλεοράσεως. Ὅλοι αἱ τάξεις εἶναι τηλεοπτικῶς συνδεδεμένοι
μετὰ τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ εἰς κάθε στιγμὴν νὰ πα-
ρακολουθῇ τὴν ἐργασίαν ποὺ γίνεται εἰς ἐκάστην τάξιν. Οἱ μαθηταὶ εἶναι
ὅλοι ἐρυθροσταυρίται καὶ βοηθοῦν εἰς ἔργα ὑγιεινῆς, ἀλληλεγγύης, διεθνούς
ἀλληλογραφίας καὶ ἀνταλλαγῆς λευκωμάτων μετὰ σχολεῖα ξένων χωρῶν.

Εἰς ἑορταστικὴν συγκέντρωσιν στὴν μεγάλη αἴθουσα τοῦ σχολείου οἱ
μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἀπήγγειλαν μετὰ θαυμάσιον τρόπον ποιήματα ἐθνικὰ
καὶ ἐρυθροσταυρικά καὶ ἐτραγούδησαν πολλὰ ὄρατα τραγούδια μετὰ συνο-
δεία μουσικῶν ὀργάνων.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΔΩΡΕΑ 1. Τζόγια
ΗΜΕΡΟΜ. 16. 8. 85
ΑΡΙΘ. 36199

ΤΟ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟ ΠΑΡΤΥ

Κωμωδία σε δύο πράξεις

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ, 11 ετών
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, αδελφή της, 10 ετών.
ΜΑΝΤΑΜ ΕΝΤΙΘ, δασκάλα τών Γαλλικών.
ΕΙΡΗΝΗ
ΕΛΙΑΝΑ
ΤΑΤΙΑΝΑ
ΓΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

‘Η Σκηνή παριστάνει ένα σαλονάκι εὐπόρου σπιτιού. Μία κονσόλα, τρεις πολυθρόνες, ένας μπουφές (ή μπάρ), ένα στρογγυλό τραπέζακι στη μέση, σιγυρισμένο καλά, και με λίγα λουλούδια στα βάζα. Τα δυο κορίτσια κάθονται αναπαυτικά στις πολυθρόνες.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: ‘Αλήθεια, ‘Αλεξάνδρα, τί ώραίο πράγμα, να μην έχουμε διάβασμα, τώρα που τελείωσαν πιά οι διαγωνισμοί, κι άρχισαν οι διακοπές μας, να λείπη ή μαμά κι ο μπαμπάς ως άργά το βράδυ, και μεις οι δυο να καθώμαστε ξεπλωμένες φαρδεϊά - πλατειά στις πολυθρόνες μας και να συζητούμε. ‘Αχ, πώς μ’ αρέσει! (Ξαπλώνει τα πόδια της και τα χέρια της σε μία στάση πολύ αναπαυτική).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: (κάνει αμέσως κι αυτή το ίδιο). ‘Αχ, κ’ έμένα μ’ αρέσει έτσι. Τί ώραία!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Ναί, αλλά δεν πρέπει ν’ αφήσουμε το απόγευμά μας να πάη χαμένο. Πρέπει να βρούμε κάτι να διασκεδάσουμε για καλά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Κ’ εγώ θέλω πολύ. ‘Αλλά, σαν τί λές να βρούμε;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Ού, εγώ τόχω βρεί κι όλας. Τόχω το σχέδιό μου έδω στο κεφάλι μου (δείχνει το κεφάλι της άστεϊα). ‘Ετσι, όπως μās έλεγε ή δασκάλα, θυμάσαι; «Νά τόν βάλετε μέσα στο κεφάλι σας

αὐτὸν τὸν κανόνα!» Νά, έτσι! (μιμείται τή δασκάλα).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: ‘Αχ, ἀδελφούλα μου, πές μου καί μένα τὸ σχέδιό σου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Καί βέβαια θά σὲ πῶ. ‘Αλλωστε, ἂν δὲν τὸ κατάλαβης καί σὺ τὸ σχέδιό μου, δὲ μπορεῖ νὰ ἐπιτύχη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: ‘Ελα γρήγορα, λέγε μου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Λοιπόν, ἄκου. Λέω νὰ κάνουμε μιὰ δεξίωση, ἕνα πάρτυ, τώρα τὸ ἀπόγευμα πού λείπουν ὅλοι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Δεξίωση, πάρτυ; ‘Εμεῖς οἱ δυο; Καί πῶς θὰ γίνη; ‘Αχ, τί χαρὰ πού ἔχω νὰ κάνουμε πάρτυ!...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Στάσου τώρα, νὰ ἰδῆς. ‘Εσύ καί ἐγὼ θὰ φορέσουμε ἀπὸ ἕνα φόρεμα βραδυνὸ τῆς μαμᾶς καί θὰ ὑποδεχοῦμε τρεῖς φίλες μας, πού θὰ τοὺς τηλεφωνήσουμε νὰ ἔλθουν κι αὐτὲς ντυμένες μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Μὰ πῶς θὰ βγοῦν στο δρόμο μὲ τὰ μακρὰ φουστάνια; Θὰ γελάη ὁ κόσμος!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Μὴ σὲ νοιάζει, τώρα θὰ ἰδῆς! Θὰ τηλεφωνήσω ἀμέσως καί στὶς τρεῖς (σηκώνει τὸ τηλέφωνο καί παίρνει ἕναν ἀριθρό). ‘Εσύ ‘σαι Εἰρήνη; Ναί; Λοιπόν, σήμερα θὰ κάνουμε μιὰ δεξίωση στὸ σπίτι μας, ἢ ‘Αλεξάνδρα κ’ ἐγώ. Δὲν εἶναι κανένας ἐδῶ. Θὰ φορέσουμε ἀπὸ ἕνα βραδυνὸ φόρεμα τῆς μαμᾶς, θὰ ετοιμάσουμε μεζέδες καί ποτὰ καί θὰ σᾶς δεχοῦμε, ἐσένα καί τὶς ἀδελφές σου, τὴν ‘Ελιάννα καί τὴν Τατιάνα, ντυμένες μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Τί εἶπες, εἶναι δύσκολο; Καλέ τί λές! Βάλετε τὰ φορέματα σ’ ἕνα βαλυσάκι κ’ ἐλάτε νὰ τὰ φορέσετε ἐδῶ. ‘Αν δὲν μπορῆτε, ἐλάτε ἔτσι, καί θὰ σᾶς δώσουμε ἑμεῖς φορέματα τῆς μαμᾶς καί τῆς θείας μας. Φέρτε καί τίποτα μεζέδες γιὰ σερβίρισμα. Τ’ ἄλλα θὰ τὰ κανονίσουμε ἑμεῖς. ‘Ετσι, σύμφωνα; Μπράβο! Θὰ σᾶς περιμένουμε λοιπόν, τὸ γρηγορώτερο, κ’ ἑμεῖς στὸ μεταξύ θὰ ετοι-

μάζουμε ὅ,τι χρειάζεται. ‘Αντίο (κατεβάζει τὸ τηλέφωνο).

(‘Η Κατερίνα κ’ ἡ ‘Αλεξάνδρα ἀγκαλιάζονται μ’ ἐνθουσιασμό καί χειροπιασμένες χοροπηδοῦν γύρω - γύρω τραγουδώντας).

«Τί χαρά, τί χαρά
μεγάλη δοκιμάζεις;
ὅταν σὰν νοικοκυρά,
δεξίωση ετοιμάζεις!»

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: ‘Εμπρός τώρα, δουλειά. Πάμε στὴν κουζίνα, νὰ ετοιμάσουμε μεζέδες, ὅ,τι βρεθῇ σὲ πινερίο: ψωμάκια, τυράκια, κεφτεδάκια ἀπὸ χτές, ν’ ἀνοίξουμε κ’ ἕνα κουτί ἀντζούγιες, καί βλέπουμε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Ναί, ἀλλὰ τί ποτὰ θὰ προσφέρουμε;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Νὰ σοῦ πῶ. Πορτοκαλάδες ὑπάρχουν ἀρκετές, καί λίγη βυσσινάδα καί παγάκια πολλὰ - πολλὰ, γιὰ νὰ εἶναι ὅλα ὀρεκτικά. ‘Εμπρός λοιπόν, πάμε νὰ ετοιμάσουμε.

(Καθὼς κάνουν νὰ φύγουν, ντρίν! χτυπáει τὸ κουδούνι τῆς πόρτας. Τὰ δυο κορίτσια ξαφνιάζονται).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ καί ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: ‘Ωχ, ποῖος νάναι ἄραγε; (‘Η Κατερίνα ἀνοίγει τὴν πόρτα καί μπαίνει μέσα ἡ Μαντάμ ‘Εντίθ, ἡ δασκάλα τῶν Γαλλικῶν, μὲ γκρίζα μαλλιά, μὲ γυαλὰ καί μὲ αὐστηρὴ φυσιογνωμία):

ΜΑΝΤΑΜ ΕΝΤΙΘ: Καλησπέρα, παινιτιά μου. ‘Εγκώ, σήμερα ἐλεύτερη, σκέφτηκα ἔρθω ἐντῶ, κάνουμε λίγο μάθημα μαζί.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ καί ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ μαζί: ‘Ωχ, τώρα τί θὰ κάνουμε;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ (μυστικά στὴν ‘Αλεξάνδρα): Στάσου, τώρα θὰ ἰδῆς τί θὰ κάνω. (Στὴ δασκάλα). ‘Αχ, μαντάμ, ἔχω ἕνα δυνατό πόνον στὴν κοιλιά καί θὰ ξαπλώσω στὸ κρεβάτι. Δὲ μποροῦμε νὰ κάνουμε μάθημα (φεύγει καί ἀκούγεται ἀπὸ μέσα): ‘Αφήστε με νὰ κοιμηθῶ, εἰμαι ἄρρωστη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Κ’ ἐμένα μ’ ἐπίασε ξαφνικά ἕνας πόνος στὸν ἀστράγαλο. Θέλω κ’ ἐγὼ νὰ ξαπλώσω λιγάκι. Δὲν γίνεται μάθημα σ’ αὐτὰ τὰ χάλια πού εἴμαστε.

ΜΑΝΤΑΜ ΕΝΤΙΘ: Τί κρίμα, νὰ μὴ κάνουμε τὸ μάθημα. Θέλετε νὰ πηγαίνω νὰ φέρνω γκαιτρός;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: ‘Οχι, μαντάμ, δὲν μās χρειάζεται γαιτρός, μόνον θέλουμε νὰ ξεκουραστοῦμε λιγά-

κι, γιὰτὶ νυστάζουμε. Μὴν κάνετε κόπο γιὰ μās.

ΜΑΝΤΑΜ ΕΝΤΙΘ: Πολὺ καλά, ἐγκώ πηγαίνω σπῆτι μου, Νὰ εἴστε φρόνιμες καί νὰ κάνετε ἡσυχία. ‘Αντίο, καί περαστικά (φεύγει).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ (μπαίνει τρεχάτη): ‘Ωραία! Τὴ γλυτώσαμε καλά, δὲν εἶν’ ἔτσι; Παρὰ λίγο νὰ μās χαλάσει ὅλο τὸ σχέδιο. ‘Εμπρός λοιπόν, τὶς ετοιμασίες μας.

(Βγαίνουν καί μπαίνουν βιαστικές. Κουβαλάνε πιατάκια μὲ μεζέδες, ποτήρια, μπουκάλες μὲ πορτοκαλάδες καί μ’ ἕνα κόκκινο ὑγρό. Συγυρίζουν βιαστικά τὸ σαλόνι, τοποθετοῦν τὰ ἐπιπλα στὶς ἄκρες γιὰ νὰ κάνουν χωρὸ γιὰ χορό).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Βλέπεις, ἔβαλα λίγη βυσσινάδα στὸ νερό κ’ ἔγινε ρόζ. Θὰ τὸ προσφέρουμε γιὰ οὔσκυ! Θὰ γίνη γλέντι πρῶτης γραμμῆς. Πάμε τώρα νὰ βάλουμε τὶς βραδυνές μας τουαλέτες.

(Φεύγουν καί οἱ δυο. Κλείνει ἡ αὐλαία).

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

Κατερίνα, ‘Αλεξάνδρα, Εἰρήνη, ‘Ελιάννα, Τατιάνα, ὅλες ἀπὸ 9 ἕως 11 ετών, Μαντάμ ‘Εντίθ, ὁ Γιατρός, ἡ μαμά τῆς Κατερίνας καί τῆς ‘Αλεξάνδρας.

Τὸ ἴδιο σαλόνι, στολισμένο καί σιγυρισμένο γιὰ δεξίωση. Καί τὰ πέντε κορίτσια φοροῦν φορέματα τῆς μαμᾶς τοὺς πού τοὺς ἔρχονται μακριὰ ὡς τὰ πόδια καί τὶς κάνουν νὰ μοιάζουν σὰν μικρὲς κυρίες. Παίρνουν ἀπὸ κανέναν μεζέ, πίνουν λιγάκι καί συζητοῦν μὲ ὕφος μεγάλης κυρίας.

ΕΙΡΗΝΗ: Πῶς εἰσθε; Τὸ μωρό σας εἶναι καλά;

ΕΛΙΑΝΑ: Βέβαια, εἶναι πολὺ καλά. Τρώει καλά καί μεγαλώνει. Παίρνει ἕνα κιλό τὴν ἡμέρα.

ΤΑΤΙΑΝΑ: ‘Εγὼ ἤξερα ἕνα μωρό, πού μεγαλώνει δυο κιλά τὴν ἡμέρα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ εἶχε πατέρα τὸν κύριο Μυγγάου-ζεν (γελοῦν ὅλες μαζί).

ΕΛΙΑΝΑ: Χτὲς ἡ κούκλα μου ἔπαθε γρίπη καί ἔβηχε ὅλη τὴ νύχτα.

ΤΑΤΙΑΝΑ: ‘Εγὼ, ὅταν βήχη, τῆς δίνω παγωτὸ καί τῆς περνάει (γελοῦν πάλι ὅλες μαζί).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: ‘Εμπρός τώρα, νὰ

βάλουμε τὸ ραδιόφωνο, νὰ χορέψουμε.

(‘Ανοίγει τὸ ραδιόφωνο καί τὰ κορίτσια χορεύουν εὐθυμα καί τραγουδοῦν ζωηρά. Τὸ ραδιόφωνο παίζει πολὺ δυνατὰ καί γίνεται πανζουρλισμός. Αὐτὸ κρατᾶει δυὸ περίπου λεπτὰ τῆς ὥρας. Ξαφνικά, ἐπάνω στὸ γλέντι, ντρίν, χτυπάει τὸ κουδούνι τῆς πόρτας. Ντρίν! Ντρίν! Ντρίν!)

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ: ‘Ω, Θεέ μου, ποῖος νάναι τέτοια ὥρα;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Δυστυχία μου, ἂν εἶναι ἡ μαμά... Τώρα ποῖος θὰ πάη ν’ ἀνοίξη;

ΕΙΡΗΝΗ, ΕΛΙΑΝΑ καί ΤΑΤΙΑΝΑ: ‘Α, ἑμεῖς δὲν πᾶμε. Δικό σας εἶναι τὸ σπῆτι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: ‘Αλεξάνδρα, πήγαινε ν’ ἀνοίξης ἐσύ πού εἶσαι πιὸ μικρή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Μὲ συγχωρεῖς, νὰ πᾶς καλύτερα ἐσύ πού εἶσαι πιὸ μεγάλη.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Οὐφ, θὰ σκάσω. Πάω ν’ ἀνοίξω. ‘Εσεῖς σταθῆτε φρόνιμες καί μὴν κάνετε φασαρία, ὡς πού νὰ ἰδοῦμε ποῖος εἶναι.

(‘Η Κατερίνα ἀνοίγει τὴν πόρτα καί μπαίνουν μέσα μὲ φόρα ἡ μαμά τῆς, ἡ Μαντάμ ‘Εντίθ κι ὁ Γιατρός).

ΜΑΜΑ: Τί γίνεται ἐδῶ μέσα; Τί χάλια εἶναι αὐτά; Καί πέρασα μιὰ τρομάρα... Μὰ δὲ μπορῶ νὰ μιλήσω, κλείστε τὸ ραδιόφωνο πού μās ξεκουφαίνει.

(‘Η Κατερίνα τρέχει καί κλείνει τὸ ραδιόφωνο, ἀλλὰ στὴ βία τῆς τραβᾶ τὸ φόρεμα τῆς ‘Αλεξάνδρας καθὼς ἦταν μακρὺ - μακρὺ καί τὴ ρίχνει κάτω. ‘Η ‘Αλεξάνδρα κλαίει, ἀπὸ τὸ πῆσιμο καί τὸ φόβο μαζί, οἱ τρεῖς ξένες στέκουν μὲ ἀμηχανία, ἀλλὰ πολεμοῦν νὰ κρύψουν τὰ γέλια τοὺς γιὰ τὸ ἀστεῖο πῆσιμο τῆς ‘Αλεξάνδρας).

ΜΑΜΑ: Φαίνεται ὅτι τρελλάθηκατε ἐδῶ μέσα. ‘Εγὼ πέρασα μεγάλη λαχτάρα, γιὰτὶ ἤλθε στὸ σπῆτι ὅπου ἤμουν ἡ Μαντάμ καί μοῦ εἶπε πῶς εἴσατε ἄρρωστες, κ’ ἔτρεξα ἀμέσως νὰ φέρω τὸ γιατρό.

ΓΙΑΤΡΟΣ (γέρος μὲ γυαλᾶκια): Ποιὰ εἶναι ἡ ἄρρωστη; (πλησιάζει τὴν Εἰρήνη). Γιὰ νὰ ἰδῶ τὴ γλώσσα σου. (‘Η Εἰρήνη βγάζει τὴ γλώσσα τῆς κρατώντας τὰ γέλια τῆς). Καί σεῖς ὅλες, τί ἔχετε; (βγάζουν ὅλες τὶς γλώσσες τοὺς, γελώντας μαζί. Μόνον ἡ

Κατερίνα στέκεται σοβαρὴ ἑτοιμὴ νὰ κλάψη). Μὰ ποιὰ εἶναι ἡ ἄρρωστη; ‘Εγὼ δὲν καταλαβαίνω τί γίνεται ἐδῶ μέσα.

ΜΑΝΤΑΜ ΕΝΤΙΘ: ‘Αρρωστο εἶναι Κατερίνα καί ‘Αλεξάνδρα.

ΜΑΜΑ: Βεβαίως αὐτὰ εἶναι παραμύθια καί ἐκάματε φάρσα στὴ Μαντάμ γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ διοργανώσετε αὐτὲς τὶς ἀνοησίες.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ (κλαίει): Μαμά, ξέρεις, μόνον ἐγὼ φταίω. ‘Εγὼ σκέφτηκα νὰ κάνουμε αὐτὴ τὴν ἀστεία δεξίωση, γιὰ νὰ γελάσουμε λιγάκι. Θὰ μὲ συγχωρήσης, χρυσή μου μαμά; Τῆς φιλεῖ τὸ χέρι, κλαίοντας ὁλοένα).

ΜΑΜΑ: Κατερίνα, ἔκαμες μιὰ πολὺ μεγάλη ἀταξία. ‘Αλλὰ ἐλάφρυνες πολὺ τὴ θέση σου, γιὰτὶ βλέπω ὅτι ἀληθινὰ μετανόησες γι’ αὐτὰ τὰ καμώματα καί θέλεις νὰ σὲ συγχωρήσω.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Ναί, μαμά, πιστέψέ με...

ΜΑΜΑ: Καλά, σὲ πιστεύω.

(Οἱ ἄλλες κρυφομιλοῦν μετὰξὺ τοὺς. ‘Υστερα προχωρεῖ ἡ Τατιάνα, ἡ μεγαλύτερή τους):

ΤΑΤΙΑΝΑ: Κ’ ἑμεῖς σᾶς ζητοῦμε συγγνώμη, γιὰτὶ κάναμε τὸ σπῆτι ἄνω - κάτω καί σᾶς στενοχωρήσαμε.

ΜΑΜΑ: Καλά, παιδιά, σᾶς συγχωρῶ, γιὰτὶ ξέρω ὅτι ἀπὸ καιρὸ δὲν εἶχατε διόλου διασκεδάσει μὲ τὸ διάβασμα γιὰ τοὺς διαγωνισμούς. Θὰ σᾶς βάλω ὅμως μιὰ μικρὴ τιμωρία, ἀλλὰ μαζί θὰ σᾶς κάω καί μιὰ χάρη. ‘Η τιμωρία εἶναι: μιὰ σελίδα τοῦ ἀναγνωστικοῦ σας καθαρογραμμένη, χωρὶς κανένα λάθος. Καί ἡ χάρη εἶναι: θὰ σᾶς κάω ἐγὼ τὴν ἐρχομένη βδομάδα ἕνα πραγματικὸν πάρτυ, νὰ καλέσετε κι ἄλλες συμμαθήτριες καί νὰ διασκεδάσετε ὅσο θέλετε...

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ: Μπράβο, Μπράβο, τί χαρά!

ΓΙΑΤΡΟΣ: ‘Ωστε καμμία δὲν εἶναι ἄρρωστη.

ΜΑΜΑ: Μὲ συγχωρεῖτε, γιὰτρέ μου, καθῆστε νὰ πάρετε κάτι.

ΓΙΑΤΡΟΣ: ‘Οχι, ὄχι, τώρα βιάζομαι. Θὰ περιμένω ὅμως πρόσκληση γιὰ τὴν πραγματικὴ δεξίωση καί τότε θὰ ἔλθω νὰ διασκεδάσω κ’ ἐγὼ μαζί σας.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: Ναί, ναί, νὰ ρθῆτε. (Γελοῦν καί χειροκροτοῦν ὅλες μαζί!)

ΑΥΛΑΙΑ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Υπό Δ. Π. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντού του Εὐγενιδείου Πλανηταρίου

Ολοι μας, ἄλλος λίγο καὶ ἄλλος πολύ, ἔχει ἐπανελημμένα στρέψει τὴν ματιά του στὸν γεμᾶτο ἄστρο νυχτερινὸ οὐρανὸ μας. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ θέαμα αὐτὸ τὸ ἀπολαμβάνουμε χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ γνωρίζουμε ὅ,τι-δήποτε λεπτομέρειες γιὰ τὸ τί βλέπουμε. Ἄν ὅμως κατὰ τύχη μάθουμε τὸ ὄνομα ἑνὸς ἄστρου ἢ ἑνὸς ἀστερισμοῦ, ξαφνικά τὸ ἄστρο αὐτὸ ἢ ὁ ἀστερισμὸς φαίνεται νὰ ξεχωρίζῃ ἀπὸ τὰ πολυάριθμα ἄλλα ἀδέλφια του καὶ νὰ μᾶς γίνεταί πιὸ προσφιλέ. Ὅσο δὲ περισσότερο ἀπλώνουμε τίς γνωριμίες μας στὸν οὐρανὸ, τόσο πιὸ πολύ καταλαβαίνουμε ὅτι ὁ οὐρανὸς παύει νὰ εἶναι ἕνας θαυμάσιος νυχτερινὸς ἄγνωστος καὶ νὰ γεμίζει μὲ ἀγαπημένους καὶ γνωστούς φίλους. Ἐτσι ὥστε κάθε βράδυ νὰ περιμένουμε μὲ ἀνυπομονησία σχεδὸν πότε θὰ ξεπροβάλουν καὶ πάλι ντυμένοι στὴν φανταχτερή, φωτεινὴ φορεσιά τους.

Ἀπὸ τὴν αὐτὴ σχεδὸν τὸν ἀνθρώπινου γένους ἐπάνω στὴν γῆ μας, ἀκόμη καὶ στὴν πρωτόγονη καὶ τὴν προϊστορικὴ ἐποχῇ, ὁ ἀνθρώπος θαύμαζε τὰ ὑπέροχα λαμπρά ἄστρονὰ πού στολίζουν τὸν νυχτερινὸ οὐρανὸ. Πολλὰ μάλιστα ὀνόματα ἄστρων καὶ ἀστερισμῶν πού χρησιμοποιοῦμε ἀκόμη καὶ σήμερα ἔχουν τὴν ρίζα τους στὶς ξεχασμένες καὶ ἄγνωστες σχεδὸν αὐτὲς ἐποχές. Καὶ δὲν εἶναι καθόλου παράξενο τὸ γεγονός αὐτό, γιατί δὲν χρειάζεται καμμία γνῶσι ἀστρονομίας ἢ φυσικῆς ἢ μαθηματικῶν γιὰ νὰ ὀνοματίσῃ κανεὶς τὰ ἄστρονὰ, ἢ τίς διάφορες ομάδες τῶν ἄστρων, τοὺς ἀστερισμούς.

Ὅταν μία ομάδα ἄστρων ἐμοιάζε νὰ ἔχῃ τὸ σχῆμα ἑνὸς ζώου, τοῦ ἔδιναν καὶ τὸ ἀνάλογο ὄνομα. Πόσες φορές δὲν ἔχετε καὶ σεῖς παίξει τὸ ἴδιο παιχνίδι μόνοι σας ἢ μὲ φίλους σας, ὅταν προσπαθῆτε νὰ διακρίνετε τίς διάφορες μορφές πού σχηματίζουν τὰ σύννεφα. Ἐτσι ἔγινε καὶ ὁ ὀνοματισμὸς τῶν ἀστερισμῶν. Αὐτὸ ἄλλωστε σημαίνει καὶ

ἡ λέξις ἀστερισμός: μία ομάδα ἄστρων πού μοιάζει μὲ κάτι - ζῶα, ἀνθρώπους, πράγματα.

Τὸν μῆνα αὐτὸν ὑπάρχουν πολλοὶ ἀστερισμοὶ πού εὐκόλα κανεὶς μπορεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ. Στὸ κέντρο σχεδὸν τοῦ οὐρανοῦ εὐκόλα διακρίνονται τέσσερα ἀρκετὰ λαμπρά ἄστρονὰ πού σχηματίζουν ἕνα τετράπλευρο. Αὐτὰ τὰ ἄστρονὰ μαζί μὲ ὠρισμένα ἄλλα παραπλήσια ἄλλα πολὺ λιγότερο φωτεινὰ, σχηματίζουν τὸν ἀστερισμὸ τοῦ Πηγάσου, καὶ τὸ τετράπλευρο αὐτὸ εἶναι γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ «Τετράπλευρο τοῦ Πηγάσου».

Ὅπως γνωρίζετε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ μυθολογία, ὁ Πήγασος ἦταν τὸ πτερωτὸ ἄλογο πού χρησιμοποίησε ὁ ἥρωας Περσεύς γιὰ νὰ πάῃ νὰ σκοτώσῃ τὴν Μέδουσα, καὶ ἐπιστρέφοντας ἔσωσε καὶ τὴν ὁμορφὴ Ἀνδρομέδα ἀπὸ ἕνα φοβερὸ θαλασσινὸ τέρας, τὸ κῆτος. Ὅλα τὰ κύρια πρόσωπα τῆς ὁμορφῆς αὐτῆς μυθολογικῆς ἱστορίας εἶναι ἀποθανατισμένα μὲ ὀνομασίες διαφόρων ἀστερισμῶν στὴν περιοχὴ αὐτῆς τοῦ φθινοπωρινοῦ οὐρανοῦ: ὁ Κηφέας, βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας καὶ πατέρας τῆς Ἀνδρομέδας, ἡ Κασσιόπεια, μητέρα τῆς Ἀνδρομέδας, ὁ Περσεύς, τὸ Κῆτος τὸ κεφάλι τῆς Μέδουσας, καὶ φυσικὰ ἡ ὁμορφὴ Ἀνδρομέδα. Κάποια ἄλλη φορὰ θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα.

Πρὸς τὸ παρὸν ἂν κοιτάξετε ἀπὸψε κατὰ τίς 9 τὸ βράδυ στὸ ἀνατολικὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ καὶ σχεδὸν στὸ μέσον μιᾶς φανταστικῆς γραμμῆς πού ἐνώνει τὸ ἀνατολικὸ σημεῖο τοῦ ὀρίζοντα μὲ τὸ κέντρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸ Zenith ὅπως εἶναι γνωστὸ, θὰ μπορέσετε νὰ διακρίνετε μιὰ μικρὴ ομάδα ἄστρων, ἀρκετὰ κοντὰ τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, πού ὀνομάζονται Πλειάδες. Οἱ Πλειάδες εἶναι γνωστὲς στὸ λαὸ μας καὶ μὲ τὸ ὄνομα Πούλια. Μὲ γυμνὸ μάτι μπορεῖτε νὰ διακρίνετε 6-7 ἄστρονὰ, ἄλλα μὲ ἕνα μικρὸ ζευγάρι κιάλια ἢ ἕνα μικρὸ τηλεσκόπιο εὐ-

κολα ξεχωρίζετε πάνω ἀπὸ 60 - 70 διαφορετικὰ ἄστρονὰ.

Οἱ Πλειάδες ἦσαν ἐπίσης γνωστὲς καὶ σὰν «οἱ ἑπτὰ ἀδελφές», παιδιὰ τοῦ Ἀτλάντα καὶ τῆς Πλειόνης. Καὶ φυσικὰ καθ' ἕνα ἀπὸ τὰ ἄστρονὰ αὐτὰ ἔχει καὶ τὸ δικό του ὄνομα: Ἀλκυόνη, Ἡλέκτρα, Μαῖα, Ταυγέτη, Κελαινὴ, καὶ Ἀστερόπη. Ὅλα δὲ τὰ ἄστρονὰ αὐτὰ βρίσκονται στὴν πλάτῃ τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ταύρου.

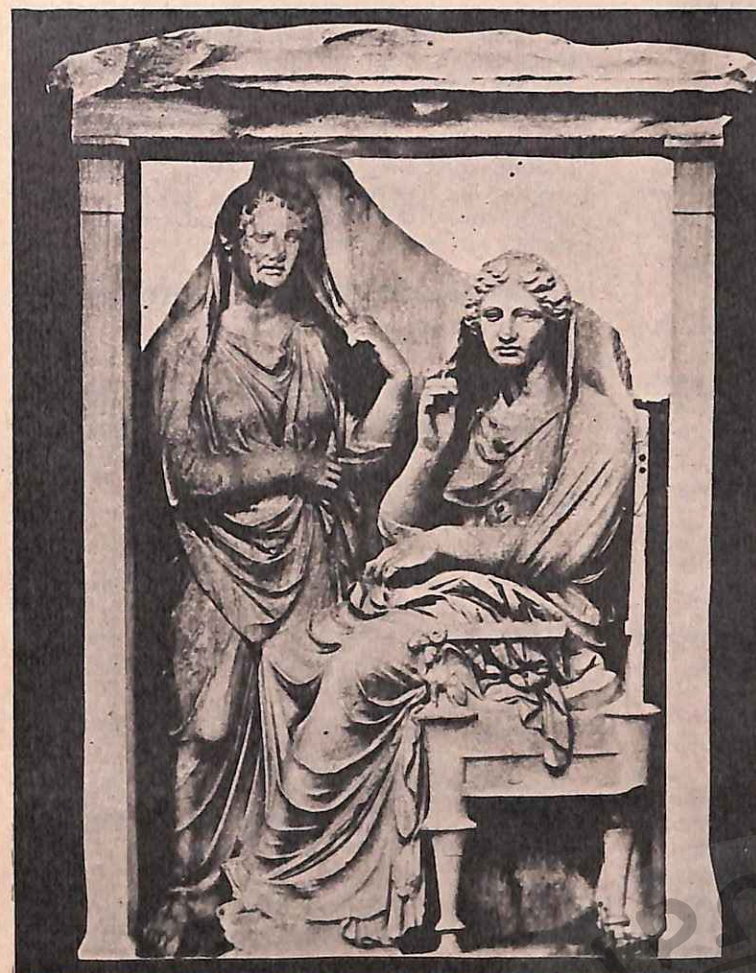
Στὸν ἀστερισμὸν αὐτόν, λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τίς Πλειάδες μπορεῖτε εὐκόλα νὰ διακρίνετε τὸ πιὸ λαμπρὸ ἀντικείμενο (ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Σελήνη) στὸν οὐρανὸ κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῆς τῆς ἐποχῆς. Μοιάζει μὲ ἄστρο ἄλλα στὴν πραγματικότητά εἶναι ὁ πλανήτης Δίας. Στὶς 18 Νοεμβρίου βρίσκεται 602 χιλιομέτρα μακριὰ ἀπὸ τὴν Γῆ μας, ἄλλα λόγω τοῦ μεγάλου του ὄγκου ἀνταντακλὰ ἀρκετὸ ἀπὸ τὸ φῶς πού παίρνει ἀπὸ τὸν ἥλιο. Ὁ Δίας εἶναι τόσο τεράστιος, ὥστε θὰ μπορούσαν στὸν ὄγκο του νὰ χωρέσουν 1318 σφαῖρες σὰν τὴν Γῆ μας!

Ὁ Δίας, οἱ Πλειάδες καὶ τὸ λαμπρότερο ἄστρο, τοῦ Ταύρου, ὁ κοκκινωπὸς Ἀλντεμπαράν, σχηματίζουν ἕνα πολὺ εὐδιάκριτο τρίγωνο. Νωρίτερα, στὶς 8 Νοεμβρίου, ὁ Δίας βρίσκεται πάρα πολὺ κοντὰ στὴν Σελήνη, καὶ τότε εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ τὸν ἀναγνωρίσετε ὅπωςδήποτε.

Ἀπὸ τοὺς ἄλλους πλανῆτες ὁ Κρόνος ἀνατέλλει ἀργὰ τὸ βράδυ ἀπὸ τὸ βόρειο - ἀνατολικὸ μέρος τοῦ ὀρίζοντα, καὶ φαίνεται ἀρκετὰ λαμπρὸς, λαμπρότερος ἀπὸ τὸ ἄστρο Βασιλίσκος τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Λέοντα. Στὶς 14 Νοεμβρίου θὰ βρῆτε τὸν Κρόνον πολὺ κοντὰ στὴν Σελήνη, 5 - 6 μοῖρες στὰ βόρεια τῆς. Κοντὰ στὴν Σελήνη, 6 - 7 μοῖρες νοτιὰ μας, νωρὶς τὸ βράδυ στὶς 24 Νοεμβρίου θὰ μπορέσετε εὐκόλα νὰ ἀναγνωρίσετε καὶ τὸν Πλανήτη Ἀφροδίτη. Τότε θὰ εἶναι αὐτὴ τὸ λαμπρότερο ἀντικείμενο στὸν οὐρανὸ, ἐκτὸς φυσικὰ ἀπὸ τὴ Σελήνη.

Ἡ Πανσέληνος θὰ συμπεσῇ μὲ μιὰ ἐλαφρὴ, σχεδὸν ἀπαράτηρητὴ ἐκλείψι τῆς Σελήνης ἀπὸ τὴν παρασια τῆς Γῆς τὸ βράδυ τῆς 6 πρὸς 7 Νοεμβρίου. Μὲ κιάλια θὰ μπορέσετε νὰ προφτάσετε τὸ τέλος τῆς ἐκλείψεως νωρίτερα ἀπὸ τίς 9 τὸ βράδυ.

Στὶς 14 Νοεμβρίου βλέπουμε τὴν Σελήνη στὸ τελευταῖο τέταρτό της, στὶς 21 τὴν Νέα Σελήνη καὶ στὶς 28 τὸ πρῶτο τέταρτο.

Ἐπιτύμβια στήλη Δημητρίας καὶ Παμφίλης.

ΑΝΑΣΤ. Γ. ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ
Φιλολόγου - Ἀρχαιολόγου

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Ἐνα πράγματι ἀπαραίτητο συμπλήρωμα στὶς γνώσεις τοῦ ἀρχαιοφίλου ἐπισκέπτον τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἡ ἐπίσκεψις στὸν χώρο τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νεκροταφεῖο. Ὁ Κεραμεικὸς ἦτο χώρος ἱερὸς τῶν Ἀθηνῶν, γιατί ἐκεῖ ἀναπαύοντο τὰ ὀστά τῶσαν ἐνδόξων ἀνδρῶν, πρὸς τὴν μνήμη τῶν ὁποίων ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ Τέχνη εἶχε στήσει πάρα πολλὰ καλλιμάρμαρα μνημεῖα.

Στὸν ἔξω Κεραμεικὸ, στὸ νεκροταφεῖο δηλαδὴ τῶν Ἀθηνῶν, ἔμπαι-

νε κανεὶς περνώντας τὸ τεῖχος τῆς ἀρχαίας Ἀθῆνας. Ὁ ἐπισκέπτης σήμερα τοῦ Κεραμεικοῦ διασχίζοντας τὴν περιφραγμένη δὸν τῶν τάφων πού ὁδηγεῖ στὴν ἱερὰν Πύλην τοῦ Κεραμεικοῦ μπορεῖ νὰ θαυμάσῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ καταπληκτικὰ σὲ τέχνη ἐπιτύμβια μνημεῖα, πού εἶχαν στήσει γιὰ τοὺς ἐπιφανεῖς ἀνδρες τῆς πόλεως, γι' αὐτοὺς πού τόσο ἐντεχνα ὁ Θεοκυδίδης ἔγραψε τὸν ἐπιτάφιο λόγο του.

Οἱ τάφοι τοῦ Κεραμεικοῦ εἶναι πάρα πολλοί. Ἄλλοι εἶναι ἀπλοὶ καὶ ἀπείρητοι καὶ ἄλλοι πάλι εἶναι ἐντυ-

πωσιακοὶ λόγω τῶν ἐπιτιμῶν στῆλῶν καὶ ἀγαλμάτων, πού ἔχουν στήσει ἐπάνω στὴν πλάκα τους.

Ἐνα πράγματι ἐντυπωσιακὸ ἐπιτύμβιο μνημεῖο εἶναι ἕνας πελώριος μαρμαρίνος ταῦρος ἀνεθασμένος στὸ πανύψηλο βάθρο του.

Ὁ μαρμαρίνος ταῦρος τοῦ Κεραμεικοῦ, πού δεσπόζει λόγω τοῦ μεγέθους του ὅλων τῶν ἄλλων μνημείων, ἔχει στηθὴ στὴν μνήμη κάποιου Διονυσίου. Περνώντας ὅμως ὁ ἐπισκέπτης τοῦ Κεραμεικοῦ τὴν ἀνηφορίαν καὶ ἔχοντας σὰν πυλῖδα του τὰ πανύψηλα κυπαρίσσια, θὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸ Μουσεῖο τοῦ Κεραμεικοῦ. Πρὶν ὅμως ἀνέβῃ τὰ πλατὰ πλίνθινα σκαλοπάτια πού ὁδηγοῦν στὸ μικρὸ Μουσεῖο τοῦ Κεραμεικοῦ, θὰ συναντήσῃ δεξιὰ του τὸ τελευταῖο καὶ ὠραιότερο ἐπιτύμβιο μνημεῖον τῆς Δ η μ η τ ρ ι α ς καὶ τῆς Π α μ φ ί λ η ς.

Πρόκειται γιὰ ἕνα περίφημο μαρμαρίνο μνημεῖο στημένο στὸν τάφο τῆς Παμφίλης. Παριστάνει ἕνα καλοδουλεμένο μαρμαρίνο μικρὸ ναό, μέσα στὸν ὁποῖο ὁ καλλιτέχνης ἐτοποθέτησε δύο γυναίκες μορφές, τὴν Δημητρίαν καὶ τὴν Παμφίλη. Ἡ νεκρὴ Παμφίλη, καθισμένη, ἀποχαιρετᾷ τὴν Δημητρίαν, πού ἦτο καθὼς φαίνεται συγγενικό της πρόσωπο. Τὸ ἀναπαιτικό της καθίσμα εἶναι πραγματικὸ ἔργο τέχνης. Τὰ θραχινία του καταλήγουν σὲ κεφαλὴ κριοῦ καὶ ὑποβαστάζονται ἀπὸ μιὰ σφίγγα. Ἡ νεκρὴ Παμφίλη πτυχώνει μὲ τὸ καθίσμα τῆς τὸ μακρὸ τῆς φέρεμα, ἐνῶ συγχρόνως γλιστρεῖ ἀπ' τὸ κεφάλι τῆς τὸ μαντήλι καὶ ἀφήνει νὰ φανοῦν τὰ καλοχτενισμένα μαλλιά τῆς. Πλάι τῆς στέκεται ἡ συγγενὴς τῆς, ἡ Δημητρία μὲ πολὺ θλιμμένο πρόσωπο.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ μαρμαρίνου αὐτοῦ ἐπιτιμῶν μνημείου χρονολογεῖται γύρω στὸν 4ον αἰῶνα π.Χ.

Τὸ μικρὸ μουσεῖο τοῦ Κεραμεικοῦ ἔχει μονάχα δύο αἰθούσες καὶ δύο διαδρόμους μὲ τέτοιον τρόπο, πού τὸ σχῆμα του νὰ γίνεται τετράπλευρο. Περιέχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ εὑρήματα τῶν τάφων πού ἔφερε στὸ φῶς ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη μετὰ τὸ 1930 ἀπὸ τίς ἀνασκαφές πού ἔγιναν στὸν Κεραμεικὸ ἀπ' τὸ Γερμανικὸ Ἀρχαιολογικὸ Ἰνστιτούτο.

Τὰ ἐκθέματα τοῦ Μουσείου εἶναι ἀγάλματα μαρμαρίνα ἀνάγλυφα, βάθρα ἀγαλμάτων, στήλες ἐπιτιμῶν, πολλές ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔχουν καὶ ἐπιγραφές, ἀγγεῖα κ.ἄ.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Συμβουλαί του Καθηγητού του Πανεπιστημίου της Στουτγάρδης H. Holtmeier, Προϊσταμένου του τμήματος της Φυσιολογίας της διατροφής.

Α' ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

— Κατά την εποχήν της ήβης, όταν τα παιδιά αναπτύσσονται, πρέπει να έχουν άφθονον λεύκωμα, ιδίως ζωϊκόν (δηλ. γαλακτερά, αυγά, κρέας, ψάρια). Ιδιαίτέρως τα κορίτσια αυτήν την εποχήν (11 - 15 ετών) χρειάζονται φαγητόν με πολλά λευκώματα και σιδηρούχα σιτία.

— Είς τα παιδιά το λεύκωμα παίζει τον κυριώτερον λόγον εις την διατροφήν των, διότι είναι η βάσις της αναπτύξεως του σώματός των. Διὰ τα παιδιά το ήμισυ των λαμβανομένων λευκωμάτων πρέπει να είναι ζωϊκόν, ενώ διὰ τους ἐνήλικους ἀρκεί μόνον το τρίτον. Η πηγή του λευκώματος είναι: κρέας, ψάρι, γάλα, τυριά αποβουτυρωμένα. Καί του φυτικού: πατάτες, ψωμί, ζυμαρικά, χόρτα.

— Η ανάγκη λευκώματος εις τα παιδιά είναι: 1 - 3 ετών: 30 γραμμάρια, 7 - 9 ετών: 48 γραμμάρια, 10 - 14 ετών: 55 - 85 γραμμάρια.

— Όταν τα παιδιά ψηλώνουν χρειάζονται μεγαλύτεροι ποσότητες λευκώματος, σχεδόν διπλάσιαι, αλλά χρειάζεται προσοχή διὰ να αποφεύγεται το υπερβάλλον βάρος του σώματος. Δηλαδή επί υπερτροφίας μακριά από γλυκίσματα, βούτυρα, σοκολάτες, λίπη, παχιά κρέατα, αυγά, παχιά τυριά κλπ. Τούναντιον επιβάλλεται διατροφή με σιρκώτι, βραστό κρέας, κουνουπίδι, κοκκινογούλια, σπανάκι, όσπρια.

— Ιδιαίτερον προσοχήν χρειάζεται το σπανάκι. Είς τα παιδιά δεν πρέπει να δίδεται σπανάκι μαγειρευμένο από την προηγούμενη ημέραν, διότι υφίσταται χημικούς μετασχηματισμούς που ήμπορεί να βλάψουν τον παιδικόν οργανισμόν.

— Πολλά κορίτσια κατά την ἐφηβείαν αισθάνονται κόπωση και γίνονται ώχρα. Αυτό συχνά δεν είναι τίποτα άλλο παρά έλλειψις σιδήρου. Με την έναρξιν της περιόδου ή νέα χάνει με το αίμα πολύν σίδηρον, έχει χαμηλήν πίεσιν, αισθάνεται ήλιγγον ή γενικήν αδυνασίαν. Πλούσια εις σίδηρον τρόφιμα είναι: Κακάο, σηκώτι, όσπρια, θαλασσινά όστρεα, σοκολάτα, ξηρά φρούτα (δαμάσκηνα), μαύρο ψωμί, σπανάκι και άλλα λαχανικά.

— Ανθυγιεινή είναι ή διαίτα αδυνατίσματος που κάμουν μερικά κορίτσια της ἐφηβικής ηλικίας, δηλ. ή νηστεύουν πολλές ημέρες ή λαμβάνουν μονόπλευρον τροφήν (π.χ. μόνον κρέας). Αποτέλεσμα παρομοίας διαίτης θα είναι αρρώστια. Εφ' όσον το σώμα του παιδιού εύρίσκεται εις την περίοδον της αναπτύξεως, κάθε κούρα αδυνατίσματος είναι επιβλαβής. Ακόμα και τα καθαρκτικά μπορούν να προσενηθούν σοβαράν βλάβην της υγείας.

— Είς τους ἐφήβους συχνά ή έλλειψις βιταμίνης Β1 προκαλεί άπνιαν. Επί πλέον αυτή ή έλλειψις έμποδίζει το παιδί να συγκεντρώση την σκέψιν του και έμποδίζει την μάθησιν.

— Τα παιδιά γενικώς έχουν ανάγκην ύγρων. Ένα διετές παιδί χρειάζεται 1,3 - 1,5 λίτρα ύδατος ήμερησίως, το έξαετες 1,8 - 2, το 14ετες 2,2 - 2,7. Αντιθέτως διὰ τον ἐνήλικον άρκουν 1,5 λίτρα. Επομένως κακώς οι γονείς έμποδίζουν πολλάκις τα παιδιά να πίνουν πολύ.

Απόδοσις ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΜΜΕΤΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΓΕΣ

Βλέπεις τη μύγα αυτήν εδώ; Σε κάποιο σταύλο μπήκε και μάζεψε στη μύτη της όσα μικρόβια βρήκε. Σ' ενός άρρώστου ύστερα εκάθισε το σώμα και ρούφηξε και από κει χίλια μικρόβια ακόμα.

Κι αφού και σ' έναν τενεκέ των σκουπιδιών εκρύφτηκε κ' έκανε σκουπιδόλουτρο και όλη πασαλείφτηκε, βγήκε καταχαρούμενη να κάνει επισκέψεις...

Λοιπόν ν' αγγίξη άπάνω σου μίη της το επιτρέψεις. Μπορεί απ' τη μύγα να σε βρούν κακά πολν μεγάλα. Κι αυτό, παιδί μου, να το πής και στα παιδάκια τ' άλλα.

ΟΤΑΝ ΙΔΡΩΝΕΤΕ

Όταν οι ζέστες άρχινουν, παιδιά μου αγαπημένα, το παγωμένο το νερό κανείς τ' άποζητά, μά μίη το πίνετε ποτε σαν είσαστε ιδρωμένα. Αυτό να το προσέχετε. Δε λέω χωρατά.

Να ξέρατε τί έπαθε ο Πίπης ο καημένος: Χτές, από το παιχνίδι του σαν γύρισε ιδρωμένος, ήπιε νερό κρύο πολύ και σήμερα βραχνά μιλεϊ, βήχει, του ήρθε πυρετός κ' είναι κρεββατωμένος.

Επίσης οντε παγωτό πρωτοϋ να ξειδρώσετε μίη τρώτε, αγαπητά παιδιά, γιατί θα μετανοώσετε. Νά, ιδρωμένη παγωτό έφαγε και ή Ντόρα και στο κρεβάτι είναι κι αυτή πέντ - έξι μέρες τώρα.

Ο ΠΑΠΟΥΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ο ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Έκαυσε τον στόλον των Ρωμαίων εις τας ύπωρείας του Ύμηττου

Επί 2000 έτη και πλέον, οι μαθηταί των Σχολείων όλου του κόσμου πληροφορούνται, ότι ο Αρχιμήδης έκαυσε με τα κάτοπτρα τον στόλον των Ρωμαίων, οι όποιοι έπολιόρκουν τας Συρακούσας, την πατρίδα του, επί τρία έτη (215 - 212 π.Χ.). Υπάρχουν όμως και οι άπιστοι, οι όποιοι θεωρούν την πληροφορίαν αυτήν ως μύθον. Καί τουτο, διότι οι Ρωμαίοι ιστορικοί δεν έγραψαν τίποτε περί αυτού, εν αντιθέσει προς τους Έλληνες. Όπωςδήποτε το θέμα είναι τόσοον έλκυστικόν και γοητευτικόν, ώστε ουζητείται πάντοτε από τους ειδικούς. Πρό 200 περίπου ετών ή Γαλλική Ακαδημία των Έπιστημών έκαμε σχετικά πειράματα, τα όποια όμως δεν επέτυχον. Κατά το 1966 ο εκ Κρήτης καταγόμενος Έλλην μηχανολόγος κ. Ιωάννης Σακκάς, έδημοσίευσε μίαν εργασίαν υπό τον τίτλον «Ο Αρχιμήδης έκαυσε τον στόλον των Ρωμαίων με έπίπεδα κάτοπτρα».

Κατόπιν μελέτης της εργασίας αυτής έπέισθη, ότι ο κ. Σακκάς είχε ανακαλύψει το μυστικόν του Αρχιμήδους και είσηγήθη εις το Τεχνικόν Έπιμελητήριον της Ελλάδος την έγκρισιν των αναγκαίων πιστώσεων διὰ την εκτέλεσιν πειραμάτων σχετικών. Ο Πρόεδρος του Τεχν. Έπιμελητηρίου καθηγητής του Ε.Μ. Πολυτεχνείου κ. Αλέξανδρος Σφήκας με ένθουσιασμόν ήσπασθη την ιδέαν και έξησφάλισε την έγκρισιν υπό της Διοικήσεως Έπιτροπής του Τεχν. Έπιμελητηρίου της Ελλάδος ποσού 200 χιλ. δραχμών διὰ τα πειράματα, άνετέθη δε υπό της Διοικήσεως Έπιτροπής, εις τον Αντιπρόεδρον του Τεχν. Έπιμελητηρίου καθηγητήν κ. Αλέξιον Καραβασιλήν ή έποπτεία επί της εκτελέσεως των πειραμάτων.

Την 17 Ιουλίου, 1973, ήμεραν Τρίτην και ώραν 4 μ.μ. έγινε το δεύτερον πείραμα εις το Νέον Τέρμα της Άνω Ηλιουπόλεως, εις τας ύπωρείας του Ύμηττου. Ο κ. Σακκάς είχε ετοιμάσει 120 κάτοπτρα έπίπεδα. Το ύψος εκάστου κατόπτρου ήτο 170 εκατοστά του μέτρου και το πλάτος 70 εκατοστά. Ο στόχος άπετελείτο από σανίδες έμβατοσά 4 μέτρων τετραγωνικών περίπου. Αφού έγινε προηγούμενος ή σκόπευσις, δηλ. ή κατεύθυνσις ήλιακων ακτίνων διὰ των κατόπτρων προς ένα ώρισμένον σημείον, έτοποθετήθη κατόπιν εις το σημείον αυτό ο στόχος. Αποστάσις από τα κάτοπτρα 100 μέτρων. Μετά πάροδον δευτερόλεπτων τινών, ο στόχος ήρχισε να καπνίζει, χωρίς όμως να αναδίδη φλόγας. Το πείραμα είχε επιτύχει, όχι όμως τελείως. Τοϋτο όφείλεται, εις το ότι ο σφοδρός άνεμος κατέρριψε 30 κάτοπτρα και έποτέλεσμα αυτού ήτο να μειωθή ή καυστική δύναμις.

Ο θρησκευτικός λυρισμός

«Ανέβη δε και Ίωσήφ... εις Βηθλεέμ σόν Μαριάμ»

Με τις χροσές ακτίνες απ' τη Δύσι, την «Εφραθά που εντρέπιζαν», ή κόρη φωτόλωση μπαίνει στη γή, που ή κτίσι στον κτίστη αυτής προσφέρει για «άροφόρι».

Οδράνια συμφωνία θα μηνύση τη δόξα Τον σε λίγο, και το δόρον, χάρμα πελάου, θα γείση να τιμήση «δύναμι Ύψιστου», που δεν κλειούν ζωφόροι.

«Χάριτος έαρ φέρουσα» ή Παρθένος «τα προς απάντησιν Βηθλεέμ» προσμένει, ψαλμό Δαβίδ, τό: «Κύριος με ποιμαίνει».

Μα σβήνει ο ήλιος κι άπαλά πεσμένα γύρω τα άπώσκια, νοιώθει παγωμένη, λύτρο ψυχής σε στήθια εξαγνισμένα.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Όμως, την Κυριακήν 22 Ιουλίου 1973 και ώραν 9 π.μ. επανελήθη το πείραμα με 130 κάτοπτρα και άπόστασιν του στόχου 100 μέτρων. Αϋτήν την φοράν, ο κ. Σακκάς είχε λάβει τα μέτρα του, ώστε να μη ύπάρχη κίνδυνος άνατροπής των κατόπτρων από τον άέρα.

Αφού έγινε πρώτον ή σκόπευσις έτοποθετήθη ο στόχος κατόπιν. Καί ω του θαύματος. Έντός 2 δευτερολέπτων σύννεφα καπνού εκάλυψαν την περιοχή. Μετά πάροδον 3' λεπτών περίπου φλόγες περιέβαλλον τον στόχον. Έντός 10 λεπτών ο στόχος είχε καεί. Ο μύθος δηλοϊ, το πείραμα δηλαδή, ότι πράγματι ο Αρχιμήδης έκαυσε τον στόλον των Ρωμαίων διὰ των κατόπτρων.

Υπολείπεται, διὰ να μη ύπάρξη πλέον αντίθετος γνώμη, να γίνη το πείραμα εις την θάλασσαν. Να καή δηλαδή πλοϊον - τριήρης. Ελπίζεται δε ότι το ένδοξον Ναυτικόν μας θα διαθέση 150 - 200 ναύτας διὰ τον χειρισμόν των κατόπτρων, προς σκόπευσιν. Διότι εις εκάστον κατόπτρον πρέπει να ύπάρχη και εις συντονιστής - σκοπευτής. Διὰ πάντα άπιστον Θωμάν πρέπει να σημειωθή το εξής: Ο Αρχιμήδης δεν διέθετε ύάλινα κάτοπτρα, όπως τα σημερινά, αλλά χάλκινα. Διὰ τον λόγον αυτόν ο κ. Σακκάς έχρησιμοποίησε μεν ύάλινα κάτοπτρα, όχι όμως και την πραγματικήν κατοπτρικήν επιφάνειαν, αλλά την όπισθεν επιφάνειαν, την σκοτεινού χρώματος. Η καυστική δύναμις των κατόπτρων, με τοιαύτην χρησιμοποίησιν, είναι 10% μικροτέρα της καυστικής δυνάμεως των χαλκίνων κατόπτρων του Αρχιμήδους. Καί αυτό ενισχύει έτι περισσότερο την θεωρίαν περί πυρπολήσεως των πλοίων των Ρωμαίων υπό του Αρχιμήδους, διὰ των χαλκίνων κατόπτρων.

Η ΥΓΡΗ ΦΩΤΙΑ

Όπως κάθε χρόνο, αγαπητά μου παιδιά, πέρασα τις διακοπές μου (όπως κ' έσείς θα τις περάσατε σε διάφορα μέρη), σ' ένα νη-σάκι.

Ένα μεσημέρι, εκεί που θαύμαζα το γαλάζιο και αστραφτερό Αιγαίο μας και παρακολουθούσα ένα κόττο που έπλεε για τη Δήλο, κ' έλεγα «α, να ήμουν κ' εγώ μέσα στο κόττο για να πάω ακόμη αλλή μια φορά στο θαυμαστό αυτό νησί με τη μεγάλη ιστορία και τα εξίσια αρχαία μνημεία», βλέπω ξαφνικά να βγαίνει τουλούπες - τουλούπες μαύρες καπνός από το κόττο και να το περιτυλίγουν κόκκινες φλόγες, που μόλις φαινόταν μέσα στο πολύ γαλάζιο. Τι είχε συμβεί; Το κόττο είχε πάρει φωτιά! Ευτυχώς, τα πλοία που ταξίδευαν εκεί γύρω τρέξαν και έσωσαν τους επιβάτες, που είχαν πέσει στη θάλασσα. Κι από το κόττο αυτό, που λίγο πριν, κομψό και γοργό, έπλεε προς τη Δήλο, που κατά τη μυθολογία μας ήταν νησί πλωτό με το άκνητοποίησε ο Δίας για να γεννήση εκεί η Λητώ τον Απόλλωνα, ναί, από το κόττο αυτό που ήταν πολυτελέστατο, δεν έμεινε παρά ένα μεταλλί-λινο σκαρί, σκουριασμένο από τις φλόγες σαν ένας σκελετός κάποιου προϊστορικού θηρίου. Όταν το ρυμουλκήσανε στο μώλο πήγαμε να το δούμε. Πόση λύπη νοιώσαμε! Καθώς το περιεργάζομαι, σκεπτόμουν τί τρομερή δύναμη είναι αυτό που λέμε «φωτιά». Κι απ' τη σκέψη ο νους μου πήγε ξαφνικά στο περίφημο «υγρόν πυρ», που οι άλλοι ένδοξοι πρόγονοί μας, οι Βυζαντινοί, το χρησιμοποιούσαν με μεγάλη επιτυχία για να καίνε τους τεράστιους στόλους των Άράβων που διαρκώς πολιορκούσαν την Κωνσταντινούπολη, για να την κυριεύσουν και να καταλύσουν τη μεγάλη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, που κα-θώς ξέρετε, ψυχή της ήταν το γέ-νος των Ελλήνων. Βέβαια, θα έχε-

τε ακούσει κάτι για την υγρή φω-τιά, το «υγρόν πυρ», όπως επί-σημα λέγεται.

Ήταν κι αυτό μια από τις με-γάλες εφευρέσεις των Βυζαντινών. Την εφεύρεσε αυτή, που έκανε τον βυζαντινό στόλο όχι μόνο άκατα-νίκητο μα και τρομερό, τη θεωρούν σαν τον πρόδρομο του μπαρουτιού, της «πυρίτιδος» που δεν είχε ακόμη ανακαλυφθεί. Η μεγάλη αυτή εφεύρεση είναι έργο ενός δαιμόνιου αρχιτέκτονα, του Καλλίνικου, που καταγόταν από την Ήλιούπολη της Συρίας. Στά 673 ο Καλλίνικος εγκα-ταστάθηκε στην Κωνσταντινούπολη, που ήταν το κέντρο κάθε δραστηριό-τητας. Και σαν καλός πολίτης και εύλαβης χριστιανός που ήταν, πήγε στον τότε βασιλέα, τον Κωνσταν-τίνου τον Δ' τον λεγόμενο Παγο-νάτο, και του έμπιστεύθηκε την ε-φεύρεσή του για να αποκτήσει η Αυτοκρατορία ένα φοβερό άμυντι-κό και επιθετικό όπλο. Όπως και το απέκτησε, κ' έτσι μπόρεσε μ' αυτό ν' αποκορύψει όλες τις θαλάσ-σιες πολιορκίες που έκαναν οι Ά-ραβες και οι Πέρσες κατά της Κων-σταντινούπολης.

Τί ακριβώς ήταν το υγρόν πυρ; Ήταν μια μυστική χημική σύν-θεσι, που κανείς ποτέ δεν μπόρεσε να μάθει τις λεπτομέρειές της με όσες μελέτες κι αν έγιναν. Κι αυτό γιατί το βυζαντινό Κράτος φρόν-τισε με κάθε θυσία να μείνει μυσ-τικό της Αυτοκρατορίας, για να μη μπορέσουν να το μάθουν οι έ-χθροι κ' έτσι να το κατασκευά-ζουν κι αυτοί, ώστε να το άχρη-στέψουν για τους βυζαντινούς. Το μυστικό αυτό όπλο κάθε Αυτοκρά-τορας το παράδινε στο διάδοχό του, με φοβερούς όρκους πως θα μείνει για πάντα μυστικό. Κ' έτσι συνέ-βη κάτι που δεν έγινε άλλη φορά στην ιστορία των πολεμικών εφευ-ρέσεων. Το «υγρόν πυρ» έμεινε μυστικό των βυζαντινών για τρια-κόσια ολόκληρα χρόνια! Πάρα πολλά γράφτηκαν για την «υγρή» ή «την

έλληνική φωτιά», όπως την όνο-μασαν οι Γάλλοι. Το πιθανώτερο είναι πως επρόκειτο για ένα μίγμα από θειάφι, νιτρικό άλατι και νά-φθη, δηλαδή κάτι σαν βενζίνα και φωτιστικό πετρέλαιο. Ύπήρχανε ει-δικά πλοία (δρόμωνες), που απο-θηκεύανε σ' ένα καζάνι αυτό το μίγμα. Με τρεις σωλήνες το εξα-κόντιζαν προς τα έχθρικά πλοία, κι όταν έπεφτε κοντά τους, ρίχνανε επάνω τους άναμμένα στουπιά, και τότε η θάλασσα έπαιρνε φωτιά κι ό,τι βρισκόταν μέσα στον φλογι-σμένο κύκλο καιγόταν άμέσως! Φαν-τασθήτε τον τρόπο των έχθρων! Γιατί δεν ήταν μόνο οι φλόγες που τύλιγαν τα ξύλινα πλοία τους. Την ώρα που το μίγμα έπαιρνε φωτιά βροντούσε τρομερά κ' έβγαζε πυ-κνό καπνό, όπως το μπαρούτι! Ά-σφαλώς οι βάρβαροι πολιορκητές θα τρώμαζαν πιο πολύ από όσο σή-μερα τρομάζουν όσοι δέχονται βο-λές πυροβολικού από πλοία, γιατί έχουν κι αυτοί τα ανάλογα όπλα. Έτσι μπόρεσε να σωθή η Κων-σταντινούπολη από τις αδιάκοπες ναυτικές πολιορκίες των Άράβων και των Περσών και να διατηρηθή η Βυζαντινή Αυτοκρατορία χίλια χρόνια!

Ο μεγάλος μας έθνικός ποιητής Κωστής Παλαμάς στο θαυμαστό πατριωτικό του έπος «Η Φλογέρα του Βασιλιά» έγραψε έναν ύπεροχο ύμνο για την «υγρή φωτιά». Για τον ποιητή η υγρή φωτιά δεν ήταν απλά ένα φοβερό πολεμικό όπλο, αλλά η φλόγα και η όρμη της έ-θνικης μας ψυχής, το άκαταμάχη-το πνεύμα της ελληνικής Φυλής. Σήμερα διαθέτουμε άλλα φοβερά όπλα, αλλά κανένα όπλο δεν έχει αξία αν δεν το έμπυχώνη το πο-λεμικό και φιλελεύθερο πνεύμα της ελληνικής ψυχής. Όπως ακριβώς λένε τοῦτοι οι λίγοι στίχοι από τον ύμνο της «υγρής φωτιάς»:

«Και της στεριάς άρματολή και του πελάου κουρσάρα κι από τους κάβους του Μοριά πέρα ως την Εύφρατιά, μέσ' στη νυχτιά άστραποκαμός, μέσα στη μέρα άντάρα του Γένους ή φωτιά! Χαρά σ' έσας Έλλαδικοί, δόξα σ' έσας Πολίτες, δράκοι και δρακοντόπουλα, ρω-μαίικη λεβεντιά! σ' έσας Βούλγαροι, Άβαροι και Ρούσοι και Άραβίτες ή Έλληνική φωτιά!»

ΑΥΤΟΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Υπό ΔΗΜ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ

Ενα από τα ψυχικά μέσα τα όποια ο κάθε ίσοροπημένος άνθρωπος ήμπορεί να χρησιμοποιή-ση για να επιτύχη στον άγώνα της ζωής του είναι και η αυτοκυριαρ-χία.

Τί είναι η αυτοκυριαρχία.

Είναι η ψυχική εκείνη ικανότης με την όποιαν ο άνθρωπος ήμπορεί να κυριαρχήση τις επιθυμίες του, τις έντυπώσεις του, τα αισθήματά του, ιδιαιτέρως τις συγκινήσεις του και τα πάθη του. Είναι η ψυχική εκείνη ικανότης που να μπορέη να έλέγχει και να κατευθύνη τις σκέ-ψεις του και να είναι κύριος των πράξεών του, ώστε να κάμνη έ-κείνες μόνον τις πράξεις που είναι καλές, δίκαιες και ήθικες και που συντελούν ώστε και οι άλλοι να κά-μουν κάτι καλύτερο και άνώτερο στην ζωή τους.

Πώς αποκτάται.

Άλλά για να κατορθώση ο άν-θρωπος να επιτύχη αυτό το ευε-ργετικό αποτέλεσμα, θα πρέπει να καταβάλη σοβαρή προσπάθεια, σω-ματική, διανοητική και ήθική.

Χρειάζεται πρό παντός να έχη αυτοεπιτήρησι ή αυτοέλεγχο, δη-λαδή να έχη την ικανότητα και την δυνατότητα να επιτηρή και να έ-λέγχει τις πράξεις του, τις ένερ-γείες του, τις εκδηλώσεις του, τις επιθυμίες του, τα αισθήματά του, ώστε ν' αποφεύγη και να μην έκ-τελ ή κάτι που θα του δημιουργούσε μετά την εκτέλεσί του δυσκολίες, στενοχώριες και έν γένει άποτυχία στον σκοπό του, στο πρόγραμμά του.

Γι' αυτό, όσοι θέλουν να έφαρ-μόζουν εκείνα που έχουν αποφασίσει ύστερα από ώριμη σκέψη, θα πρέπει προηγουμένως να έχουν κατορθώ-

σει να επιβληθούν στις παρορμή-σεις των. Δηλαδή, στις άσυναίσθη-τες και έσωτερικές των κλίσεις, στις συνθησιμένες και χωρίς συ-ναίσθησι μηχανικές ένεργείες, που μπορούν να γίνουν έμπόδιο να επι-τύχουν κάτι άνώτερο και άποτελε-σματικώτερο.

Επί παραδείγματι, έχεις συνη-θίσει να μη κάμνης καμμία σοβα-ρή εργασία ώρισμένη ώρα της ή-μέρας. Παραδείγματος χάριν το πρωί, πριν μεταβής στην εργασία σου, ή το βράδυ πριν κοιμηθής. Έν τούτοις, είναι άνάγκη να μάθης κάποιο μάθημα, να γράψης κά-ποιο γράμμα επείγον. Θα πρέπει λοιπόν να κατανικήσης την συνη-θισμένη σου νοχέλεια και αδράνεια. Θα πρέπει να στρωθής στην δου-λειά. Τίποτε το ένοχλητικώτερο και κουραστικώτερο δεν θα σου φαί-νεται τότε από τοῦ ν' άνοίξης το βιβλίο, ή ν' άρχίσης να γράψης το γράμμα και να προσηλώσης την προσοχή σου στην εργάσιαν αυτήν για να έφαρμόσης εκείνο που επή-ρες την άπόφασί να εκτελέσης.

Γι' αυτό είναι άνάγκη να κυ-ριαρχήσης στις παρορμήσεις και ν' άντιταχθής στην επιθυμία που σε παρακινεί να μη κάμνης εκείνα που έχεις αποφασίσει. Με κάθε θυσία, είναι άνάγκη να επιμελής να εκ-τελέσης την άπόφασί σου, παρ' όλους τους άυτοματισμούς σου.

Έτσι, ή συνήθεια της αυτοκυ-ριαρχίας θα εγκατασταθ ή μέσα σου με δύναμη. Έτσι, συν τῶ χρόνω θα κατορθώσης να γίνης κύριος τοῦ έαυτοῦ σου. Έτσι θα μπορέης ν' αυτοκυβερνάσαι.

Κι ένῳ, άλλοτε σοῦ ήταν δυσά-ρεστο και πολύ δύσκολο να ένεργής κάτι σύμφωνα με την λογική και το σωστό και δίκαιο, τώρα, το άντίθετο θα σοῦ είναι δυσάρεστο:

το να ύποχωρής δηλαδή στην κάθε έσωτερική σου κλίσι, σε κάθε πα-ρόρμησι άντίθετη προς την άπό-φασί σου.

Να έχης όμως ύπ ὅψει σου, ὅτι ή άπόκτησι μιᾶς συνεχούς και στα-θερᾶς άυτοκυριαρχίας, δεν γίνεται άμέσως.

Είναι ζήτημα χρόνου, ύπομονής κι έπιμονής. Χρειάζεται να δια-τηρής το νευρικό σου σύστημα σε μία ήρεμη κατάστασι, εις τρόπον ὥστε να έχης την δυνατότητα να κάμνης πιο εύκολα και πιο καλά τις καθημερινές σου ασχολίες.

Δεν πρέπει όμως να λησμονής ότι με τα ψυχικά μέσα δεν είναι πολύ εύκολο να έξασκήσης άμεση επίδρασι στις συναισθηματικές κα-ταστάσεις που δεν ύπόκεινται στην έπιρροή της θελήσεως.

Έχομε βεβαίως την δυνατότητα να επιδρούμε στην έξωτερικήν εκ-δήλωσι τοῦ συναισθήματος, διότι είμεθα κύριοι να κάμωμε ή όχι, τις μυϊκές κινήσεις που άπαιτούν-ται για να εκδηλωθ ή το συναισθημα.

Μπορούμε λοιπόν να συγκρατοῦ-με τις προορμήσεις που μάς φέ-ρουν έξωτερικές έντυπώσεις, όπως είναι χειρονομίες, εκφράσεις της φυσιογνωμίας, έπιφωνήματα κλπ. Με τον τρόπο δε αυτόν, άφ' ενός μὲν δεν σπαταλούμε άσκοπα το νευρικό ρευστό, δηλ. την νευρική δύναμη και άφ' έτέρου διατηρούμε ήρεμο το έξωτερικό μας.

Άφ' έτέρου, παρεμποδίζουμε την άσκοπη σπατάλη και την έξάτμισι της δραστηριότητός μας, ένῳ ένι-σχύουμε την θέλησί μας.

3. Δι άφορα μέσα δια τήν ένίσχυσι της άυτοκυ-ριαρχίας.

Έκτος από τον άυτοέλεγχο που αναφέραμε, υπάρχουν και άλλα ψυ-χικά μέσα με τα όποια ήμπορούμε να ένισχύσουμε την άυτοκυριαρχία μας. Μερικά από αυτά σημειώνου-με κατωτέρω:

- Να είμεθα προβλεπτικοί.
 - Να συνηθίσωμε να είμεθα ή-ρεμοι.
 - Να μην είμεθα δύσθυμοι.
 - Να άποφεύγωμε τις ύπεβολι-κές εκδηλώσεις.
 - Να είμεθα άποφασιστικοί.
 - Να είμεθα αισιόδοξοι.
 - Να έχωμε πίστι στο Θεό.
- Σε προσεχές τεῦχος θα κάνουμε την άνάπτυξι των ψυχομορφωτι-τικών αυτών μέσων.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Αποικία υδροβίων πουλιών του είδους
σούλα στα βόρεια της Σκωτίας.

Όπως οι άνθρωποι, για να ζούν με περισσότερη άνεση και ασφάλεια, έχουν αποτελέσει αυτό που ονομάζουμε ανθρώπινη κοινωνία, το ίδιο περίπου και τα ζώα. Τα περισσότερα από τα ζωικά είδη ζούν κατά ομάδες, οι οποίες αποτελούν ένα είδος κοινωνίας, μέσα στην οποία κάθε ζώο - μέλος της ομάδας ζει με περισσότερη ασφάλεια και προστασία από τους εχθρούς, παρά εάν ήταν μονάχο.

Η ομαδική αυτή συμβίωση παρατηρείται πού πολύ στα άνωτερα ζώα και πού πάντων τα θηλαστικά, των οποίων η επιβίωση εξαρτάται από την ικανότητά τους να σχηματίζουν τέτοιες ομάδες και να τις διατηρούν όσο περισσότερο καιρό μπορούν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιας ομαδικής ζωής αποτελούν οι αντιλόπες. Τα άρσενια αυτά ζώα της αφρικανικής σαβάνας σχηματίζουν κοπάδια, από χιλιάδες άτομα πολλές φορές. Τα λιοντάρια και οι πάνθηρες σπανίως προσβάλλουν τα κοπάδια αυτά, αν και αποτελούν τη συνηθισμένη τροφή τους. Και τούτο γιατί, όταν ένα λιοντάρι ή ένας πάνθηρας επιτεθεί έναντιόν του κοπαδιού, μπροστά στο πλή-

θος των ζώων, πού τρέχουν αλαφιασμένα από παντού, χάνει τον προσανατολισμό του. Δεν μπορεί να καθορίσει έναν ώριμο στόχο και τις περισσότερες φορές αναγκάζεται να εγκαταλείψει την προσπάθειά του. Γι' αυτό τα σαρκοφάγα αυτά συνήθως παρακολουθούν τα κοπάδια από μακριά και καταδιώκουν κάποια αντιλόπη, πού απομακρύνθηκε πού από το υπόλοιπο κοπάδι, ή κανένα άρρωστο ή πληγωμένο ή γέριμο ζώο, πού δεν μπορεί να παρακολουθήσει τα άλλα και μένει πίσω.

Οι ομάδες όμως αυτές δεν αποτελούν κοπάδια χωρίς καμμιάν έννοτητα μεταξύ των ζώων πού τις αποτελούν. Όσο μεγάλη και αν είναι ή ομάδα, πάντα θα υπάρχει ένας αρχηγός. Εκεί όμως πού υπάρχει πραγματική κοινωνική ιεραρχία είναι οι ολιγάριθμες ομάδες. Κάθε ζώο - μέλος της ομάδας, ανάλογα με τις ικανότητές του, έχει και ώριμη θέση στην ιεραρχία, ώριμη καθήκοντα και ώριμα δικαιώματα. Το πού δυνατό και εξυπνο ζώο, και μάλιστα άρσενικό, αναγνωρίζεται ως αρχηγός, στον οποίον υπακούουν τυφλά όλα τα άλλα. Μετά τον αρχηγό ακολουθούν άλλοι, ώστε κάθε άνωτερος έχει και τον κατώτερό του. Όπως στον στρατό, έχουμε πολλές ενδιάμεσες βαθμίδες, το ίδιο περίπου και στα ζώα. Και οι κατώτεροι υπακούουν τυφλά στους άνωτερους των. Και αν καμιά φορά ξεσπάσουν καβγάδες μεταξύ των κατωτέρων, επεμβαίνει ο αρχηγός και τακτοποιείται το θέμα.

Πολλές φορές οι μικρές αυτές ομάδες αποτελούνται μόνο από τα μέλη της ίδιας οικογένειας. Αυτό συμβαίνει π.χ. στους πιθήκους, στους οποίους γονείς, παιδιά κι εγγόνια ζούν μαζί. Σε άλλες όμως περιπτώσεις ή ομάδα αποτελείται από πολλές οικογένειες, τα μέλη όμως της ίδιας οικογένειας διατηρούν τον ιδιαίτερο, συγγενικό σύνδεσμό τους μέσα στην ομάδα. Αυτό π.χ. παρατηρείται στους αγριόκυνους και τις αγριόχηνες.

Σε άλλα είδη ζώων παρατηρείται διαφορετική οργάνωση της κοινωνικής ζωής. Υπάρχει μόν ή μεγάλη ομάδα, πού αποτελείται από πολλά άτομα, ακόμη και χίλια. Η ομάδα όμως αυτή είναι μοιρασμένη σε πολλές άλλες μικρότερες. Κάθε μία από τις μικρές αυτές ομάδες

αποτελείται από μερικές οικογένειες. Η μικρή αυτή ομάδα έχει στη δικαιοδοσία της μια ώριμη περιοχή, μέσα στην οποία κινείται και αναζητεί την τροφή της και στην οποία δεν έχουν το δικαίωμα να μπουν τα μέλη άλλης ομάδας, ακόμη και γειτονικής.

Είπαμε πώς αρχηγός μιας ομάδας ζώων γίνεται συνήθως το πού δυνατό από τα ζώα πού την αποτελούν, συνήθως άρσενικό. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις, πού αρχηγός είναι θηλυκό. Αυτό συμβαίνει με τα ελάφια, τα αγριοκάτσικα και άλλα. Κάποια ηλικιωμένη και πολύπειρη ελάφια ή αγριόγυδια γίνεται αρχηγίνα, αντί άρσενικού. Το ίδιο συμβαίνει και σε μερικά είδη εντόμων όπως οι μέλισσες και οι τερμίτες. Αρχηγός της κυψέλης ή της φωλιάς των τερμιτών είναι ή βασίλισσα, ή οποία έχει χιλιάδες υπηκόους.

Μερικά είδη ζώων συγκεντρώνονται σε ομάδες μόνο κατά την εποχή πού γεννούν. Στην περίπτωση όμως αυτή δεν πρόκειται για οργανωμένες ομάδες με ιεραρχία άνωτερους και κατωτέρους. Είναι αποικίες, σε μέρη προφυλαγμένα από τους εχθρούς. Τέτοιες δέ αποικίες σχηματίζουν πού πάντων τα υδροβία πουλιά. Στους απόκρημνους βράχους απλησίαστων ακτών ή σε μικρά άκατοίκητα έρημονήσια συγκεντρώνονται κατά χιλιάδες και χιλιάδες τις φωλιές των τη μια τόσο κοντά στην άλλη, ώστε κυριολεκτικά δεν μένει ούτε μια σπιθαμή γης ελεύθερη. Σ' ένα νησί, π.χ. της Ανταρκτικής, πού έχει μέγεθος 350 x 200 μέτρα φωλιάζουν περίπου 500 χιλιάδες πικκουίνοι. Και στα έρημονήσια, πού βρίσκονται έξω από τα παράλια της Αγγλίας, είναι συνηθισμένο φαινόμενο αποικίες με 8 - 10.000 ζευγάρια υδροβίων πουλιών.

Το αξιοπερίεργο είναι ότι παρά τη στενότητα του χώρου πού υπάρχει, οι καβγάδες μεταξύ των πουλιών αυτών είναι σπανιότατοι. Εκείνο όμως πού πραγματικά προκαλεί το θαυμασμό είναι κάτι άλλο: πώς τα πουλιά αυτά κατορθώνουν και ξαναβρίσκουν τις φωλιές των μέσα σ' εκείνο το συνωστισμό και πώς αναγνωρίζουν τα παιδιά τους μέσα σ' εκείνο το πλήθος πού εκκολάπτεται από τ' αυγά τους, και τα περιποιούνται και τα μεγαλώνουν χωρίς κανένα λάθος.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ

Το παιδάκι όταν άρχισή
το κολύμπισμα να μάθ
ό κολυμπιστής στα βάθη
με το χέρι το οδηγώ.

Το αφήνει, το προσέχει
κι αν ιδή το πώς δειλιάζει,
εὐθύς τρέχει και τ' άρπάζει
και τόν φόβον του όνειδω.

ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ Κ' Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

Λέει στην Πολυλάμπουσα τ' άργυρό φεγγάρι:
«Λαμπερή μανούλα μου, κάνε μου τη χάρη
να μου ύφάνης φόρεμα να μου πάη στο σῶμα».
Άνοιξε το στόμα της, το χρυσό της στόμα
κ' είπε ή Πολυλάμπουσα: «Τούτο θέ να γίνη,
σ' ένα μόνο ανάστημα το κορμί σου αν μείνη.
Κάποτε όλοστρόγγυλο φαίνεσαι, σά σφαίρα,
πότε μισοφέγγαρο τρέχεις στον αϊθέρα,
κι άλλοτε σά δρέπανο πάλι μου ανατέλλεις.
Πώς λοιπόν ισόκορμο φόρεμα μου θέλεις;
Μέ μισό πουκάμισο, σαν έσένα, τρέχουν
όσοι είν' άκατάστατοι, στάσι όσοι δεν έχουν...».
(Κατά τόν Αϊώωπο)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΗΛΑΡΑΣ

ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΙΑ, ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΙΑ...

Σταλαγματιά, σταλαγματιά
γεμίζει ή στάμνα ή πλατειά,
και έτσι δά, κουκί - κουκί
γεμίζει ό κόσμος το σακί.

Κι όλίγ' όλίγο άπ' τη σπουδή
κάθε φιλόπονο παιδί
την γνώση παίρνει και το φῶς
και γίνετ' άνθρωπος σοφός.

ΓΕΩΡΓ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Δυό κόσμους στην 'Ακρόπολι ξανοίγει όποιος
άνεβη:
ό πρώτος στα ούρανια λές να ύψωθ ή γυρεύει
στέκεται ό άλλος ταπεινός, και λυπημένος είναι...
Λέγεται ό πρώτος Παρθενών, ό δεύτερος 'Αθήναι.

ΕΛΙΣΑΒΕΤΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΕΓΚΟΣ

ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΠΡΑΞΙ

Ένα μικρό παιδί είχε πάρει
μέσ στη μικρή του άγκαλιά
ένα μακρύ - μακρύ κοντάρι
για να γκρεμίση μια φωλιά.

Και τα πουλάκια τρομαγμένα
λέν με φωνή κελαϊδιστή:
- Θέλεις, μικρό παιδί, και σένα
το σπίτι σου να γκρεμιστή;

ΤΑΣΗΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΒΡΟΧΟ

Τα πένθιμα τα σύννεφα σιγά - σιγά σκορπώνε.
Εξά γλυκό χαμόγελο στην Πλάσι ό 'Ηλιος χύνει.
Της θάλασσας το βογγητό άρχισε ν' άργοσβήνη.
Μουρμουριστά τα όλόθολα νερόβροχα κυλάνε.

Μοιάζει κάθε σταλαγματιά στα φύλλα, με ρουμπίνι.
Κατά το μέρος του βουνού, κάτου, στον 'Ηλιο
πέρα,
- θριάμβου άψίδα στήθηκε πολύχρωμη, γιγάντεια,
για να περάση με πουλιών παιάνες ή έσπέρα.

ΓΕΡ. ΑΜΠΑΤΗΣ

Η ΤΣΙΓΚΛΙΤΑΡΑ

έγουν «ή γυναίκα ψάχνει τον άνδρα σαν Τσιγκλιτάρα». Τοντέστι ψάχνει για τις αδυναμίες του. Ίδου πώς ψάχνει η Τσιγκλιτάρα. Αρχίζει το δέντρο από τη ρίζα του και το στηθοσκοπεύει ως την κορυφή. Όπου βρή σάπιο μέρος αρχίζει να ραμφίζει ή μάλλον να βροντά. Ο λαός πιστεύει πως χτυπά για να ξεγελάσει τα μυρμήγκια ότι θα χειμωνιάσει. Εκεί να βγαίνουν για να συνάξουν την άπλωμένη στον ήλιο τροφή τους και η Τσιγκλιτάρα τα αρπάζει ένα ένα. Οί νατουραλιστάι λένουν πως χτυπά το δέντρο για να καταλάβει ποιά είναι κούφια. Αμα αντιληφθή τουτό από τον ήχο, ανοίγει μια όπη, βυθίζει την ως λωρίδα γλώσσα της μέσα και τα μυρμήγκια, τα σκαθάρια και οί μυίγες κολλούν επάνω ως εις μέλι. Ως επί το πλείστον συνεργάζονται κατά ζεύγη, της μιας εκτελούσης εκ περιτροπής χρέη σκοπού παραπλεύρως της άλλης δια τον φόβον του γερακιού και της νυφίτσας.

Η ΓΙΔΟΒΥΖΑ

υαίνει τέλος πάντων τους μαστούς των γιδιών ο Αιγοθήλας ή όχι; Ο Αριστοτέλης λέγει «όρνις όρεινός μικρόν μείζον Κοττόφον, Κόκκυγος ελάττων, ώς δύο ή τρία, τό δέ ήθος βλακικός, θηλάζει δέ τας Αίγας ούκ όξυωπός της ήμέρας». Ο Αλλιανός πάλιν γράφει... «τολμηρότατος τούς ούθασιν αυτών προσπετόμενον ειτα εκμυζά τό γάλα... τυφλοί τόν μαστόν και αποσβέννουν εκείθεν την επιροήν». Ο έλληνικός λαός ώσαύτως πιστεύει ότι ή Γιδοβύζα, όπως την ονομάζει, τρέφεται από τό γάλα γιδιών. Οί νατουραλιστάι όμως επιμένουν όχι. Κατ' αυτόν ή παρεξήγησις προήλθεν

ΤΟ ΚΑΡΑΒΑΚΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Παιδάκια μου,

Προχτές τό βράδυ κοιτούσαμε τό φεγγάρι κι αναρωτιόμαστε γιατί έμεις οί άνθρωποι τό αγαπάμε τόσο πολύ. Ίσως, είπαμε, γιατί όλοι μας, όταν λέμε φεγγάρι, έννοούμε έναν τόπο όνειρεμένο και ποιητικό, όπου μπορούμε νά σύρουμε τή φαντασία μας.

Τό βλέπαμε λοιπόν νά προχωρή στόν κοιμισμένο ούρανό και μάς έμοιαζε μ' ένα καράβι φορτωμένο χρυσάφι. Ωστόσο αυτό τό χρυσαφένιο καράβι είναι ένα τοπίο έρημο γεμάτο στάχτες, πέτρες και βράχια, σκαμμένο από τρύπες ήφαιστειών.

«Είναι ένας κόσμος χαμένος στή σκοτεινιά του διαστήματος με θερμοκρασία 100 βαθμούς τή μέρα και -150 τή νύχτα. Είναι ένας τόπος γεμάτος σιωπή και άκνησία». Έτσι μάς είπαν οί πρώτοι άστροναύτες, όταν πάτησαν τό πόδι τους στό σεληνιακό έδαφος.

Μήπως λοιπόν κάνουμε λάθος κι ό όνειρεμένος τόπος δέν είναι τό φεγγάρι αλλά ή γή μας; Ανάμεσα στους δύο, τή Γή και τή Σελήνη, υπάρχει μιá μεγάλη διαφορά. Στή Γή υπάρχουν πλάσματα με ζωή. Στή Σελήνη δέν υπάρχουν παρά μόνο πέτρες. Έμεις έχουμε τό νερό και τήν ατμόσφαιρα, εκεί δέν υπάρχει παρά μόνο ό όρυκτός άψυχος κόσμος.

Ας αφήσουμε λοιπόν τό φεγγαράκι ν' άρμενίζει τις νύχτες στό διάφανο ούρανό. Κ' έμεις είμαστε τόσο καλά και βολικά έδώ στή γή μας. Έτσι δέν είμαι;

A.B.

εκ του ότι ο Αιγοθήλας εδρίσκεται ανάμεσα από τά κοπάδια για νά μαζεύη τά έντομα.

Η ΖΑΠΑ

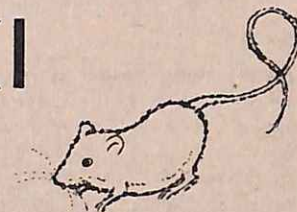

ότι πλέον όχι μόνον αρμέγει τά πρόβατα, αλλά, κατά τούς βοσκούς του Ζαγοριού, τούς κόβει και τά μαστά-ρια. Συχνάζει πολύ στά χειμερινά λιβάδια της Ήπειρου.

(Από τά «Αγρια και τά ήμερα του βουνού και του λόγγου», που κυκλοφορούν σε εικονογραφημένη έκδοσι του Βιβλιοπωλείου της «Εστίας»)

ΤΟ

ΑΣΠΡΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ

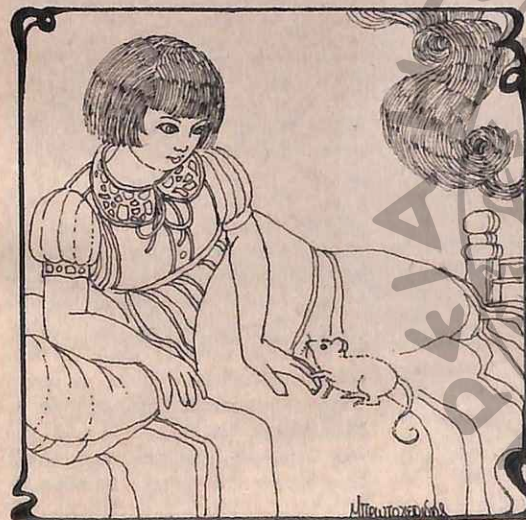

Παραμύθι

Κάποτε ζούσανε σ' ένα σπιτάκι φτωχικό ένας έργατης, ή γυναίκα του κ' ή δεκάχρονη κόρη τους, ή Μυρτώ.

Ο νουνός της μικρής, που ήταν έμπορος κ' έφερνε γυαλικά από τό έξωτερικό, της είχε χαρίσει ένα λευκό ποντικάκι. Τό βρήκε τυχαία σ' ένα κιβώτιο, ανάμεσα από τά ροκανίδια που είχε βάλει για νά στερεώσουν τά έμπορεύματα.

Τό πλάσματάκι αυτό ήταν εξαιρετικά ώραίο. Είχε μεγάλα μάτια κόκκινα σαν τό λουλούδι της ροδιάς, τρίχωμα χιονάτο κι άπαλό, μακριά ούρα και δοντάκια που μοιάζανε με μαργαριτάρια. Η Μυρτώ τό αγαπούσε πολύ κ' έκανε γι' αυτό θυσιές που οί δικόι της θεωρούσαν υπερβολικές, και γι' αυτό τή μαλώνανε συχνά. Φρόντιζε νά τό έχει πεντακάθαρο, νά τό ταΐζει δίνοντάς του πότε-πότε από τό πιάτο της, νά στολίζει τό λαιμό του με μεταξωτές κορδέλες, νά μήν του λείπη τό φρέσκο γάλα και τό καθαρό νερό. Κι όλο τ'όβαζε στά γόνατά της και τό χαϊδολογούσε, όλο και κάτι τούλεγε. Τό άσπρο ποντικάκι ήταν ή χαρά της κ' ή μοναδική της πολυτέλεια.

Ένα βράδυ που πήγε πολύ κουρασμένος ό νοικοκύρης, βρήκε τή γυναίκα του νά σιδερώνη. Της είπε πως ήθελε νά φάνε άμέσως για νά ξεπλώση νωρίς.

— Ναί, ναι, θά ετοιμάσω για τούς δύο σας, αλλά έγώ θά τσιμπήσω κάτι άργότερα. Πρέπει επιτέλους νά ξεμπερδέω με τό σιδέρωμα... άποκρίθηκε.

Έφαγαν ό πατέρας και ή κόρη, πέσανε νά κοιμηθούν, κ' εκείνη συνέχισε τή δουλειά της. Πρίν ακόμη άποτελειώση ένοιωσε πως δέν άντεχε πιά. Ήτανε ξεθεωμένη από τήν κούρασι. Έβαλε μιá μπουκιά ψωμί στό στόμα της κ' έγειρε καθώς ήτανε ντυμένη στό ντιβάνι.

Δέν είχε περάσει πολλή ώρα, όταν ή Μυρτώ πετάχτηκε τρομαγμένη από τό κρεββατάκι της: τήν είχε δαγκώσει τό ποντικάκι!

— Τί έπαθε, είπε μέσα της, τρελλάθηκε; Πώς τούρθε νά με δαγκώσει αυτό, που τόσο τό αγαπώ και που με τά χάδια του δείχνει πως κ' εκείνο με αγαπάει;

Μά δέν άργησε νά τρομάξει περισσότερο, γιατί τήν έπνιξε ό καπνός και είδε πως είχανε πάρει φωτιά τά ρούχα που ήτανε στό τραπέζι του σιδερώματος κ' ή κουρτίνα που κρεμότανε δίπλα. Η μητέρα της, από τήν πολλή κούρασι, είχε ξεχάσει νά βγάλη τήν πρίζα του ήλεκτρικού σιδερου!

Έβαλε ή Μυρτώ τις φωνές, τούς ξύπνησε κι άμέσως έτρεξαν όλοι και σβήσανε τή φωτιά — οί μεγάλοι με πούς κουβάδες κ' εκείνη με τό ποτιστηράκι της. Έτσι πέρασε τό κακό χωρίς νά κάνη σοβαρή ζημιά.

Η άπρόσεχτη νοικοκυρά ήταν άπαρηγόρητη, γιατί εξ αιτίας της παρά λίγο νά γινότανε στάχτη τό σπίτι κ' ίσως νά χάνανε όλοι τή ζωή τους· αλλά ή Μυρτώ δέ μπορούσε νά κρύψη τή χαρά της. Ένώ είχε πιστέψει άρχικά πως τό αγαπημένο της τό ποντικάκι τή δάγκωσε από ξαφνική κακία ή τρέλλα, καταλάβαινε τώρα ότι τόκανε για νά τήν ξυπνήσει και νά προλάβη τήν καταστροφή.

Από τότε κι ό πατέρας κ' ή μητέρα άρχισαν νά περιποιούνται τό έξυπνο και καλό πλάσματάκι όσο κ' ή μικρή τους Μυρτώ.

Ἡ ψυχὴ τοῦ πλημμύριζε μὲ χαρὰ
στὴ σκέψι τοῦ μεγάλου ταξιδιού.
Δὲν τὸ ἐνοιαζε ποῦ θὰ πάη· Κρουα-
ζιέρα στὰ νησιά ἢ σὲ καινούργιες
πολιτείες. Τὸ μόνο ποῦ ἤξερε, ἦταν
πὼς ἤθελε νὰ φύγῃ. Θὰ ἐβγαίνε

—'Αναχωροῦμε, ἑτοιμοί, μάρε!

(Συνέχεια στη σελίδα 22)

NEOI
ΔΡΟΜΟΙ ///

ἵσταται δυνατὴ ἡ εὐκρινὴς λήψις καὶ ἀναμετάδοσις τῶν προ-
 γραμμάτων τηλεγράφου τῶν γεωγραφικῶν σταθμῶν Κλέβε καὶ
 Βέλζελ τοῦ κατὰ Ρήνον, ἐξ ἀποστάσεως 150 χιλιομέτρων, εἰς
 τὰς κατωτέρους τῆς ὀλλανδικῆς πόλεως Ζότεργκ. Ἐπειδὴ
 τὰ ὑπὸ τὴν προαναφερομένην σταθμὴν ἐκτετατομένα σήματα
 τηλεγράφου εἶναι ἀσθενή, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμεταδο-
 θοῦν ὑπὸ τὴν συνήθη κραυγῇ. Τὸ βάρος τοῦ συγκροτήματος
 εἶναι 350 χιλιόγραμμα, ἡ δὲ διάμετρος αὐτοῦ 6 μέτρα.

(Ἀπὸ τὴν «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ»)

Η ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Είς την σημερινήν εποχήν όλα τα Νοσοκομεία χρειάζονται πολύ ανθρώπινο αίμα να το διοχετεύουν εις βαρέως ασθενείς, εις εκείνους που κάνουν εγχείρησιν και εις μίαν κατηγορίαν παιδιών που πάσχουν από την νόσον της Μεσογειακής Αναιμίας και πρέπει το αίμα τους να ανανεούται διαρκώς με ξένο υγιές αίμα.

Παλαιότερα όποιος ασθενής έ-χρειάζετο αίμα έπρεπε να το αγοράσει. Τα τελευταία όμως έτη κατηργήθη το αγοραζόμενον αίμα, διότι δεν συμβιβάζεται με τον πολιτισμόν μας. Κατηργήθη εις όλην την Οικουμένην και οί πολίται πηγαίνουν μόνοι των 3 - 4 φορές τον χρόνο και δίδουν αίμα εις τα Κέντρα Αιμοδοσίας.

Είς τον τόπον μας το Κέντρον Αιμοδοσίας του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού ιδρύθη υπό του Καθηγητού Μακκά πρό 40 ετών και στεγάζεται εις ένα τέλειον οίκημα που έδωρσεν ο Άθηνόδωρος Δρακόπουλος. Έκει πηγαίνει πλήθος κόσμου και δίδει αίμα διά τούς ασθενείς. Τον τελευταίον καιρό πηγαίνουν διάφοροι τάξεις πολιτών όμαδικώς και τα μέλη πολλών συλλόγων.

Την 14 Σεπτεμβρίου 1976 έπληγαν και προσέφεραν αίμα 72 δόκιμοι Άστυφύλακες της Σχολής Άστυνομίας πόλεων, την δέ 5 Οκτωβρίου προσήλθεν έπίσης όμάς 24 μαθητών της Σχο-

λής Χωροφυλακής. Ο Ε.Ε.Σ. με τα συνεργεία του παίρνει αίμα και από τās έπαρχιακάς πόλεις. Τελευταίως έπληρε από την Σύρον, τα Χανιά, την Λάρισα, την Καλαμάτα.

Το καθήκον όλων των Έρυθροσταυριτών διδασκάλων και μαθητών είναι να βοηθήσουν το έργο της αιμοδοσίας διαφωτίζοντας τον πληθυσμόν ότι ή παροχή αίματος 3 - 4 φορές τον χρόνο όχι μόνον δεν φέρει εις τον οργανισμόν μας ζημίαν, αλλά και εις πολλές περιπτώσεις είναι ωφέλιμος. Και εις τον Δυτικόν Κόσμον και εις τον Άνατολικόν κάθε πολίτης είναι και ένας έθελοντής αίμοδότης. Είς τον ιδιόν μας τόπον οί συμπολίται μας όταν έγινεν ή εισβολή εις την Κύπρον προσήλθον κατά χιλιάδες εις το Κέντρον Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. διά να δώσουν αίμα υπέρ των τραυματιών της Κύπρου με ιεράν πατριωτικήν συγκίνησιν. Αυτό ήτο αξιοθαύμαστον διά τον λαόν μας. Δεν άρκει όμως να κάμνωμεν το καθήκον μας εις τον καιρόν της μεγάλης ανάγκης. Η ανάγκη είναι συνεχής και πρέπει όλοι να ετοιμασώμεν διά την τακτικήν μας προσφοράν προς τον συνάνθρωπόν μας που εύρίσκεται εις ανάγκην να βοηθηθ ή με αίμα. Όλη είμεθα άνθρωποι και όλοι υποκείμεθα εις τον κίνδυνον να χρειασθώμε αίμα διά τον έαυτόν μας.

Δόκιμοι της Σχολής Άστυφύλακων της Άστυνομίας Πόλεων δίδουν αίμα εις το Κέντρον Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού, έξυπνέ-τηκε διά των διαφόρων Έπηρεσιών του κατά τον παρελθόντα μήνα Αύγουστον 1976, 8.827 ασθενείς και τραυματίες.

Οί έξυπνρηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής :

1) Τραύματα, κατάγματα 3.338. 2) Παθολογικά νοσήματα 3.718. 3) Λοιπαί περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, εγκαύματα κ.λ.π.) 1.771.

Χαρακτηριστικά περιπτώσεις : Δηλητηριάσεις τροφικά, φαρμακευτικά 68. Νοσήματα κυκλοφορικού συστήματος 1.006. Τροχαία άτυχηματα 478. Έγκαύματα 109. Μέθη 112.

Παροχή διά του άσυρμάτου Ιατρικών όδηγιών εις ποντοπόρα πλοία δι' ασθενούντα μέλη των πληρωμάτων των 30. Τα άσθενόφρα αυτοκίνητα διήνυσαν χιλιόμετρα 35.110 και μετέφερον εις διάφορα Νοσοκομεία άσθενείς και τραυματίες 2.811.

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού, έξυπνέ-τηκε διά των διαφόρων Έπηρεσιών του κατά τον παρελθόντα μήνα Σεπτέμβριον 1976, 7.970 ασθενείς και τραυματίες.

Οί έξυπνρηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής :

1) Τραύματα, κατάγματα 3.235. 2) Παθολογικά νοσήματα 3.507. 3) Λοιπαί περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, εγκαύματα κ.λ.π.) 1.228.

Χαρακτηριστικά περιπτώσεις : Δηλητηριάσεις τροφικά, φαρμακευτικά 99. Νοσήματα κυκλοφορικού συστήματος 1.110. Τροχαία άτυχηματα 514. Έγκαύματα 94. Μέθη 104.

Παροχή διά του άσυρμάτου Ιατρικών όδηγιών εις ποντοπόρα πλοία δι' ασθενούντα μέλη των πληρωμάτων των 32. Τα άσθενόφρα αυτοκίνητα διήνυσαν χιλιόμετρα 32.093 και μετέφερον εις διάφορα Νοσοκομεία άσθενείς και τραυματίες 2.609.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Δεκατέσσαρες Ιάπωνες χειρουργοί με έπικεφαλής τον πρύτανιν κ. Καζάι έπισκέφθησαν την 21 Σεπτεμβρίου το Νοσοκομείον του Ε.Ε.Σ., προκειμένου να κατατοπισθούν επί των σημειούμενων προόδων εις τον τόπον μας επί των νοσημάτων του ήπατος και ειδικώς της θεραπείας και προλήψεως του έχινούκκου. Τούς ξένους προσεφώνησαν ο πρόεδρος του Έπιστημονικού Συμβουλίου του Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ. κ. Εύαγγελος Βαλλίδης και ο Καθηγητής κ. Β. Κούριας. Ηκολούθησεν ανάπτυξις σχετικών θεμάτων υπό των Ιατρών κ.κ. Εύαγγέλ. Βαλλίδη, Γεωργίου Πούλια, Ε.

Παπαευαγγέλου, Ν. Παπαλεξανδρή και Έμμ. Τιερρή και συζήτησις επ' αυτών. Η έπίσκεψις, ή όποία άποτελεί συνέχειαν έπισκέψεων και εις άλλας εύρωπαϊκάς χώρας, έληξε με δεξιώσιν.

*

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΧΟΛΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΩΝ

Είς τον Σταθμόν Πρώτων Βοηθειών του Ε.Ε.Σ. (Γ' Σεπτεμβρίου άρ. 21) αρχίζει έντός των προσεχών ήμερών νέα σειρά μαθημάτων της Σχολής του Έθελοντικού Σώματος Σαμαρειτών - Τραυματιοφορέων. Τα μαθήματα αυτά, χρήσιμα εις πάσαν περίπτωση άνάγκης διά την οικογένειαν, τον νωνίαν έν γένει και την Πατρίδα, παρέχονται υπό του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού έντελώς δωρεάν τρις της εβδομάδος κατά τās απογευματινάς ώρας. Πληροφορίαί δίδονται εις τον Σταθμόν Πρώτων Βοηθειών και τηλεφωνικώς εις τον αριθμόν 5225-555.

*

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ : 150

Μετά από συνεννοήσεις της Διοικήσεως του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού και της Διοικήσεως του Ο.Τ.Ε. ο αριθμός τηλεφωνικής κλήσεως του Σταθμού Πρώτων Βοηθειών του Ε.Ε.Σ. (Γ' Σεπτεμβρίου άρ. 21) μεταβάλλεται στον άπλούστερον αριθμόν 150. Το μέτρον έκρίθη άπαραίτητον, αφού ή κλήσις του Σταθμού δεν γίνεται παρά μόνον εις έκτάκτους ανάγκας του κοινού και πάντοτε έχει τον χαρακτήρα του επείγοντος. Ητο δέ δύσκολον διά το εύρύ κοινόν να απομνημονεύση και έπταψήφιον αριθμόν και να χειρίζεται την συσκευήν επί άρκετό χρονικό διάστημα έως ότου σχηματίση τον πλήρη αριθμόν. Τώρα με τον άπλούστατο αριθμό 150 εις κάθε άπευκταίαν περίπτωση ή κλήσις καθίσταται πολύ εύκολωτέρα.

*

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η Έφορεία του Έλληνικού Έ-

ρυθρού Σταυρού Νεότητος προκηρύσσει και έφέτος διαγωνισμόν μεταξύ των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. διά την καλύτεραν Έρυθροσταυρικήν δραστηριότητα κατά το σχολ. έτος 1976)77 διά Βραβείον Α' δραχμών 5.000 και Βραβείον Β' δραχμών 3.000.

Τα ποσά και των δύο Βραβείων θα δοθούν εις σχολικά είδη ή γεωργικά έργαλεία της προτιμήσεως των βραβευθησομένων.

Αί ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν., αι όποιαί έπιθυμούν να μετάσχουν του διαγωνισμού, θα άποστείλουν έκθεσιν της δράσεώς των διά του Διευθυντού του Σχολείου των προς τον κ. Έπιθεωρητήν των Σχολείων της Περιφέρειάς των, προς διαβίβασιν μέχρι τέλους Ιουλίου 1977 εις τα γραφεία του Ε.Ε.Σ.Ν. (όδός Λυκαβηττού 1 - Άθήνας).

*

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ.Ν. έπαινει και συγχαίρει τούς κατωτέρω μαθητάς οί όποιοι, ως μάς γράφουν οί κ.κ. Διευθυνταί των, εύρον άπολεσθέντα χρήματα και άντικείμενα και τα παρέδωσαν εις τούς δικαιούχους :

1) Κων. Ζενέτου, 5ου Δημ. Σχ. Άγ. Αναργύρων Άττικής. 2) Δημήτριος Κουτάφης, Δημ. Σχ. Μητροπόλεως Καρδίτσας.

3) Χριστίνα Κυριλλίδου, Δημ. Σχ. Γαλανοβρύσης Έλασσόνας.

4) Άγγελική Ζωϊτάκη, Δημ. Σχ. Σίμου Ναυπακτίας.

5) Νικόλαος Κοντογιάννης, Δημ. Σχ. Νεοχωρίου Χίου.

6) Σπύρος Φραγκάκης, Δημ. Σχ. Νεοχωρίου Χίου.

7) Ιωάννης Πρώης, Δημ. Σχ. Νεοχωρίου Χίου.

8) Νικόλαος Κουτάφης, Γυμν. Άρρ. Έραπέτρας.

9) Γεώργιος Μανιάτης, 1ον Δημ. Σχολ. Σητείας.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ Ε.Σ.

Βουκουρέστι 20.8.76

Κον Π. Γεωργούντζον, Πρόεδρον Ε.Ε.Σ. Άθήνας

Άγαπητέ Κύριε Πρόεδρε,

Έκ μέρους του Ρουμανικού Έρυθρου Σταυρού αισθάνομαι μεγάλη ευχαρίστησι να σās εκφράσω τās πλέον ευκαρδίας ευχαριστίας διά την θαυμασίαν και θερμήν φιλοξενίαν προς τα μέλη της Άντιπροσωπείας μας κατά την συμμετοχήν των εις την Διευθνή Συνάντησιν του Έρυθρου Σταυρού Νεότητος εις Κηφισίαν. Δραττόμεθα της εύκαιρίας να

Ο έν Mass δικηγόρος κ. Δ. Κούρτης εκ μέρους της Κας Εύαγγελίας Άνδρουτσπούλου (Lowell-Mass), παραδίδει εις τον Πρόεδρον του Ε.Ε.Σ. κ. Παν. Γεωργούντζον έπιταγήν 50.000 δολλαρίων, έξ εκκαθαρίσεως κληρονομικού κατεπιστεύματος της άποβιώσας ΕΛΕΝΗΣ ΚΕΡΑΜΙΔΑ, υπέρ των σκιστών του Ε.Ε.Σ.

σας συγκαρῶμεν διὰ τὴν πρωτο-
βουλίαν νὰ οργανώσετε τὴν συνάν-
τησιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἴτο καλῶς πα-
ρεσκευασμένη καὶ ἐπιτυχὴς καὶ ἡ ὁ-
ποία ἀσφαλῶς θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν
προαγωγὴν τῆς φιλίας καὶ τῆς κα-
τανοήσεως μεταξὺ τῶν νεαρῶν με-
λῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ
τὴν σύσφιξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς
καλῆς καὶ καρποφόρου συνεργασί-
ας μεταξὺ τῶν παιδιῶν μας, μελῶν
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπεί-
ας μας ἐπέστρεψαν ἐνθουσιασμένα
ἀπὸ τὴν συνάντησιν καὶ γεμάτα
ἀπὸ ὥραις ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν
παράμονόν των στὴν Ἑλλάδα.

Αἰσθάνθησαν εὐτυχία καὶ μεγά-
λη τιμὴ πού Σας συνήντησαν κα-
θὼς καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἡγεσίας
τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐ-
τοῦ καὶ διότι ἔζησαν ἀνάμεσα σὲ
νεαροὺς ἀντιπροσώπους τῶν διαφο-
ρων Ε.Σ.Ν. Ἐπίσης διότι ἐγνώρι-
σαν καλλίτερα τὴν δραστηριότητά
σας, τὴν οἰκονομικὴ καὶ πνευματικὴ
ζωὴ τοῦ τόπου σας καὶ διότι εἶδαν
τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα καὶ τὰ θαυμά-
σια τοπεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σὰς ποῦμε, δι-
τοὺς ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι ἡ εὐ-
γένεια, ἡ ἱκανότης καὶ ἡ φιλικότης
δλων τῶν συνεργατῶν σας καὶ ἡ
διαρκὴς των φροντίδα, γιὰ τὴν ὁ-
ποία θὰ σὰς εἰμεθα εὐγνώμονες, ἐάν
διαβιβάζετε τὰς εὐκρινεῖς εὐχαρι-
στίας μας καὶ τὴν θαθεῖα μας εὐ-
γνωμοσύνη εἰς τὸν κύριον Ι. Φιν-
νὴν, τὸν κύριον Ε. Σπηλιωτόπου-
λον, τὴν Καν Ε. Ποταμιάνου, τὸν
κύριον Ι. Κιτσαράν, τὸν Κον καὶ
τὴν Καν Παπαδοπούλου, τὴν δίδα
Σ. Παπακροῦλη, τὸν Κον Ζ. Για-
κοβίτην, τὴν δίδα Α. Ἀγγελοπού-
λου, τὸν Κον Μ. Παπαϊωάννου, τὸν
Κον Β. Καρατζῆν καὶ εἰς ὅλα τὰ
νεαρά μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. πού ἔλα-
θαν μέρος εἰς τὴν συνάντησιν.

Ἐπαναλαμβάνοντες τὰς εὐχαρι-
στίας μας διὰ τὴν ὠφέλιμον καὶ ἀ-
λησμόνητον πείραν πού προσφέρα-
τε εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν μας,
σὰς εὐχόμεθα σταθερὰν ἐπιτυχίαν
εἰς τὸ κοινὸν ἀνθρωπιστικὸν μας
ἔργον.

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως
εὐκρινῶς ἡμέτερος,
BURCA
Πρόεδρος Ρ.Ε.Σ.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΝ

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Ἐκπαιδευ-
τικὸν Κέντρον Ὑγείας τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς Ν.
Μάκρην. Διακρίνονται ἐξ ἀριστερῶν οἱ
ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν Τουρκίας
Δις Nuran Bankat, Ρουμανίας Δις V.
Duca, Γιουγκοσλαβίας Δις Pavlina
Vasileva, Ρωσίας Δις Tchilingarova,
Ἑλλάδος Δις Ἀγγελοπούλου καὶ ἡ Προί-
σταμένη Ἐπισκέπτρια Ἀδελφὴ τοῦ Κέν-
τρου Κα Κιοσσὲ Μαυρίδου.

Μετὰ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Κέντρον Ὑγείας
τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς Ν. Μάκρην καὶ τὸν Τύμ-
βον τοῦ Μαραθῶνος, αἱ ἔξαι ἀντιπρο-
σωπεῖαι Ε.Σ.Ν. ἐπισκέφθησαν εἰς Σχοι-
νιάν τὴν ἑκαυθὺν τοῦ Ἀντιπροέδρου
Ε.Ε.Σ. κ. Φιννὴ, ἡ ὁποία τοὺς ἐντυπω-
σίασε μὲ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς καὶ ὅπου
ἔτυχον λαμπρὰς φιλοξενίας. Εἰς τὸ ἄ-
κρον ἀριστερὰ διακρίνεται ὁ κ. Φιννὴς.

Ἐπίδειξις παροχῆς Πρώτων Βοηθειῶν
ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

(μέσω Ε.Ε.Σ.)

ΑΘΗΝΑΙ

Γυμνάσια :

Τὸ Α' Ἀρσάκειον Γυμνάσιον Θη-
λέων Ψυχικοῦ δρχ. 10.000 δι' ἀ-
πόρους σεισμοπαθεῖς κατοίκους Σι-
ταραλῶν Τριωνίδος καὶ δρχ. 9.000 δι' ἀπόρους σεισμοπαθεῖς κα-
τοίκους Μεσαρίστης Μεσολογίου.

Τὸ Α' Οἶκον. Γυμνάσιον Ἀθη-
νῶν 12 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοη-
θείας διὰ Δημ. Σχολ. Σκεπαστοῦ
καὶ 16 χαρτοκιβώτια διὰ Δημ. Σχολ.
Δεσποτικοῦ Πρεβέτης.

Τὸ Ε' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθη-
νῶν 9 δέματα με εἶδη βοηθείας διὰ
Δημ. Σχολ. Λιθοβουνίου Μεσολογ-
ίου.

Τὸ Ζ' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθη-
νῶν ἀνὰ 2 δέματα με εἶδη βοηθείας
διὰ Δημ. Σχολ. Κάτω Πεδινῶν Δω-
δώνης Ἰωαννίνων, Ἀγγελιαδαίου
καὶ Μίνας Λακωνικῆς, 4 δέματα διὰ
Δημ. Σχολ. Πρωτοπαπῆ καὶ 5
δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Μονοδε-
δρίου Δωδώνης Ἰωαννίνων.

Τὸ Α' Γυμνάσιον Θηλέων Καλ-
λιθέας 3 σάκκους με εἶδη βοηθείας
διὰ Δημ. Σχολ. Βλαχομάνδρας Ναυ-
πακτίας.

Τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Ἀγ. Δη-
μητρίου Μπραχαμίου Ἀθηνῶν τά-
ξις Γ3) δρχ. 1.000 πρὸς ἐνίσχυ-
σιν ἀτόρων.

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ 108ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν
9 δέματα με εἶδη βοηθείας διὰ
Δημ. Σχολ. Καρδιακαυτίου Ἡλείας,
7 δέματα διὰ Δημ. Σχολ. Περιβο-
λίου Σπερχειάδος, 5 δέματα διὰ
Δημ. Σχολ. Ὀλομάδων Γορτυνίας
καὶ 12 δέματα διὰ Δημ. Σχολ.
Κεφαλοβρύσου Αἰτωλικοῦ.

Ἰδιωτ. Σχολεῖα :

Τὸ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολ. «Ἁγίος
Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης» Ν. Ψυ-
χικοῦ 10 χαρτοκιβώτια με εἶδη
βοηθείας διὰ Δημ. Σχολ. Βασιλικῶ
Θεσπρωτίας.

Ἡ Ἰδιωτ. Σχολὴ Μαρίας Κρίκου
Ἀθηνῶν δρχ. 5.005 διὰ σεισμο-
παθεῖς μαθητὰς Αἰτωλίας.

Τὸ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολ. Μ. Χατζή-
βεη Ν. Φιλαδελφείας ἀνὰ 4 σάκ-
κους καὶ 1 χαρτοκιβώτιον διὰ Δημ.
Σχολ. Βλασίου Μουζακίου καὶ Μα-
νολιάσης Ἰωαννίνων.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γυμνάσια :

Τὸ Β' Γυμν. Θηλέων Πειραιῶς
23 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοηθείας
διὰ σεισμοπλήκτους μαθητὰς Με-
σολογίου καὶ δρχ. 1.000 πρὸς ἀ-
γορὰν αἵματος δι' ἀπορον ἀσθενῆ
μαθητὴν.

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ 11ον Δημ. Σχολ. Κερατσι-
νίου Πειραιῶς δρχ. 400 διὰ σει-
σμοπλήκτους Αἰτωλίας.

ΑΤΤΙΚΗ

Γυμνάσια :

Τὸ Γυμν. Βιλλίων 2 δέματα με
εἶδη βοηθείας διὰ Δημ. Σχολ. Ἀε-
τορράχης Δωδώνης Ἰωαννίνων.

Τὸ Γυμν. Κορωπίου 5 σάκκους
με εἶδη βοηθείας διὰ Δημ. Σχολ.
Χρυσῆς Καστοριάς.

Τὸ Γυμν. Τερψιθέας Γλυφάδας 5
δέματα με εἶδη βοηθείας διὰ Δημ.
Σχολ. Καλυβακίων Ὀλυμπίας.

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Μάνδρας 4
δέματα με εἶδη βοηθείας διὰ Δημ.
Σχολ. Μεσαρίστης Μεσολογίου.

Τὸ Δημ. Σχολ. Παλλήνης 5 χαρ-
τοκιβώτια με διάφορα εἶδη διὰ Δημ.
Σχολ. Ἀγ. Γεωργίου Κερασσοχω-
ρίου Εὐρυτανίας.

Τὸ Νηπιαγωγεῖον «Ντόννα» Γλυ-
φάδας 16 χαρτοκιβώτια με εἶδη
βοηθείας διὰ Δημ. Σχολ. Ἀλιφεί-
ρας Ἡλείας.

Ἰδιωτ. Σχολεῖα :

Τὸ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολ. Βασ.
Κρεατσούλη - Σταυράκη Γλυφάδας
30 χαρτοκιβώτια με διάφορα εἶδη
διὰ Δημ. Σχολ. Βλασίου Μουζα-
κίου.

ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΣ

Τὸ Δημ. Σχολ. Δαυλείας Λεβα-
δείας δρχ. 2.000 διὰ σεισμοπαθεῖς
Αἰτωλίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Γυμνάσια :

Τὸ Γυμν. Λαγκαδίων Ἀρκαδίας
(τάξις 3η) 1 δέμα με γραφ. ὕλην
διὰ Δημ. Σχολ. Σιταραλῶν Αἰ-
τωλίας.

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ Δημ. Σχολ. Θροφαρίου Κο-
ρινθίας δρχ. 500 δι' ἀπορα παιδιὰ.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ναυπλίου
δρχ. 3.000 διὰ σεισμοπλήκτους Αἰ-

τωλίας καὶ δρχ. 1.200 δι' ἀπορα
ἀσθενῆ παιδιὰ.

Τὸ Δημ. Σχολ. Μώσιας Σικυῶ-
νος δρχ. 1.400 διὰ σεισμοπαθεῖς
Αἰτωλίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ Δημ. Σχολ. Καρβασίλης Ἡμα-
θίας δρχ. 250 διὰ τὸν Ἀντικαρι-
νικὸν ἀγῶνα.

Τὸ Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου Σερ-
ρῶν δρχ. 1.700 διὰ σεισμοπαθεῖς
Αἰτωλίας.

ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ Δημ. Σχολ. Στενίων Ἀν-
δρου 1 δέμα με χρήσιμα εἶδη διὰ
Δημ. Σχολ. Σκουληκαριάς Ἀρτης.

Τὸ Δημ. Σχολ. Πλάκας Μήλου
6 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοηθείας
διὰ Δημ. Σχολ. Περιστερας Βοίου.

Τὸ Δημ. Σχολ. Καλλονῆς Λέσ-
βου 1 δέμα με εἶδη βοηθείας διὰ
Δημ. Σχολ. Ἡλιοβουνίου Πρεβέτης.

Τὸ Δημ. Σχολ. Ποσειδωνίας Σύ-
ρου δρχ. 400 διὰ σεισμοπαθεῖς μα-
θητὰς Αἰτωλίας.

ΚΡΗΤΗ

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ 16ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου
δρχ. 1.487 διὰ τοὺς σεισμοπλή-
κτους Γουατεμάλας.

Ὁ Ἐρυθ(τ)ης μαθητῆς Ἰωανν.
Στρατάκης, κάτοικος Ἡρακλείου
δρχ. 150 δι' ἀπόρους.

ΙΔΙΩΤΑΙ

Ἡ Κα Εὐαγγελία Δαμίγου, κά-
τοικος Ἀθηνῶν, 2 δέματα με εἶδη
βοηθείας διὰ Δημ. Σχολ. Βλαχο-
μάνδρας Αἰτωλίας.

Ἡ Κα Μαρία Ἀπέργη, κάτοικος
Ἀθηνῶν, ἀνὰ 1 δέμα βοηθείας διὰ
Δημ. Σχολ. Λιθοβουνίου καὶ Σιτα-
ραλῶν Αἰτωλίας.

Ἡ Κα Χρυσούλα Φραγκιαδάκη,
κάτοικος Ἀθηνῶν, 1 δέμα βοηθείας
διὰ Δημ. Σχολ. Λιθοβουνίου Αἰ-
τωλίας.

Ἡ Κα Παπαθανασίου, κάτοικος
Ἀθηνῶν, 1 θερμάστραν πετρελαίου
διὰ Δημ. Σχολ. Λιθοβουνίου Αἰ-
τωλίας.

Ἡ Κα Ἐλένη Φουρούκη, κάτοι-
κος Παλ. Φαλήρου, 1 χαρτοκιβώ-
τιον με χρήσιμα εἶδη διὰ Δημ.
Σχολ. Ἀναλήψεως Αἰτωλίας.

Ἡ Κα Μαρία Χριστοφόρου, κά-
τοικος Πειραιῶς, 2 χαρτοκιβώτια

διὰ Δημ. Σχολ. Καλουδίου Αἰ-
τωλίας.

Ἡ Κα Σταματοπούλου, κάτοι-
κος Πειραιῶς, 1 χαρτοκιβώτιον με
εἶδη βοηθείας διὰ Δημ. Σχολ. Βλα-
χομάνδρας Αἰτωλίας.

Ἡ Ἱεροδιάκονος Ἀστέριος Κί-
κας, κάτοικος Νεοχωρίου Ἀρναίας
Χαλκιδικῆς, 1 δέμα βοηθείας διὰ
Δημ. Σχολ. Πέρκου Ναυπακτίας.

Ὁ κ. Ἐλευθέριος Φύτσος, κά-
τοικος Κομοτηνῆς, ἀνὰ 1 δέμα βοη-
θείας διὰ Δημ. Σχολ. Ἀγνάντων
Ἀρτης καὶ Ἡλιοβουνίου Πρεβέτης.

Ἡ Κα Κλειὼ Κωστοπούλου, κά-
τοικος Ρόδου, 1 δέμα βοηθείας διὰ
Δημ. Σχολ. Κοντινῶν Δωδώνης
Ἰωαννίνων.

Ἡ Κα Ξεν. Λιακοπούλου, κά-
τοικος Ρόδου, 1 χαρτοκιβώτιον διὰ
Δημ. Σχολ. Καρυδιᾶς Κομοτηνῆς.

Ἡ Κα Φωτεινὴ Χατζηστρατή,
κάτοικος Ρόδου, 3 δέματα με εἶ-
δη βοηθείας διὰ Δημ. Σχολ. Πέρ-
κου Ναυπακτίας.

Ὁ κ. Γεώργιος Τοπαλίδης, κά-
τοικος Σερρών, δρχ. 100 διὰ σει-
σμοπλήκτους Β. Ἰταλίας καὶ δρχ.
80 διὰ σεισμοπλήκτους Αἰτωλίας.

*

(ἀπ' εὐθείας)

ΑΘΗΝΑΙ

Γυμνάσια :

Τὸ Πειραματικὸν Σχολ. Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν δέματα με εἶδη
βοηθείας εἰς ἀκριτικὰ Σχολεῖα καὶ
γλυκίσματα, βιβλία, παιδ. ἱματισμὸν
καὶ εἰς τοὺς μικροὺς ἀσθενεῖς τοῦ
Νοσοκομείου Π.Ι.Κ.Π.Α. Βούλας
Ἀττικῆς καὶ τοὺς τροφίμους τοῦ
Φιλιππείου Ὀρφανοτροφείου Κη-
φισίας.

Τὸ Κολλέγιον Ἀθηνῶν (Ψυχι-
κοῦ), ἱματισμὸν καὶ τρόφιμα εἰς
σεισμοπλήκτους κατοίκους τῶν χω-
ρίων Καστράκι καὶ Βλαχομάνδρας
Ναυπακτίας.

Τὸ Α' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν,
16 χαρτοκιβώτια με καὶν. ἱματι-
σμὸν καὶ γραφ. ὕλην εἰς Δημ. Σχολ.
Τσόπελα Πραμάντων Ἰωαννίνων,
δέματα με τρόφιμα, ἱματισμὸν,
γραφ. ὕλην καὶ παιγνίδια εἰς ἀπό-
ρους οἰκογενεῖας καὶ ἱματισμὸν, τρό-
φιμα, γλυκίσματα κλπ. εἰς παιδ.
Νοσοκομείου Π.Ι.Κ.Π.Α. Πεντέ-
λης, «Οἶκον Ἀγάπης» καὶ Ἀρ-
γέντειον παιδ. Στέγην Ἀθηνῶν.

Τὸ Ζ' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθη-
νῶν 2 χαρτοκιβώτια με κυτία γά-
λακτός, γλυκίσματα, παιγνίδια, συν-

δόνια κλπ. εις Παιδ. Σταθμόν Ρούφ 'Αθηνών, τρόφιμα εις άπόρους οικογενείας, γλυκίσματα εις Δημ. Βρεφοκομείον 'Αθηνών, 2 μεγάλα χαρτοκιβώτια με ιματισμόν και μηχαναίον βοήθημα έκ δρχ. 500 εις άπορον μαθήτριαν.

Τό ΙΘ' Γυμνάσιον Θηλέων 'Αθηνών δέματα με χρήσιμα είδη, εις τὰ παιδιά του Π.Ι.Κ.Π.Α., δέματα με τρόφιμα και ιματισμόν εις 'Ορφανοτροφείον Πετραλώνων 'Αθηνών, χρήματα δια κατασκευήν γεφύρας εις την Κοινότητα Πραμμάντων 'Ιωαννίνων, χρήματα εις άπόρους και δρχ. 2.000 εις άσθενή μαθήτριαν.

Τό ΙΒ' Γυμνάσιον 'Αρρένων 'Αθηνών δώρα, γλυκίσματα κλπ. εις Γηροκομείον και Δημ. Βρεφοκομείον 'Αθηνών, Οίκον Τυφλών Καλλιθέας, Οικοτροφείον Ν. Μάκρης 'Αττικής και Οικοτροφείον «Σπίτι Στοργής» 'Αθηνών, τρόφιμα εις 24 άπόρους οικογενείας επί σειράν έτών.

Τό Μικτόν Γυμνάσιον Παπάγου 'Αθηνών 56 δέματα με τρόφιμα και ιματισμόν συνολ. αξίας δρχ. 20.000

εις τὸ ἀκριτικὸν Γυμν. Οἰκοτροφείον Βούρμπανης Κονίτσης και κατοίκους Κοινότητος.

Τό 'Ιδιωτ. Γυμνάσιον 'Αν. και Π. Κασκαμπά Κολωνού 'Αθηνών δώρα εις τὰ παιδιά του 'Εθν. 'Ορφανοτροφείου Πολέμου Καλλιθέας.

Δ η μ. Σ χ ο λ ε ι α :

Τό 5ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών δρχ. 11.184 ὑπὲρ του Πολ. Ναυτικοῦ, δρχ. 34.105 εις οικογένειαν βαρέως άσθενούντος μαθητοῦ, δρχ. 2.560 δι' άνέγερσιν 'Ιερ. Ναοῦ και δρχ. 1.940 εις τὸν έρανον τῆς αγάπης.

Τό 42ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, δρχ. 2.600 εις Δημ. Σχολ. Πέπλου Σουφλίου δι' άνέγερσιν 'Ιεροῦ Ναοῦ.

Τό 79ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, δέματα με ιματισμόν, τρόφιμα, γραφικὴν ὕλην εις άπόρους μαθητὰς τῆς ὑπαίθρου, δρχ. 1.000 εις 'Αντικαρκινικὸν 'Ινστιτοῦτον 'Αθηνών, δρχ. 700 εις 'Ίδρυμα «Λυτρωτῆς», δρχ. 1.500 εις Γηροκομείον 'Αθηνών, δρχ. 1.000 δια περίθαλψιν γερόντων και ὀρφανῶν Διδυμοτείχου και 'Ορεστιάδος και δρχ. 300 εις Παναγίαν Σουμελά.

Τό 90ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών δέματα βοηθείας εις άπόρους οικογενείας.

Τό 107ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, 3 χαρτοκιβώτια με σχολ. είδη και παιγνίδια εις άκριτικά Σχολεία.

Τό 1ον Δημ. Σχολ. 'Ηλιουπόλεως 'Αθηνών 12 δέματα με ιματισμόν, βιβλία, παιγνίδια, ζαχαρώτα κλπ. εις τὰ άνάπηρα παιδιά του Π.Ι.Κ.Π.Α. Βούλας 'Αττικής, τρόφιμα εις Συλλόγους προστασίας γερόντων 'Ενοριῶν 'Αγ. Μαρίνης, Κοιμήσεως Θεοτόκου και 'Αγ. Νικολάου 'Ηλιουπόλεως, τρόφιμα εις άπόρους οικογενείας, δρχ. 1.473 εις έρανον τῆς αγάπης, δρχ. 2.000 εις 'Αντικαρκινικὸν έρανον, δρχ. 621 εις έξωτ. 'Ιεραποστολήν, δρχ. 11.000 ὑπὲρ του Πολ. Ναυτικοῦ, δρχ. 1.200 εις 'Ορφανοτροφείον «'Αγ. Μαγδαληνή», δρχ. 1.000 εις άπορον μαθητὴν Δημ. Σχολ. Ραυτοπούλου Εὑρυτανίας, δρχ. 1.500 εις άπόρους μαθητὰς του Σχολείου και δρχ. 11.000 εις τραυματισθεῖσαν κάτοικον 'Ηλιουπόλεως.

Τό 5ον Δημ. Σχολ. Καισαριανῆς 'Αθηνών, τρόφιμα εις άπορα παι-

διά, εις «Σπίτι τῆς Γαλήνης» ἐνορίας Κοιμ. Θεοτόκου δι' άπόρους γέροντας, και φιλόπτωχον έπιτροπήν δι' άπόρους πολυτέκνους οικογενείας και δρχ. 800 εις έρανον τῆς αγάπης.

Τό 6ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 14 χαρτοκιβώτια με σχολ. είδη και παιγνίδια εις ένδεεις μαθητὰς άκριτικῶν Σχολείων, χρήσιμα είδη εις άσθενεῖς και άπόρους, δρχ. 10.600 ὑπὲρ των 'Ενόπλων Δυνάμεων και δρχ. 3.500 εις έρανον αγάπης.

Τό 11ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 5 χαρτοκιβώτια με σχολ. είδη, ιματισμόν κλπ. εις Σχολεία άκριτικῶν χωρίων.

Τό 10ον Δημ. Σχολ. Αιγάλεω δρχ. 5.770 εις σεισμοπαθεῖς Αιτωλίας.

Ἰ δ ι ω τ. Σ χ ο λ ε ι α :

Τό 'Ιδιωτ. Δημ. Σχολεῖον Σταυρούλας Αὔγουλέα 'Αθηνών 6 σάκκους με ιματισμόν και παιγνίδια εις Δημ. Σχολ. Κλεισούρας Φιλιππιάδος 'Αρτης, ανά 7 σάκκους εις Δημ. Σχολ. Χειμαδιού Πρεβέζης και Τροπαίων Γορτυνίας και 7 σάκκους, 1 'Εγκυκλοπαιδείαν και δρχ. 3.000 εις Δημ. Σχολ. Σγάρας 'Αρτης, δρχ. 2.500 εις 'Ορφανοτροφείον «'Η αγάπη» 'Αγ. Παρασκευῆς 'Αττικῆς, δρχ. 2.000 εις Φιλανθρ. Ταμείον 'Ιερ. Ναοῦ 'Αγ. Παύλου Σεπολίων και δρχ. 3.500 εις άπόρους γέροντας 'Αστικοῦ Κέντρου Περιστερίου 'Αθηνών.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γυμνάσια

Τό Β' Γυμν. Θηλ. Πειραιῶς 5 κιβώτια με τρόφιμα και γραφ. ὕλην εις 'Ορφανοτροφείον 'Ιερ. Μηλόλεως Ναυπακτίας, 1 δέμα με ιματισμόν και γραφ. ὕλην εις δρεμόν Σχολεῖον 'Αχαΐας, γλυκά, δώρα κλπ. εις Οίκον Τυφλών Καλλιθέας, «Σπίτι Στοργῆς» Σουρμένων 'Αττικῆς, 'Ασκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας, γλυκά, δώρα και δρχ. 1.500 εις Γηροκομείον Πειραιῶς «Ὁ Λυτρωτῆς», τρόφιμα εις ζεύγος άπόρων τυφλῶν συζύγων, 17 κιλά έλαιόλαδον εις άπορον πολυμελῆ οικογένειαν, τρόφιμα, ιματισμόν, χρήματα εις άπόρους οικογενείας και ματα εις άπόρους οικογενείας και μαθητρίας, βιβλία δια τὴν 'Ίδρυμα βιβλιοθήκης εις Νεστόριον 'Ησιν πείρου και χρήματα δια κατασκευήν

γεφύρας εις Τσόπελα 'Ιωαννίνων.

Ἰ δ ι ω τ. Σ χ ο λ ε ι α :

Τό Λύκειον «'Ελληνισμός» Κ. Σταυριανῶν Πειραιῶς δρχ. 5.000 ὑπὲρ των 'Ενόπλων Δυνάμεων, δρχ. 500 εις έρανον αγάπης, δρχ. 500 εις Γηροκομείον Πειραιῶς «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης», δρχ. 800 εις άπορον οικογένειαν και δρχ. 3.500 εις ὀρφανὰ και άπορα παιδιά Δημ. Σχολ. Κεφαλοβρύσου Πωγωνίου.

Δ η μ. Σ χ ο λ ε ι α :

Τό 14ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς 5 σάκκους και 9 δέματα με ιμα-

τισμόν εις τὰ σεισμόπληκτα χωρία Γαβαλοῦ και 'Ανω Μακρυνοῦ Αιτωλίας.

Τό 1ον Δημ. Σχολ. Ν. Φαλήρου δέματα με τρόφιμα και ιματισμόν αξίας δρχ. 60.000 εις Δημ. Σχολ. Καστρακίου και Πιτσινεϊκῶν Ναυπακτίας, δρχ. 6.000 ὑπὲρ των 'Ενόπλων Δυνάμεων, δρχ. 2.000 εις 'Εξωτ. 'Ιεραποστολήν και δρχ. 3.000 εις έρανον αγάπης.

Τό 5ον Δημ. Σχολ. Περάματος Πειραιῶς 2 δέματα με γραφ. ὕλην εις Δημ. Σχολ. 'Αγραπιδιάς Τριτάίας Πατρῶν.

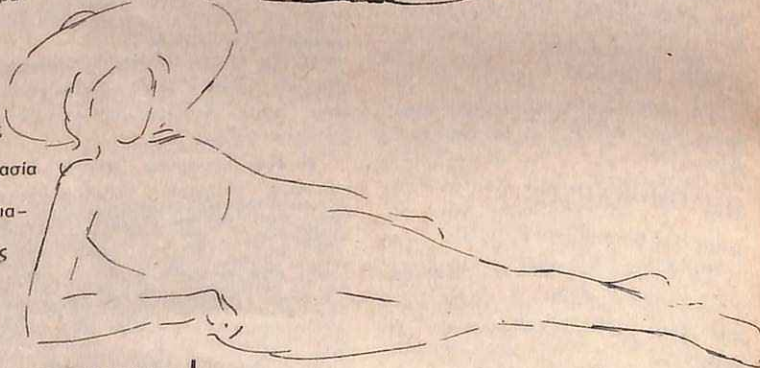
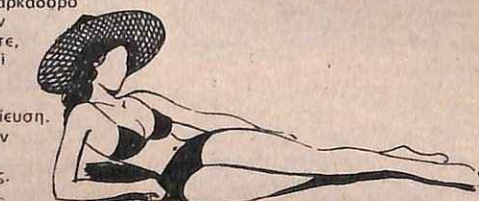
Τό 2ον Δημ. Σχολ. Σαλαμίνος

σχεδιάστε αυτό τὸ γυμνὸ

Ἄν σὰς ἀρέσῃ νὰ σχεδιάζετε, πάρτε ἀμέσως ἓνα μολύβι εἴτε ἓνα μαρκαδόρο ἢ καὶ χρωματιστὰ κραγιόνια καὶ σχεδιάστε αὐτὸ τὸ γυμνὸ. ἐδῶ, στὸν κενὸ χώρο, ἐπάνω στὶς βοηθητικὰ διακοπτόμενες γραμμές. Ἄν θέλετε, μπορεῖτε ν' ἀλλάξετε τὸ χτένισμα ἢ τὸν τύπο τοῦ μοντέλου μας ἢ καὶ νὰ τὸ ντύσετε εἴτε νὰ τοῦ βάλετε κάποιο ταίριασμένο φόντο. Μὲ δύο λόγια ἀφήστε ἐλευθέρῃ τὴ φαντασίαν καὶ τὴν ἐμπνευσίαν σας. Ἄμα τελειώσετε, κόψτε καὶ στείλτε μας ΟΛΟΚΛΗΡΗ αὐτὴ τὴ δημοσίευσή. Ἐστὼ καὶ ἂν τὸ σχεδιά σας δὲν τὸ βρῖσκετε ἀρκετὰ καλὸ ὥστε καὶ ἂν εἶναι ἀδέξιο - θὰ σὰς τὸ ἐπιστρέψωμε μὲ τὶς κρίσεις μας, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀδελφικὰ καὶ πολὺτιμες συμβουλές γιὰ τὶς μελλοντικὰ προσπάθειές σας. Μαζί, θὰ σὰς στείλωμε καὶ πολυτελὲς εἰκονογραφημένο τεύχος μὲ κάθε πληροφορία γιὰ τὸ Σὺστημα ABC Σχεδίου - Ζωγραφικῆς. Ὅλα αὐτὰ ΔΩΡΕΑΝ καὶ χωρὶς καμὴν ὑποχρέωσίν σας. Ὅμως, ἂν τὸ θελήσετε, μπορεῖ αὐτὸ τὸ Σὺστημα νὰ σὰς γίνῃ μιὰ ἀνεξάντλητὴ πηγὴ χαρᾶς γιὰ ὅλη σας τὴ ζωὴ, γιὰτὶ χάρις αὐτὸ θὰ γνωρίσετε τὰ μυστικὰ τῆς Τέχνης καὶ ὥραϊα μέσα ἐκφράσεως, ὅπως τὸ κάρβουνο, ἡ μονόχρωμη ὕδατογραφία, ἡ ἐργασία μὲ μαῦρο καὶ ἄσπρο κραγιόνι σὲ χρωματιστὸ χαρτί - ἀκόμη καὶ ἡ εἰσιογραφία. Ἄν σὰς ἐνδιέφει καὶ αὐτή. Σὰς εὐχόμαστε λοιπὸν καλὴ ἐπιτυχία καὶ θὰ σὰς ἀπαντήσωμε μὲ χαρὰ, μόλις λάβωμε τὸ σχεδιά σας. Ἐσκληρίστε δρχ. 4 σὲ γραμματόσημα γιὰ ἔξοδον.

ΟΝΟΜΑ Τ.Γ.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΑΣΧΟΛΙΑ ΤΗΛ. ΗΛΙΚΙΑ

Ἐχετε γράψῃ ἄλλῃ φορὰ στὴν ABC; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐

ΣΧΟΛΗ **ABC** Σχεδίου - Ζωγραφικῆς

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10, ΤΗΛ. 617.811.
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 68, ΤΗΛ. 232.370.

Μιλήστε ἀμέσως!

ἀγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά

Εἶναι πιὸ εὐκόλο ἀπ' ὅ,τι νομίζετε!

ΖΗΤΗΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ πληροφορίες καὶ τὸν δωρεάν δίσκο ἢ κασέτα, μὲ ἀποσπάσματα σὲ 4 γλώσσες, ποὺ θὰ σὰς σταλῇ ἀμέσως, ὅπου κι' ἂν βρῖσκεσθε.

ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΣΚΟΣ ἢ ΚΑΣΕΤΑ

Παρακαλῶ στείλτε μου δωρεάν καὶ χωρὶς καμὴν ὑποχρέωσίν μου, τὸν δίσκο σας - τὴν κασέτα σας (σβήνετε τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο) καὶ τὸ εἰκονογραφημένο ἀναλυτικὸ τεύχος σας. Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕἶΝΑΙ Η..... Ἐσκληρίω δρχ. 10 σὲ γραμματόσημα
ΟΝΟΜΑ ΤΗΛ.
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ.Γ.

Ίνστιτούτον Linguaphone

ΑΘΗΝΑΙ: Πανεπιστημίου 10, τηλ. 617.811 • ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Τσιμισκή 68, τηλ. 232.370

Τώρα στὸ Ίνστιτούτον Linguaphone λειτουργεῖ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ταχυρρῦθμου ὅπτι-κοακουστικῆς ἐκμαθήσεως ΑΓΓΛΙΚΗΣ-ΓΑΛΛΙΚΗΣ. Ἐπισκεφθετε το. Πανεπιστημίου 10

δέματα με γραφ. ύλην εις ακριτικά Σχολεία.

Τὸ Δημ. Σχολ. Καματεροῦ Σαλαμίνας, 12 κιβώτια με τρόφιμα, ιματισμὸν κλπ. εἰς Ὁρφανοτροφεῖον Θελέων Συνουκισμοῦ Φοίνικος Σαλαμίνας, γραφ. ὕλην εἰς Δημ. Σχολ. Φοίνικος Σαλαμίνας, δῶρα εἰς ἀνάπληρον μαθητὴν νοσηλευόμενον εἰς Ἀσκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας καὶ δρχ. 500 εἰς τυφλὸν μαθητὴν.

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Πόρου δέματα με γραφ. ὕλην εἰς Δημ. Σχολ. Ἐλάτης Ἀρτης.

ΑΤΤΙΚΗ

Γυμνάσια :

Τὸ Γυμν. Θηλ. Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς 2 δέματα με ιματισμὸν εἰς Δημ. Σχολ. Ἀγνάντων Λοκρίδος, δέματα με τρόφιμα εἰς Δημ. Σχολ. Γολεμίου Λοκρίδος καὶ Ὁρφανοτροφεῖον Ὁρθοδ. Χριστ. Ἀδελφότητος, τρόφιμα, γλυκίσματα καὶ χρήματα εἰς Ἰδρυμα «Σπίτι τῆς Ἀγάπης» Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς, δρχ. 500 δι' ἀποπεράτωσιν Ἱερ. Ναοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ Σκαλωτῆς Δράμας, δρχ. 200 εἰς Ἱερ. Ναὸν Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς, δρχ. 500 εἰς Δημ. Σχολ. Πέπλου Σουφλίου καὶ δρχ. 500 εἰς Ὁρφανοτροφεῖον «Σπίτι Στοργῆς» Γλυφάδας Ἀττικῆς.

Τὸ Μικτὸν Γυμν. Ἀγ. Ἱεροθέου Ἀττικῆς, δέματα με τρόφιμα καὶ ιματισμὸν εἰς ἀκριτικά περιόχας, οἶκον βοήθειαν εἰς ἀπόρους μαθητὰς καὶ οἰκογενείας καὶ δῶρα εἰς Δημ. Ψυχιατρεῖον Δαφνίου καὶ Λεπροκομεῖον Αἰγάλεω.

Τὸ Γυμν. Θηλ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς 16 δέματα με ιματισμὸν, γραφ. ὕλην κλπ. εἰς τὰ σεισμόπληκτα χωρία Σιταράλων καὶ Ἀνάληψις Αἰτωλίας δρχ. 5.000, 8 δέματα με φάρμακα καὶ 2 δοχεῖα ἐλαίου εἰς τὴν Ἐξωτ. Ἱεραποστολήν, δρχ. 2.400 εἰς τὸν Ἐρανὸν τῆς ἀγάπης, δρχ. 36.650 εἰς τραυματισθεῖσαν μαθήτριά του Σχολείου καὶ δρχ. 1.100 εἰς ἀπόρους οἰκογενείας.

Τὸ Μικτὸν Γυμνάσιον Τερψιθέας Γλυφάδας Ἀττικῆς 5 δέματα με γραφ. ὕλην εἰς Δημ. Σχολ. Λαγνῶν Σουφλίου καὶ ἀνά δρχ. 1.000 εἰς Δημ. Σχολ. Λαγνῶν Σουφλίου καὶ Καλυβαίων Ἠλείας, πρὸς βράβειον ἀριστοῦχων ἀπόρων μαθητῶν.

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ 7ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς δέμα με γραφ. ὕ-

λην εἰς Δημ. Σχολ. Κρήτης, τρόφιμα καὶ ιματισμὸν εἰς ἀπόρους μαθητὰς.

Τὸ Δημ. Σχολ. Γέρακα Ἀττικῆς δρχ. 1.000 δι' ἀνέγερσιν Ἱερ. Ναοῦ Ἀγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, δρχ. 1.200 εἰς τὸν Ἐρανὸν τῆς ἀγάπης καὶ δρχ. 1.900 εἰς Ἐξωτ. Ἱεραποστολήν.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς δρχ. 29.705 ἐξ εισφορῶν τῶν Ἐρυθροτῶν μαθητῶν καὶ κατοίκων διὰ βαρέως τραυματισθέντα ἀπορον μαθητὴν τοῦ Σχολείου.

Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου Ἀττικῆς γεύματα ἀξίας δρχ. 3.550 καὶ δρχ. 2.800 εἰς τοὺς ἀπόρους γέροντας τῆς Ἑνορίας, τρόφιμα ἀξίας δρχ. 500 εἰς τὸ «Σπίτι τῆς ἀγάπης» τοῦ Χριστοῦ Ἡρακλείου, δρχ. 300 εἰς Φιλόπτ. Ταμεῖον Ἱερ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Ἡρακλείου καὶ δρχ. 730 εἰς τὸν Ἐρανὸν τῆς ἀγάπης.

Τὸ 8ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς γραφ. ὕλην εἰς Δημ. Σχολεῖα Πληκτίου, Πυρσόγιαννης Κονίστης καὶ Μακρυρράχης Δομοκοῦ, δρχ. 10.000 εἰς βαρέως ἀσθενοῦντα μαθητὴν τοῦ 1ου Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς καὶ δρχ. 4.000 ἐκ μέρους τῶν Ἐρυθροτῶν 3ης τάξεως εἰς τὸν «Οἶκον Ἀγάπης» Ἱερ. Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς 4 δέματα με τρόφιμα καὶ παιδ. ιματισμὸν εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἱεραποστολήν Ἀφρικῆς.

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Πεύκης Ἀττικῆς δρχ. 505 εἰς Ἐρανὸν ἀγάπης καὶ δρχ. 300 δι' ἀποπεράτωσιν Ἱερ. Ναοῦ Ἀγ. Νεκταρίου Κιάτου.

Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Πεύκης Ἀττικῆς χρημ. ἐνίσχυσιν εἰς ἀπόρους γέροντας τῆς Κοινότητος.

ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΣ

Δημ. Σχολεῖα :

Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἀμφίσσης δέματα με ιματισμὸν καὶ γραφ. ὕλην εἰς ἀπόρους μαθητὰς, δρχ. 2.500 εἰς ἀπορφανισθεῖσαν ἀπορον οἰογένειαν Πηγῆς Δωριδος καὶ δρχ. 2.000 εἰς ἀπόρους.

Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ἀμφίσσης δρχ. 3.870 εἰς Δημ. Σχολ. Ἄνω Μακρυνοῦς Μεσολογγίου.

Τὸ Δημ. Σχολ. Σκουτεσιᾶδος Ἀγρινίου χρήσιμα εἶδη εἰς ἀπόρους μαθητὰς, ἀσθενεῖς καὶ γέροντας.

(Συνεχίζονται)

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 14)

χισμένο, ξαπλωμένο ἄχαρὰ σ' ἓνα κομμάτι μπτετόν;

Μὲ τὸ νὰ σκέφτεται τὸ πῆρε ὁ ὕπνος καὶ κοιμήθηκε βαθιά. Σὰν ἄνοιξε τὰ μάτια του τὴν ἄλλη μέρα ὁ ἥλιος εἶχε ἀνεβῆ ψηλά. Μὰ δὲν τὸ ζέσταινε καθόλου. Εἶχε κρύο καὶ ἀπ' ἐξω καὶ ἀπὸ μέσα στὴν ψυχούλα του. Τὸ φουντουκόφυλλο δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του. Δὲν εἶχε ἄλλωστε καὶ δυνάμεις. Ἀδιάφορα ἐβλεπε τ' αὐτοκίνητα νὰ περναῖνε δίπλα του. Ἐνα μάλιστα κόντεψε νὰ τὸ πατήσῃ.

Κάποιο παιδικὸ μούτρακι βγήκε ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ ἐδεῖξε μὲ τὸ δάχτυλό του.

— Τί φύλλο εἶναι αὐτό;

— Φύλλο φουντουκιάς, ἀπάντησε μιὰ γλυκεῖα φωνὴ ἀπὸ μέσα.

— Καὶ πὼς ταξίδεψε μέχρις ἐδῶ;

— Ὅλα τὰ φύλλα ταξιδεύουν τὸ φθινόπωρο, εἶπε καὶ πάλι ἡ γλυκεῖα φωνὴ ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο, καὶ τὸ φουντουκόφυλλο νόμισε πὼς ἔκουγε τὴ φωνὴ τῆς μάνας του.

— Δὲν ἔχω φουντουκόφυλλο, εἶπε τὸ παιδί. Θὰ τὸ πάρω νὰ τὸ δεῖξω τῆς δασκάλας μου.

Τὸ ἐτοιμοθάνατο φύλλο ταξίδεψε καὶ πάλι μέσα στὴ ζεστασιά τοῦ αὐτοκινήτου, ἀπιθωμένο σὲ δυὸ παιδικὰ χέρια, μέχρι τὴν πόλι. Χωρὶς ὅμως χαρά. Οὔτε πνοὴ εἶχε, οὔτε δύναμι. Πρὶν ἢ καρδιά του πᾶψῃ νὰ χτυπᾷ, εἶδε τὸ παιδί ν' ἀνοίγῃ μὲ προσοχὴ τὰ φύλλα ἐνὸς μακροστενοῦ τετραδίου : ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ, ἔγραφε ἀπ' ἐξω μὲ μεγάλα γράμματα. Ἦταν ὁμορφο πάνω στὴν ἄσπρη σελίδα. Ἀσφαλῶς ἦταν ἓνα πολὺ ὁμορφο φύλλο. Τὸ παιδί ἔγραψε δίπλα :

«Φύλλο φουντουκιάς.

3 Νοεμβρίου 1976.

Τὸ βρήκα στὸ δρόμο τοῦ Πηλίου».

Ἔτσι τέλειωσε τὸ πρῶτο καὶ τελευταῖο ταξίδι ποὺ θέλησε νὰ κάνει ἓνα φύλλο γιὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν κόσμο. Καί, προσέθετε σὰς παρακαλῶ. Μὴν τὸ ἀδικήσετε. Μὴν πῆτε πὼς ἦταν ἄτακτο καὶ ἀπείθαρχο. Μὴν πῆτε : «Τί τὸ ἤθελε τὸ ταξίδι; Καλὰ νὰ πάθῃ». Τὸ φύλλο τῆς φουντουκιάς ἔπρεπε νὰ ταξιδέψῃ γιατί πειθάρχησε σ' ἓνα μεγάλο φυσικὸ νόμο. Κι αὐτὸς ὁ μεγάλος νόμος λέει : Ὅποιος ζήσει μιὰ φορὰ, πρέπει καὶ νὰ πεθάνῃ.

ΘΕΜΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Ὅποιος τὸ ἔχει σύστημα νὰ παίρνῃ, σπάνια φέρνει. Ἐξαίρεσι ἀποτελεῖ τὸ κύμα. Τὸ κύμα παίρνει ὅλοένα, ἀλλὰ καὶ φέρνει συχνά. Παίρνει βράχους καὶ φέρνει φύκια. Παίρνει ἄμμο καὶ φέρνει βότσαλα. Παίρνει φορτία καὶ φέρνει νανάγια. Τὸ κύμα καθατὸ εἶναι ἄρπαγας, κουρσάρος. Ἀρπάζει, σπάζει, γκρεμίζει, γυμνώνει, ξεθεμελιώνει. Μεγάλος χαλαστής. Γκρεμίζει μουνάγια, τρώει ἀκρωτήρια, σκάβει ὅλο τὸ ἀκρογιάλι, ρουφᾷ πέτρες καὶ χόματα. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅμως κουβαλεῖ τοὺς κόσμους τὰ πράγματα καὶ φορτώνει τὴν παραλία. Καὶ τί δὲ φέρνει! Ὅτι βάλει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Ἄμμο καὶ βότσαλα, φύκια καὶ χορτάρια, ἄδεια ὀστράκα καὶ καβούκια ἀπὸ καβούρια καὶ ἀχινοὺς, σκελετοὺς ψαριῶν, νεκρὰ μέδουσες, κλαριά ἀπὸ κοράλλια, μικρὰ σφονγγάρια. Τὰ φέρνει ὅλα καὶ τὰ σωριάζει στὴν ἀμμουδιά καὶ τὴ μεταβάλλει σὲ μουνεῖο. Κάθετα μάλιστα καὶ τὰ τοποθετεῖ ὁμορφα-ὁμορφα ὅλ' αὐτὰ τὰ ἑτερόκλητα πράγματα. Φτιάχνει πεζούλια καὶ διβάνια ἀπὸ ἄμμο καὶ φύκια, καὶ ἐκθέτει ἀπάνω τοὺς θησαυροὺς τοῦ βυθοῦ. Παράλληλα, ἐπεξεργάζεται τὰ βότσαλα καὶ τὰ σφονγγάρια. Λεαίνει καὶ στρογγυλεῖ τὰ βότσαλα καὶ δίνει στὰ σφονγγάρια τὴν τελικὴ μορφή. Τὰ τρίκει στὶς πέτρες, τὰ δουλεύει καὶ μᾶς τὰ παραδίνει βεὶ στὶς πέτρες, τὰ δουλεύει καὶ μᾶς τὰ παραδίνει ἑτοιμα γιὰ χρῆσι. Μᾶς ἀνοίξε δηλαδὴ τὰ μάτια. Γιατὶ ἂν δὲν ἔπαιρνε τὸ κύμα ἀπὸ τὸ βυθὸ σφονγγάρια καὶ ἂν δὲν μᾶς τὰ παραδίδε ἐπεξεργασμένα, ποτὲ δὲ θὰ φανταζόμαστε ὅτι τὸ σφονγγάρι θὰ ἦταν κατάλληλο γιὰ σφονγγάρισμα. Εἶναι τόσο ἀλλιώτικο κάτω στὸ βυθὸ, στὴ φυσικὴ του κατάσταση... Ἀλλὰ τὰ δῶρα τῶν κυμάτων δὲν περιορίζονται μόνο στὰ εἶδη ποὺ ἀναφέραμε. Γιατὶ τὰ κύματα δὲ ληλατοῦν μόνο τοὺς βυθοὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ πλεούμενα. Μαζὶ μὲ τὰ φύκια καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα τοῦ βυθοῦ, τὸ κύμα φέρνει καὶ τὰ νανάγια καὶ εἶδη φορτίου, ξύλα, δοκάρια, ἔξω καὶ νανάγια καὶ εἶδη φορτίου, ξύλα, δοκάρια, σάνδια, δοῦνες, τσουβάλια μὲ θειάφι, κάσες, βαρέλια, κουτιά καὶ κάθε ὅτι ποὺ ἐπιπλέει. Ὅλ' αὐτὰ, ἀδελφωμένα μὲ τὰ φύκια, ἀποτελοῦν συχνά ἓνα συγκρότημα ἀδιάσπαστο, ποὺ ταξιδεύει μαζὶ μὲ τὰ κύματα καὶ πάει, πάει... Εἶναι ἡ «ταράτσα». Ἔτσι τὴ λένε οἱ παλιὰς, γιατί ὅλο αὐτὸ θυμίζει μὲ τὴν σχῆμα τὸν τῆς ταράτσας τῶν χωριάτικων σπιτιῶν. Ἀπὸ μακριά, ξεχωρίζει σὰ μεγάλη κοκκινωπὴ λαδιὰ μέσα στοὺς ἀφροὺς τῶν κυμάτων. Μοιάζει συ-

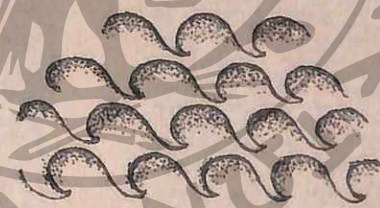
νήθως σὰ μεγάλο σκοῦρο τελάρο, σὰ σχεδία. Συχνὰ ὅμως ἀλλάζει σχῆμα, μακραινεῖ καὶ λεπταινεῖ ἢ κόβεται στὰ δύο. Ἐνα μεγάλο κύμα ὁρᾷ μέσα στὴ θλιβερὴ παρατάξι τῶν ναυαγίων καὶ τὴ σπάζει. Ἐπειτα ὅμως, ἄλλο κύμα τὰ ἐνώνει πάλι καὶ τραβᾷ ὅπως πρὶν γιὰ τὴν ἀκρογιαλιά.

Ἀπὸ τὰ δῶρα αὐτὰ τῆς τρικυμίας βγαίνουν ὠφελιμένοι πολλοὶ ἄνθρωποι. Ἐξω, μακριά, σὲ ἄγριες ἀκρογιαλίες, κοντὰ σὲ κάβους ποὺ τοὺς δέρνει αἰώνια τὸ κύμα, στέκουν φτωχὰ χωριά ποὺ τὰ φοβερίζει ὁλόχρονα τὸ φάντασμα τῆς πείνας. Ἀγρία βράχια ζώνουν γύρω-γύρω τὸ χωριό. Τὸ χῶμα λιγιστό, τὰ δέντρα λίγα καὶ κάτω ἡ θάλασσα ἄγρια, ἄβουλη, ἀνάποδη γιὰ ψάρεμα. Φορτωνιασμένη τὸν περισσότερον καιρό. Οἱ μικρὲς βαρκούλες τοῦ χωριοῦ εἰν' ἔξω τραβηγμένες ἢ ἀραγμένες σὲ κανένα ἀλλάκι. Ἀποκλεισμένοι ἀπ' τὶς φουρτοῦνες, οἱ παλιὰς μοιάζουν σὰ ναυαγοί! Γι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὰ δῶρα τῆς τρικυμίας εἰν' ἓνα εἰσόδημα καλοδεχούμενο. Αὐτὸ τὸ εἰσόδημα ἔρχεται μερικὲς φορὲς μόνο τὸν στήν πόρτα τους. Ὁ καιρὸς φυσάει κατὰ τὸ λιμανάκι καὶ τὸ κύμα μπάζει τὴν ταράτσα μέσα γιὰ μέσα. Τότε κατεβαίνουν στὸ γιὰλὸ ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ καὶ μαζεύουν ὅ,τι βροῦν. Πολλὲς φορὲς ὅμως τὰ νανάγια περνοῦν «ἀρόδω», ἀπ' ἐξω, ἀνοιχτὰ καὶ τότε ἀπαιτεῖται ἐκστρατεία. Ἀναγκαστικά, ἡ παραλαβὴ τῶν δώρων θὰ γίνῃ στὸ πέλαγος.

Οἱ ταράτσες φαίνονται στὸ πέλαγος ἔπειτα ἀπὸ πολὺήμερη φουρτοῦνα. Τότε, ἐνῶ τὰ κύματα ἔρχονται, ἀφροισμένα ἀκόμα, νὰ σπᾶσουν στὰ βράχια, βγαίνουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ χωριοῦ καὶ πιάνουν τὰ ψηλῶματα καὶ ψάχνουν ν' ἀνακαλύψουν τὶς ταράτσες. Δὲν τοὺς ξεφεύγει καμμιά. Τὸ ἐξασκημένο μάτι τους τὶς ξεχωρίζει ἀπὸ μακριὰ καὶ βλέπει κατὰ ποῦ τραβᾷ. Κάτον τὸ πέλαγος βογγᾷ, τὰ κύματα χοροπηδοῦν καὶ οἱ γιλάροι πάνε ν' ἔρχονται μὲ κλαψάρικες φωνές. Ὅλο φοβέρα εἶναι ἡ θάλασσα, αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὶς βάρκες νὰ ξεκινήσουν.

Νάτες! Ξεκινοῦν, ἡ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη. Οἱ θαλασσινοὶ, ἀνηφώντας τὴ φουρτοῦνα, καργάρουν τὰ κουτιά. Ὁ ἓνας νὰ ξεπεράσῃ τὸν ἄλλο. Ὅποιος πρωτοφτάσῃ, θὰ πᾶρῃ τὸ καλύτερο μέρος ἀπ' τὰ λάφυρα. Σὲ λίγο, ἡ πρώτη βάρκα, παλαίβοντας μὲ τὰ κύματα, φτάνει στὴν ταράτσα. Μ' ἓνα γογγόρο βλέμμα, ὁ βαρκάρης ξεχωρίζει τὰ καλύτερα. Κι ἀμέσως ἀρχινᾷ νὰ μαζεύῃ. Παίρνει μέσα στὴ βάρκα ὅσα χωροῦνε, καὶ τὰ ἄλλα τὰ δίνει ἀπὸ πίσω. Φορτωμένος ἔτσι, γυρίζει στὸ λιμάνι, ἐνῶ οἱ ἄλλες βάρκες μαζεύουν ὅ,τι ἀπομένει.

Τώρα, ἀπὸ τὴν ταράτσα δὲν ἀπομένουν παρὰ τὰ φύκια καὶ λίγα σάνδια. Ὅλ' αὐτὰ σιγὰ-σιγὰ τὰ φέρνει ἔξω τὸ κύμα. Καὶ τὸ θλιβερὸ ταξίδι τῶν συντριμμάτων τεματίζεται.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

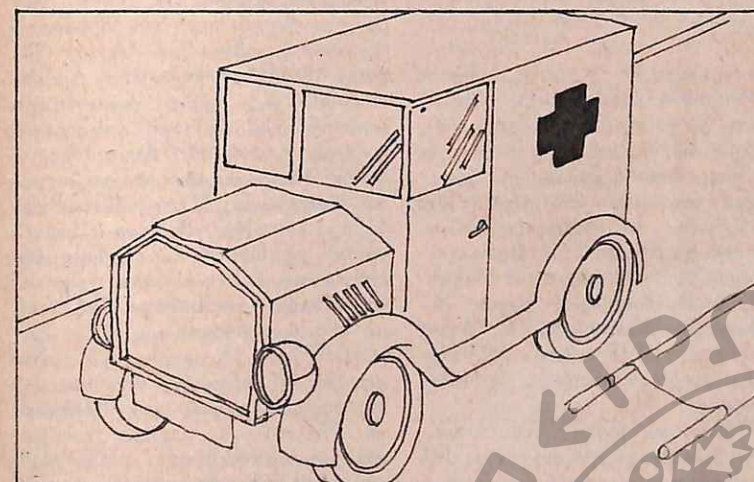
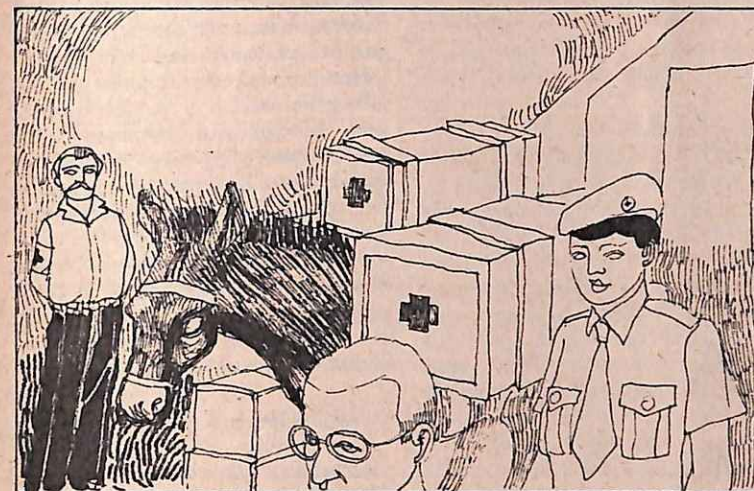
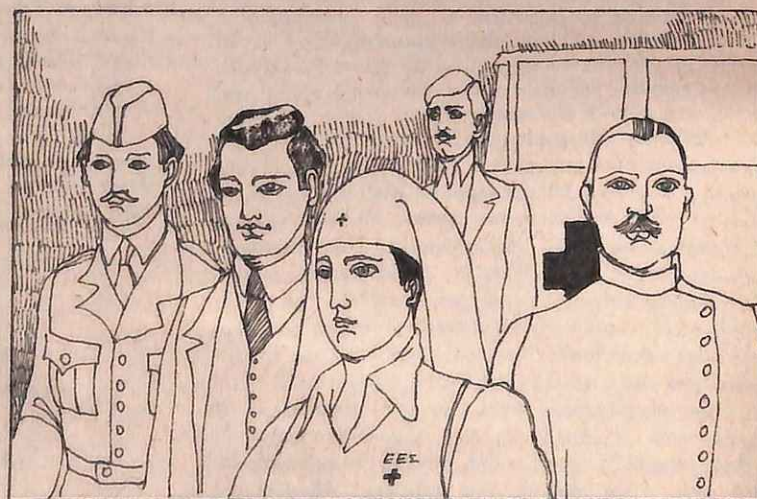
Υπό Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΝ

22

Τέσσερα χρόνια Γερμανοϊταλικής κατοχής (1941 - 1944) και οι έσωτερικές ανωμαλίες που ακολούθησαν, έγέμισαν την Ελλάδα με έρείπια και δυστυχία. Σπίτια γκρεμισμένα, χωριά καμένα, άνθρωποι εξαντλημένοι από την πείνα, τις αρρώστιες, τα τραύματα, συγκοινωνίες σχεδόν ανύπαρκτες.

Αυτή την κατάσταση είχε να αντιμετωπίσει ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός στη δεκαετία 1945 - 1955. Φτωχά, όπως πάντοτε τα οικονομικά του μέσα, πλούσια όμως τα ψυχικά του εφόδια, που ενσαρκώνονται στις Αδελφές, στους Σαμαρείτες, στους Ιατρικούς Συνεργάτες, στους οδηγούς των αυτοκινήτων του, στο Προσωπικό του όλόκληρο. Σ' αυτούς εστήριξαν τότε ο αείμνηστος Πρόεδρος Κ. Γεωργακόπουλος και το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ε.Σ. την τεράστια προσπάθεια που ανέλαβαν για την περίθαλψη και την αναζωογόνηση των βασανισμένων πληθυσμών της υπαίθρου, για την ενίσχυσή τους στην ανασυγκρότηση της οικιακής τους οικονομίας.

Έκατον είκοσι Κινητά Ιατρικά Συνεργεία — τα πασίγνωστα στους αγροτικούς πληθυσμούς ΚΙΣ — έσύστησε τότε ο Ε.Ε.Σ. Αυτά τα ΚΙΣ, μετακινούμενα με σαραβαλισμένα αυτοκίνητα, με μουλάρια και με γαϊδούρια, ώργωναν επί δέκα ολόκληρα χρόνια

απ' άκρη σ' άκρη την υπαίθρη χώρα, για να φέρουν στους άρρώστους και στους τραυματίες την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στους ρακένδυτους είδη ρουχισμού, στους άστεγους σκηνές και οικιακά εφόδια και σ' όλους ένα λόγο παρηγοριάς, ένα χαμόγελο έλπίδας.

Έκτός από τα ΚΙΣ, ίδρυσε την εποχή εκείνη ο Ε.Ε.Σ. σε διάφορες έπαρχιακές πόλεις και κομοπόλεις 18 μικρά Νοσοκομεία και Νοσηλευτήρια που, όταν τελείωσε το έργο του, τα μεταβίβασε στο Κράτος χωρίς κανένα αντάλλαγμα. Ίδρυσε ακόμη τότε ένα Γενικό Νοσοκομείο και περί τα 20 Ιατρεία σε διάφορα νησιά, για την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη Έλλήνων που έκτακτες περιστάσεις τους είχαν επιβάλει αναγκαστική διαβίωση μακριά από τα σπίτια τους.

Τριάμισι σχεδόν εκατομμύρια Έλληνες περίεθαλψε ο Ε.Ε.Σ. σ' εκείνη την περίοδο και τους έβοήθησε να ανακτήσουν την υγεία τους, να ξαναβρούν το θάρρος τους για τη βιοπάλη και ν' αντικρύσουν το μέλλον με αισιοδοξία.

Άλλα σαν να μην έφθαναν οι ένοπλες συγκρούσεις που έσώρευσαν τεράστιες καταστροφές στην Πατρίδα μας, είχαμε, τον ίδιο καιρό, και τους σεισμούς των Ιονίων Νήσων, της Θεσσαλίας και της Σαντορίνης (Θήρας). Σ' αυτούς όμως θα αφιερωθώ άλλο σημείωμα.

ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

(Μεταξύ Ουρανού και Γης)

Η πατρίδα μας, χώρα μεσογειακή, έχει πολλά κοινά εδαφικά χαρακτηριστικά με τις περισσότερες χώρες της μεσογειακής λεκάνης. Κάτι όμως που μοιάζει του δεν υπάρχει στον κόσμο ολόκληρο είναι η γρανιτένια συστάδα των βράχων των Μετεώρων. Γεωλογικό φαινόμενο μοναδικό και πολυδιάστατο. Στο σημείο, όπου ο Πηνειός ποταμός συναντά τη Θεσσαλική πεδιάδα, ανάμεσα στον Κόζιακα και τα Χασιά, υψώνεται μια γλυπτοθήκη βράχων που ποικίλλει και που θαρρείς ότι μετεωρίζεται μεταξύ ουρανού και γης. Έτσι είδε η λαϊκή φαντασία τα πετρώματα αυτά και για το λόγο αυτό ονόμασε Μετέωρα. Τους έδωσε μάλιστα και όνομα άγιων, γιατί η ελληνική ψυχή από τα αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα τον Θεό επικαλείται για να εξημερώσει τα άγρια και τραχιά στοιχεία της φύσεως. Η ελληνική συνείδηση φοβάται γενικά τα κάθε είδους πρόσωπα, αντικείμενα και θέλει πάντα να τα ονοματίσει για να τα φέρει σε ανθρώπινες διαστάσεις. Είναι ένας τρόπος κι αυτός φυσιολογικού ανθρωπομορφισμού μέσω της ονοματοδοσίας, ή οποία παίζει σημαντικό ρόλο στην ελληνική παιδεία και ζωή. Οι Έλληνες φοβούνται το άπρωπο. Το ταυτίζουν με τη δαιμονική δύναμη. Τα όνματα τα οποία, σύμφωνα με τον 'Αριστοτέλη, είναι «αρχή σοφίας» θρυμματίζουν τον δαιμο-

νισμό του απροσώπου. Γι' αυτό σε αυτή τη γη τη μοσκομύριστη κάθε βράχος, λόγος και κορφοβούνι έχει τ' όνομα που εκφράζει τον χαρακτήρα του μέσω από αυτό. Και ιδού, μέσα το πλήθος των ονομάτων, παρελαύνει. Ο Παντοκράτωρ, ο 'Αγιος Γεώργιος ο Μαντηλάς, ο Πρόδρομος, ο 'Αγιος Νικόλαος ο 'Αναπαυσάς, ο 'Αγιος Στέφανος του Ρουσάνου, του Βαρλαάμ, το Μέγα Μετέωρο, ή Μεταμόρφωσις.

Πρέπει να γραφή, ότι τα όνομα των βράχων προέρχονται από τα ομώνυμα μοναστήρια που είναι κτισμένα στις πιο ψηλές κορφές. Μοναστήρια και βράχοι είναι ομοούσιες παρουσίες για τον εύλαβη ορθόδοξο προσκυνητή.

Από αρχιτεκτονική άποψη τα μετεωρικά μοναστηριακά κτίσματα «ομοιάζουν με τις μεσαιωνικές καθόλου μονές της 'Ελληνικής 'Ανατολής», όπως εύστοχα παρατηρεί ο άειμνηστος καθηγητής και ιδρυτής της Χριστιανικής Αρχαιολογίας στην 'Ελλάδα Γεώργιος Σωτηρίου.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ

Για τους βράχους, δηλαδή τη σύνθεσή τους τη γεωλογική και την προέλευσή τους, τον λόγο τον έχουν οι ειδικοί επιστήμονες του κλάδου της Γεωλογίας, οι οποίοι δεν συμ-

φωνούν στις διαπιστώσεις τους για τους βράχους των Μετεώρων. Έτσι ο Λήϊκ, διαπρεπής επιστήμων, γράφει ότι τα συστατικά των πετρωμάτων αποτελούνται από μικρούς λίθους κολλημένους μεταξύ τους με ψιλό άμμοκοκκίαμα. Ο επίσης εγκρίτος έρευνήτης των γεωλογικών φαινομένων Γιούσινγκ υποστηρίζει ότι το μετεωρικό έδαφος προέρχεται από παλαιογενή σύνθεσι κοκκίθων, φύραμα τιτανωδών σωματιδίων θαλασσινης λίθος και ο δικός μας Στ. Παπαδάκης ονομάζει τα πετρώματα των Μετεώρων «κατάλοιπα διαβρωμένων όρεών».

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Σύμφωνα με τον βυζαντινολόγο 'Αδαμάντιο 'Αδαμαντίου οι πρώτοι μοναχοί ανεργήθησαν στις άπορημες κορφές και πλαγιές των βράχων σύγχρονα με την ίδρυση του πρώτου κοινοβίου του 'Αγίου 'Ορους, δηλαδή τη φημισμένη Λαύρα, στα 963. Σαν πρώτο οργανωμένο μοναστηριακό κύτταρο αναφέρεται ή 'Ιερά Σκήτη της Δουπιάνης, ή οποία ήταν κτισμένη βορειοδυτικά του Καστρακίου. 'Ο,τι σώζεται από τα αρχικά αυτά κτίσματα είναι το ναύδριο της Θεοτόκου, οικοδομημένο επάνω στα λείψανα παλαιοχριστιανικού ναού. Η Σκήτη αυτή, που με σεβασμό αναφέρουν σε χρυσόβουλλά τους οι αυτοκράτορες Νικηφόρος Βοτανιάτης, 'Αλέξιος και Μανουήλ Κομνηνός και 'Ανδρόνικος Παλαιολόγος, έφθασε στη μεγάλη πνευματική της ακμή γύρω στα 1162 μ.Χ., ήταν δε πνευματικά και διοικητικά εξαρτημένη από τον εκάστοτε Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών, που είχε την έδρα του στην Καλαμπάκα.

Ένα πολύτιμο για την ιστορία των Μετεώρων κείμενο που γράφηκε τον 16ο αιώνα κ' έχει τον τίτλο «Σύγγραμμα 'Ιστορικών δηλούν περί της Σκήτεως της Θεοτόκου της Δουπιάνης» αναφέρει ότι ο ηγούμενος της Σκήτης ήταν ο πνευματικός ηγέτης και ο πρωτεπιστάτης όχι μόνο των μονών της περιοχής, αλλά και όλων των νοριτών των γύρω χωριών. Η διοικητική του δύναμη ήταν μεγάλη και ή αγγλή του αξιώματος εξαιρετική.

Γύρω στα 1300 μ.Χ. εμφανίζεται στα Μετέωρα ο 'Αθανάσιος, ο οποίος αργότερα ανεκνήχθη άγιος, κι έρ-

χισε να κτίσει με δαπάνες ισχυρών φίλων του από την Κωνσταντινούπολη τη Μονή του μεγάλου Μετεώρου, που θεωρείται ή πρώτη στην τάξη και ιεραρχία της Μετεωρικής μοναστικής πολιτείας. 'Ως λόγοι της εγκαταλείψεως του 'Αθω από τον 'Αθανάσιο αναφέρονται ή έρημωσι του άσκητηρίου του από πειρατές που λεηλατούσαν την περιοχή και έγινοντο το βδέλυγμα της έρημώσεως για ολόκληρη την 'Αγιορειτική χερσόνησο. Ο έρχομός του 'Αθανασίου στα Μετέωρα απέτελεσε πηγή ευλογίας και προόδου για το πέτρινο βασίλειο των Μετεωριτών άσκητών.

Στις αρχές του 15ου αϊ. δυο άδελφοί μοναχοί, οι Θεοφάνης και Νεκτάριος από την άρχοντική οικογένεια των 'Αψαράδων, ήλθαν στα Μετέωρα. Ο βράχος της Μονής Βαρλαάμ τους μαγνήτισε κυριολεκτικά. «Ευρόντες τον πλατύν και εύερον και ήσυχαστικόν λίθον, εκκινήσαμεν κατά το 1518 οικοδομείν την νέαν μονήν Βαρλαάμ, λαβούσης το όνομα εκ τινος παλαιού άσκητού ένταύθα μονάζοντος». Η άδελφότης της μονής πήρε ταχύτατη ανάπτυξη. Οι δραστήριοι 'Αψαράδες άδελφοί, έκαναν ν' ανυποβόληση ο βράχος με άσκητικά έζησε κ' ή χριστιανική ευωδιά ν' άπλωθη στα γύρω άρρενωπά βουνολάγκαδα.

Στα 1545 δυο 'Ηπειρώτες μοναχοί ήλθαν και στέρωσαν στο βράχο του Ρουσάνου το μοναστήρι της θείας Μεταμορφώσεως επάνω στα λείψανα παλαιότερου ναού. Την άδεια για την αναστήλωσι της μονής την έδωσε ο όσιος Βησσαρίων, Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμείων. Εκτός του ναού οι δυο 'Ηπειρώτες μοναχοί, που ήσαν και άριστοι κτίστες, κατεσκεύασαν άρκετά κελλιά, ξενώνα και άλλους χώρους βοηθητικούς για την έξυπνέτησι των προσκυνητών, που κατέφθαναν άπ' ολόκληρη τη βαλκανική χερσόνησο για προσκύνημα των άγιων λειψάνων και των θαυματουργών εικόνων.

Η συρροή νέων μοναχών συνεχίζεται κατά τους επόμενους δυο αιώνας με τέτοιο τρόπο, ώστε να δημιουργήται πρόβλημα χώρου και διατροφής, που το έλυσαν οι πατριάρχες των μονών με την δημιουργία άκινήτου κτηματικής περιουσίας από πατρογονικές κληρονομίες των ιδίων των μοναχών. Για να εξαρκέσουν στους βαρύτατους φό-

ρους της τουρκικής διοικήσεως και τις δαπανήρες δωροδοκίες των Τούρκων άφενταδών, έπροκίσαν τις μονές με καρποφόρους άγρους, άμπελώνες, νερόμυλους, βοσκοτόπια και ποίμνια.

Περιηγητής που επισκέφθηκε τις μονές των Μετεώρων τον 17ον αϊ. μάς πληροφορεί τα εξής για τον βίο των μοναχών: «'Από τα μέσα του 16ου αιώνας ή μετεωρική πολιτεία έχει πλέον συγκροτηθή κατά σταθερό και μόνιμο τρόπο τόσο από την άποψι του αριθμού μοναστηρίων όσο και από την άποψι κανονισμού. Το κοινοβιακό σύστημα έχει ολοσχερώς επικρατήσει και εξαφανίσει τις καλύβες, τα έρημητήρια και κάθε είδους άσκητήρια. Ο αριθμός των μοναχών έχει πενταπλασιασθή, και για να επαρκέσουν τα γλίσχρα μέσα διατροφής των καλλιεργούνται άκόμη και οι όπες των βράχων για ν' αποδώσουν μπαζεβανικά. Η ύδρευσι των μοναστηρίων γίνεται μ' ένα θαυμάσιο σύστημα. Τα όμβρια ύδατα συγκεντρώνονται μ' επιμέλεια σε άσβεστωμένες δεξαμενές, ο άσβεστος παίξει το ρόλο απολυμαντικού για να προφυλάσση το πόσιμο νερό το όποιο χρησιμοποιείται επίσης και για το πότισμα των μικρών μπαξεδών. Το άνέβασμα στα μοναστήρια γίνεται με αιώρούμενες σκάλες ή με δίχτυ που άνασύρεται με ειδικό άνελκυστικό μηχανήμα, το βριζόνιο. Το σύστημα αυτό ήταν σε χρήσι ως τις αρχές του αιώνας μας, όποτε σταδιακάς καθιερώθη λόγω των σκαλισμένων κλιμάκων».

Αυτή όμως ή άκμή των μοναστηρίων δεν διήρτηθη μέχρι τις ήμέρες μας. 'Ας παραχωρήσουμε όμως τόπο για την έγκυρη ιστορική μαρτυρία του άειμνηστου Σπυρίδικου και βυζαντινολόγου Σπυρίδωνος Λάμπρου, ο όποιος δημοσίευσε το 1905 στον «Νέο Έλληνομήμονα», βαρυσήμαντο έργο, όπου ανέλυε τα αίτια παρακμής των μοναστηρίων των Μετεώρων από ιστορικής σκοπίας: «'Από των μέσων του 18ου αιώνας αϊ μετεωρικά μοναί αρχίζουν να παρακμάζουν, λόγω της πολιτικής και διοικητικής άναταστάσεως ή οποία έπεκράτει εις την Θεσσαλίαν κατά την εποχήν αυτήν. Ο έπισυμβάς πρώτος ρωσοτουρκικός πόλεμος (1769 - 1774) και ή επακολουθήσασα άποστασία των εκ της Πελοποννήσου έπιστρεφόντων Τουρ-

καλβανών, οι όποιοι όμαδικώς επεδόθησαν εις λεηλασίας και άρπαγας επί δεκαετίας, έταλαιπώρησαν άφαντάστως τους θεσσαλικούς πληθυσμούς και τας μετεωρικές μονές. Τα μετόχια των ιερών μονών ήρημώθησαν, τα πλούσια ποιμνιοστάσια των ήφανίσθησαν, τα κτήματα επί σειράν έτών έμειναν άκαλλιέργητα και δυσβάστακτα χρέη έβάρυνον τα κοινόβια. Αϊ διάφοροι περιοδεύει των Μετεωριτών μοναχών, οι όποιοι έφερον μαζί των άγια λείψανα, άνα την Μακεδονίαν και αϊτάς τας παραδουναβείους ήγεμονίας «χάριν ζητείας και έλέους» κατ' ούδέν έβελτίωνον την χρονίζουσαν δυσπραγίαν. Ο αριθμός των μοναχών ήλαττώθη αισθητώς, ή δε άλλοτε άνθοῦσα μετεωρινή Θηβαία έχρησίμεινε ως τόπος εξουρίας των υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου τιμωρουμένων κληρικών. Η θλιβερά αυτή κατάσταση έπεδεινώθη άκόμη περισσότερον, άφ' ότου ο 'Αλή πασάς των 'Ιωννίνων άνέλαβε και το πασαλίκι της Θεσσαλίας. Η προσπάθειά του άφ' ενός μόν να μεταβάλη εις άπέραντον ταπεινότητι του την Θεσσαλίαν, καταπατών και άρπάζων συστηματικώς μοναστηριακά κτήματα και περιουσίας, είχε καταστρεπτικήν συνέπειαν επί της όμαλής λειτουργίας των μοναστικών κοινοτήτων». Αυτά μαρτυρεί ο ιστορικός Σπυρίδων Λάμπρος. 'Αλλά και άλλοι εξ ίσου σημαντικοί λόγοι υπάρχουν που ώδήγησαν τις μονές στη σημερινή παρακμή. Είναι βέβαια έσωτερικοί και αναφέρονται σε θέματα ήθους, τάξεως και πειθαρχίας. 'Όταν σ' ένα μοναστήρι ή ύπακοή στον γέροντα και τους προέστοις της μονής εκλείψει και όταν ο κάθε μοναχός σηκώνη το μπαίρακι του, τότε ή μοναστική άδελφότης διαλύεται με όλα τα φοβερά επακόλουθα. Αυτό συνέβη και στις Μετεωρικές μονές. Τα ιδανικά του μοναχισμού επροδόθησαν από τους ίδιους τους μοναχούς, γι' αυτό και το βδέλυγμα της έρημώσεως επέπεσε εκεί όπου άλλοτε το σέβας του Θεού και ή άγάπη του ανθρώπου μέσα άπ' τη φιλοξενία πλούσια άνέβλυζε. Σήμερα οι αυτοκράτορικές μετεωρικές μονές έχουν μεταβληθή σε μουσεία κατάλληλα για να πλουτίζουν τις φωτογραφικές συλλογές των άδιάφορων για μυστική ζωή τουριστών, έγχωριών και άλλοδαπών.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους και ένδεείς
Help to the needy

Βοήθεια εις Κοινότητα και σχολεία
Health in the Home

Ε.Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Ν. Φαλήρου 'Αθηνών
Juniors of 1st Elem. School N. Phaliron Athens

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αμμοχωρίου Φλωρίνης
Juniors of Elem. School Amochorio i'lorina

Ε.Ε.Σ.Ν. Οίκον. Γυμν. Ρόδου
Juniors of Financial High School Rhodes

Ε.Ε.Σ.Ν. 9ου Δημ. Σχολ. Λαρίσης
Juniors of 9th Elem. School Larissa

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Λουκά 'Εδέσσης
Juniors of Elem. School St. Louka Edessa

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τερύνθου Ναυπλίας
Juniors of Elem. School Terynthos Nafplio

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Μεσοχώρας Τρικάλων
Juniors of Elem. School Mesochora Tricala

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρφαρών Μεσσήνης
Juniors of Elem. School Arfara Messine

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙ Ε.Ε.Σ.Ν.
('Αποσπάσματα)

19.7.1976. 'Από τὸ πρῶτὸ αὐτοκίνητὰ τοῦ Ε.Ε.Σ. διασχίζουν τοὺς δρόμους τῶν 'Αθηνῶν μετ' Ερυθροσταυρίτες, μαθητὰς καὶ 'Αρχηγούς, γιὰ νὰ παραλάβουν ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον ἢ τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τοὺς συναδέλφους τῶν τῶν ξένων χωρῶν καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσουν στὴν Κηφισιά, ὅπου τὰ ἱδρύματα τοῦ Ε.Ε.Σ. εἶχαν ἀνοίξει διάπλατα τὶς πόρτες τοὺς νὰ τοὺς δεχθοῦν. Εἶναι οἱ προσκεκλημένοι τοῦ Ε.Ε.Σ. στὸ Διεθνὲς Συνέδριον 'Ερυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος, ποὺ ὀργανώθηκε φέτος γιὰ πρώτη φορὰ στὴν 'Ελλάδα.

'Η χαρὰ μας ἦταν ἀπέραντη, ὅταν τοὺς ἀντικρύσαμε. Χαρούμενοι καὶ γελαστοὶ ἦταν καὶ ἐκεῖνοι. Σὰν νὰ γνωρίζομαστε ἀπὸ καιρὸ. Καὶ βέβαια. 'Αποῦ ὅλοι ἐργαζόμεστε γιὰ τὰ ἴδια ἱδανικά, κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ ἀγκαλιάζει ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου, χωρὶς διάκρισι ἐθνικότητος, θρησκείας ἢ φυλῆς.

'Αμέσως δημιουργήθηκε μιὰ πολὺ ἐγκάρδια ἀτμόσφαιρα. Στὴν ἴδια ζεστὴ ἀτμόσφαιρα ζήσαμε ὅλες τὶς μέρες τοῦ Συνεδρίου. Ξεχνώντας τὶς διαφορὰς, ποὺ χωρίζουν τοὺς μεγάλους, ζήσαμε μετ' ὅλους τόσο ἀρμονικὰ ὥστε νὰ ἡμαστε πολυαγαπημένα ἀδελφία.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Συνεδρίου ἀνταλλάξαμε ἀπόψεις γιὰ τὸν 'Ερυθρὸ Σταυρὸ Νεότητος καὶ φροντίσαμε νὰ κάνουμε ὅσο μπορούμε πρὸς εὐχάριστη τὴ διαμονὴ τῶν φιλοξενουμένων μας. Σ' αὐτὸ ἐβοήθησε πολὺ τὸ πλούσιο πρόγραμμα (ἐπισκέψεις σὲ ἀρχαιολογικοὺς χώρους, μουσεῖα, ἐργοστάσια, ἱδρύματα Ε.Ε.Σ. κλπ.), ποὺ ἐνθουσίασε τοὺς ξένους μας καθὼς καὶ τ' ἄφθονα μέσα ποὺ προσέφερε ὁ Ε.Ε.Σ.

Οἱ μέρες κύλησαν ὅμως πολὺ γρήγορα καὶ ὁ χωρισμὸς ἦταν πικρὸς γιὰ ὅλους.

Στὰ γράμματα, ποὺ μᾶς στέλνουν, μιλοῦν γιὰ τὴν ἀξέχαστη διαμονὴ στὴ χώρα μας. Γι' αὐτὸ αἰσθανόμαστε κάποιαν ὑπερηφάνεια καὶ εὐγνωμονοῦμε τὸν Ε.Ε.Σ., ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ προσ-

φέρουμε καὶ μεῖς, τὰ παιδιά, κατὰ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας γιὰ τὴ μεγάλη 'Ερυθροσταυρικὴ 'Ιδέα. Δίνουμε τὴν ὑπόσχεσι πὺς θὰ ἐξακολουθήσωμε νὰ ἐργαζώμαστε γιὰ τὰ ἱδανικά τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ εἶναι τὰ εὐγενέστερα ἱδανικά, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ κ. Π. Γεωργίου-τζος, τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου, στὸν χαιρετισμὸ του.

ΚΑΙΤΗ ΠΑΠΠΑ
Β' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνῶν

«'Η σημασία μιᾶς τέτοιας συναδελφώσεως τῶν λαῶν ἀνεξαρτήτως χρώματος, φυλῆς, θρησκείας ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων, εἶναι τεράστια. Πρῶτα γιὰτὶ δικαιολογεῖ τὸν ὅρο «ἄνθρωπος», καὶ ὕστερα γιὰτὶ βοηθεῖ στὴν εἰρηνικὴ λύσι πολλῶν προβλημάτων.

Αὐτὴ τὴν ἀξία ἔχουν κατανοήσει οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀργάζονται γιὰ τὴν ἰδέα τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ. Γι' αὐτὸ, κάθε χρόνο, σὲ διάφορες χώρες ὀργανώνονται συναντήσεις παιδιῶν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Στὴν 'Ελλάδα ἐγίνε αὐτὸ γιὰ πρώτη φορὰ φέτος. 'Η διάρκεια τῆς φιλοξενίας ἦταν ἀπὸ τὶς 19 μέχρι τὶς 31 'Ιουλίου. Συμμετείχαν ἀποστολὲς ἀπὸ τὶς Βαλκανικὲς χώρες, τὴν Αὐστρία, τὴν Δυτικὴν Γερμανία, τὴν Τουρκία καὶ τὴν Σοβιετικὴν 'Ενωση. 'Όλα τὰ παιδιά, μᾶζι μετ' ὅλους ἀρχηγούς τοὺς φιλοξενήθηκαν στὴν Κηφισιά, σὲ κτίρια τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, καὶ, χωρὶς καμμία χρηματικὴ δαπάνη ἀπὸ μέρους τοὺς, εἶχαν τὴν εὐκαιρία ν' ἀποκτήσουν πολλὰς γνώσεις γύρω ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰ μνημεῖα καὶ τὴν ὅλη πολιτιστικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς 'Ελλάδος.

'Η συνάντησι αὐτὴ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία, καὶ καμμία προσπάθεια, κανέναν κόπος δὲν πῆγε χαμένος. Οἱ ἐμπειρίες καὶ οἱ γνώσεις ὅλων πληθύνθηκαν καὶ ἀναπτύχθηκε τὸ αἶσθημα τῆς συνεργασίας καὶ ὁ πόθος τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως.

Εὐχόμαστε ὅλοι ὁλόψυχα νὰ συνεχισθῇ ἡ ὁρατὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ἀφήνοντας πάντα ἱερὰς ἰδέας στὴν ψυχὴν μας,

καὶ στὴν καρδίαν μας ἀξέχαστες ἀναμνήσεις...

ΣΠΥΡΙΔ. ΜΟΥΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
Ε' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνῶν

Σὰν βασικοὺς σκοποὺς στὴ συνάντησι αὐτὴ ἔθεσε ὁ 'Ερυθρὸς Σταυρὸς τὴν ἐπίδειξιν πρώτων βοηθειῶν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων σχετικὰ μετ' ὁ πρόγραμμα τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Ὁ 'Ελληνικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος εἶχε φροντίσει ὥστε ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπίδειξιν πρώτων βοηθειῶν, ποὺ ἐγίνε μετ' ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ ὅλα τὰ συμμετέχοντα κράτη, τὸ πρόγραμμα νὰ διεισδύῃ παντοῦ καὶ νὰ καλύπτῃ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ἐπὶ πλέον κάθε χώρα ἔκανε μιὰ «ἐθνικὴν βραδιά» (ὅπως τὴν ὀνόμασαν), ὅπου μᾶς ἔδινε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσουμε τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔθιμα, τοὺς χοροὺς καὶ τὰ τραγούδια τῆς, τὴν νοοτροπίαν τοῦ λαοῦ τῆς. Ἐτσι κύλησαν οἱ μέρες χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε, καὶ ἐντελῶς ξαφνικὰ βρεθήκαμε στὴν τελευταία ἡμέραν. Τὴν ἡμέραν τοῦ ἀποχωρισμοῦ. 'Η χαρούμενη ἀτμόσφαιρα ἐγίνε ἀπότομα βαρεὴ καὶ καταθλιπτική.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ
Λεόντειον Λύκειον

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ θύματα, κυρίως μεταξὺ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα, ἀπὸ ἀγνοίαν τοῦ σοβαροτάτου κινδύνου, περιεργάζονται ἐγκαταλελειμένα πολεμφοδία (χειροβομβίδες, νάρκες, κ.λ.π.). Γι' αὐτὸ τονίζομε καὶ πάλιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιεργάζονται τέτοια ἀντικείμενα, οὔτε ν' ἀφήνουν ὄλους νὰ τὰ πλησιάζουν, ἀλλὰ μόλις τὰ ἀντικρύζουν, νὰ εἰδοποιοῦν ἀμέσως τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ στρατιωτικὴν 'Αρχήν.

ΣΤΗΝ ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

Μυθιστόρημα

«Αλήθεια, από ποῦ εἰσαπτε σεις;» — «Ἀπὸ τὴν Πρόνοια. — «Πήγατε καμμιὰ φορὰ στὴ νῆσο Ναντουκέτ;» — «Πολλὲς φορές». — «Θὰ ξέρετε ἴσως ὅτι ἀπὸ κεῖ κατάγεται ὁ ἥρωας τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου Ἐντγκαρ Πόε. — «Πῶς, πῶς, τὸ ξέρω. Ἡ ἀρχὴ τοῦ μυθιστορήματος «Οἱ περιπέτειες τοῦ Γόρδωνος Πύμ» ἐκεῖ συμβαίνει. — «Τοῦ μυθιστορήματος εἴπατε; Μιλᾶτε καὶ σεις ὅπως ὅλοι. Κι ὅμως δὲν πρόκειται γιὰ κάτι τέτοιο... Ἄς εἶναι. Λυπᾶμαι ποῦ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μὴ σᾶς πάρω μαζί μου, ἀλλὰ εἶμαι σίγουρος ὅτι σὲ λίγες μέρες θὰ φτάσουν ἐδῶ κάμποσα πλοῖα... Χαίρετε, κύριε. Μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι, κ' ἔφυγε. Ἐμείνα στὴ θέσι μου, πικραμένος ἀλλὰ καὶ κάπως σκεπτικός. Ἡ-θελα νὰ ξέρα τί κρύβει ἡ ψυχὴ τοῦ παράξενου ἐκείνου ναυτικοῦ. Τί νὰ ἐσήμαινε τάχα τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴ νῆσο Ναντουκέτ; Γιατί πίστευε πῶς ὁ Πύμ δὲν ἔκανε πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ Πόε; Πῶς τὸν ἔκανε νὰ ξαφνιασθῇ ἡ ἰδέα μου ὅτι ὁ Γουίλκ δὲν θὰ εἶχε προχωρήσει πρὸς τὸν νότιο πόλο περισσότερο ἀπὸ τὸν...;

Εἶχα πάρει πιά τὴν ἀπόφασί: δὲ θὰ μ' ἐπαιρνε μαζί του. Εἶπα στὸν Ἄτκινς νὰ μὴν τοῦ ξανακάνῃ λόγο. Κι ὅταν τύχαινε νὰ συναντηθοῦμε μὲ τὸν πλοίαρχο, μήτε ποῦ χαιρετιόμαστε. Δυὸ-τρὲς φορές μοῦ φάνηκε πῶς μὲ κοιτοῦσε διστακτικά, λὲς κ' ἤθελε νὰ μοῦ μιλήσῃ.

14 Αὐγούστου, ὥρα 7.30, μετὰ τὸ δεῖπνο, σερ-γιάνιζα στὴν παραλία. Σηκώθηκε δυνατὸς ἀέρας κ' ἐτοιμαζόμουν νὰ γυρίσω στὸ ξενοδοχεῖο, ὅταν διασταυρώθηκε μὲ κάποιον, ποῦ στάθηκε ξαφνικά μπροστά μου. Ἦταν σκοτάδι βαθύ, μ' ἀπὸ τὴ φωνή του τὸν ἀναγνώρισα: Ἦταν ὁ Γκύ. «Ξέρετε; μοῦ εἶπε. Τὴν αὐγὴ φεύγει ὁ «Ἀλμπρανος». — «Λοιπὸν; ἔκανα. «Σκέφθηκα πολὺ τὴν πρότασί σας. Ἄν τὸ θέλετε, ἐλάτε στὸ πλοῖο κατὰ τίς ἐπτὰ». — «ὦ, κύριε πλοίαρχε! Δὲν τὸ περίμενα...». — «Ναί, μὲ διέκοψε. Θὰ σᾶς πάρω μαζί μου. Πρέπει νὰ ξέρετε πῶς θὰ πάμε κατ' εὐθείαν στὴς Τριστὰν ντὰ Κούνα. Λοιπὸν, ἡ καμπίνα σας εἶν' ἐτοιμὴ». — «Ὅσο γιὰ τὸ ναῦλο;» — «Ἐννοια σας, θὰ τὰ κανονίσουμε. Καληνύχτισε κ' ἔφυγε βιαστικά.

15 Αὐγούστου, χαράματα, ἀνέβηκα στὸ πλοῖο. Μπροστά μου βρέθηκε ὁ ναύκληρος. Εἶχε θριαμβευτικὸ ὄψος, σὰ νᾶλεγε: «Εἶδατε ποῦ τὰ κατὰ-φερα μιὰ χαρά;». Προχωρώντας εἶδα τὸν πλοίαρχο, ἀλλ' αὐτὸς φάνηκε πῶς δὲ μ' ἐπρόσεξε.

Μιὰ ὥρα ἀργότερα σαλπάρησε ὁ «Ἀλμπρανος». Εἶχε βάλει πλώρη κατὰ τὸ βοριά...

Ἐννέα νέοι ἄντρες ἀποτελοῦσαν τὸ πλήρωμα τοῦ «Ἀλμπρανος», οἱ Ἀγγλοὶ Χόλτ, Χάρντ, Φράν-σις, Ρόγερ, Μπούρ, Γκαρτιάν, Στέρν, Μεάτ κι ὁ μαῦρος Βέστ, ὁ μάγειρος. Αὐτὸς ποῦ μοῦ ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωση ἦταν ὁ ὑποπλοίαρχος Βέστ, ποῦ ὅλοι ὑπετάσσοντο σ' ἓνα του βλέμμα.

Τὸ ταξίδι μας ἀρχισε αἴσια. Ἡ ζωὴ στὸ πλοῖο εἶχε κάποιο θέλητρο, ἂν καὶ κάπως μονότονη. Θὰ ἦμουν ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι ἂν δὲν εἶχα τὴν περιέργεια νὰ ἐξακριβώσω τὸν λόγο ποῦ ὁ πλοίαρχος θέλησε ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἀρχικὴ του ἀπόφασί. Εἶπα νὰ ρωτήσω τὸν ὑποπλοίαρχο, ἀλλ' ἀμέσως σκέφθηκα πῶς αὐτὸ ἦτανε ματαιοπονία: Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία δὲν νοιαζότανε γιὰ τί-ποτα ἐκεῖνος ὁ λιγόλογος θαλασσινός. Οὔτε πέντε λέξεις δὲν ἀλλάξαμε καὶ τίς τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα ποῦ ἀνταγωνισάμασταν τὴν τραπεζαρία! Ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ μὲ κοιτοῦσε ἐπίμονα κάθε τόσο, λὲς κ' ἤθελε κάτι νὰ μοῦ πῇ. Κι ὥστόσο σῶπαινε βυθισμένος σὲ σκέψεις. Μόνο μὲ τὸ ναύκληρο μιλοῦ-σαμε πότε-πότε.

Πέρασαν ἡμερα μερικὲς ἡμέρες, ὁ καιρὸς ἦταν εὐ-χάριστος καὶ πολὺ καλὸ τὸ φαγητό. Μὰ τὸ πρωὶ τῆς 20 Αὐγούστου εἶδα μὲ μεγάλη μου ἐκπληξί-τὸν πλοίαρχο νὰ σκύβῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν πυξίδα, νὰ βηματίζῃ ἐπείτα καὶ νὰ κοιτάζῃ τὸ αὐλάκι ποῦ ἡ πρύμνη ἀφῆνε πίσω της. Σὲ μιὰ στιγμὴ μ' ἐπλησίασε καὶ μοῦ εἶπε πῶς ἐπιθυμοῦσε νὰ μοῦ μιλήσῃ. «Σᾶς ἀκούω πρόθυμα», ἀποκρίθηκα. — «Ξέ-ρετε γιατί ἀλλάξα γνώμη καὶ σᾶς ἐδέχθηκα;» μὲ ρώτησε. — «Γιατ' εἶμαι Ἀμερικανός». — «Ἀκριβῶς. Σκέφθηκα πῶς μπορεῖ νὰ γνωρίσατε στὴ νῆσο Ναντουκέτ ποῦ ἐπήγατε τὴν οἰκογένεια τοῦ Γόρ-δωνος Πύμ». — «Εκείνου ποῦ ὁ Ἐντγκαρ Πόε ἀφη-γήθηκε τίς ἀπίστευτες περιπέτειές του;» — «Μά-λιστα. Αὐτὰ τὰ ἔγραψε ὁ μεγάλος λογοτέχνης βάσει χειρογράφου ποῦ ἀνέγραφε τίς λεπτομέ-ρειες τοῦ δραματικοῦ ἐκείνου ταξιδιοῦ στὴν ἀν-ταρκτικὴ θάλασσα».

Παραξενεύτηκα. Στ' ἀλήθεια ἐπίστευε ὁ Λὰν Γκύ πῶς ὑπῆρχε ἡμερολόγιο τοῦ Πύμ; Δὲν κατα-λάβαινε ὅτι τὸ μυθιστόρημα τοῦ Πόε ἦταν ἔργο φαντασίας; Ἐμείνα βουβός. «Τί λογῆς ἄνθρωπος εἶν' αὐτός;», ἔλεγα μέσα μου.

— «Ἀκούσατε τὸ τί σᾶς ἐρώτησα; ξαναεἶπε. Ἐ-κανα μιὰ κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ ποῦ ἐσήμαινε ναί. — «Λοιπὸν, ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε κατηγο-ρηματικά. Γνωρίσατε τὴν οἰκογένεια Πύμ;» — «Μὰ πρόκειται γιὰ ἱστορία βγαλμένη ἀπὸ ζωηρὴ φαν-τασία...», ἐπιθύρησα. — «Ἐτσι λοιπὸν, δὲν τὴ θεω-ρεῖτε ἀληθινή...». — «Κανεὶς νομίζω δὲν τὴν πιστεύει. Εἰσαπτε ὁ μόνος ποῦ ἔχει αὐτὴ τὴ γνώμη». — «Ναί. Καὶ ξέρετε γιατί; Γιατ' εἶμαι ὁ μόνος ποῦ ξέρει ὅτι πρόκειται γιὰ πραγματικὸ γεγονός».

— «Ἐ, δὲν εἶναι στὰ καλά του ὁ ἄνθρωπος, εἶπα μέσα μου. Καλὰ ποῦ δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ τρέλλα του. Καθὼς εἶχα πολλὲς φορές διαβάσει τὸ μυθιστό-ρημα τοῦ Πόε, θὰ μπορούσα νὰ τὸν ἀκούω καὶ νὰ τοῦ ἀπαντῶ ὅσο κι ἂν ἤθελε. Ἐξ ἄλλου ἦμουν περιέργως νὰ ἰδῶ ὡς ποῦ θὰ ἔφθανε.

Ξαναμίλησε ἔντονα, ἐκνευρισμένος φοβερά, σα-λεύοντας παράξενα τὰ χέρια. «Ὡστε καὶ σεις δὲν τὴ γνωρίσατε τὴν οἰκογένεια Πύμ;». — «Ὁχι».

— «Καλὰ, μὰ τοῦτο δὲν σημαίνει πῶς δὲν ὑπῆρχε, πῶς τὸ ταξίδι τοῦ Ἀρβούρου εἶναι παραμῦθι. Ποίος ἄνθρωπος, ἔστω κι ὁ μεγάλος Πόε θὰ μπο-ροῦσε νὰ τὸ σκαρώσῃ μὲ τόσην ἐντέλεια; Ἀκούστε με: θὰ σᾶς πῶ ἐγὼ τὰ πράγματα κι ἂς βγάλετε σεις τὸ συμπέρασμα ποῦ σᾶς ἀρέσει. Ἦμουν στὴ Νέα Ὑόρκη πέρσι, ὅταν ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίο τοῦ Πόε, κι ἀμέσως ἐπῆγα στὴ Βαλτιμόρη, τὴν

Ὁ ὑποπλοίαρχος Βέστ, ποῦ ὅλοι ὑπετάσσοντο σ' ἓνα του βλέμμα.

ἰδιαίτερη πατρίδα του. Πῆγα νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ, δυστυχῶς ὅμως ἔλειπε στὸ ἐξωτερικό. Μὰ μήτε τὸν Πύμ δὲν εἶχα τὴν τύχη νὰ συναντήσω. Εἶχε πεθάνει ὁ καταπληκτικὸς ἐξερευνητὴς τοῦ Νοτίου Πόλου. Δὲν μοῦ ἔμενε παρά νὰ ζητήσω τὸν Πέ-τερς, ποῦ εἶχε ἀκολουθήσει τὸν Πύμ ὡς τὴν ἀκρὴ τοῦ Ἀνταρκτικοῦ, ἀπ' ὅπου γυρῶσε μαζί. Φεύγω ἀμέσως γιὰ τὸ Σπρίνφελντ, ποῦ κατὰ τὸν Πόε ἦταν ὁ τόπος του...». — «Καὶ δὲν τὸν βρήκατε ἔβραια!» ἔκανα. — «Ναί. Κ' ἐκεῖ ἀτυχία. Μίλησα ὅμως μὲ πολλοὺς ποῦ τὸν ἤξεραν ἢ εἶχαν ἀκούσει ἀπὸ τὸ στόμα του πολλὰ, ὅχι ὅμως τὸ τέλος τῶν περιπετειῶν. Ἄ, τὸ τέλος, αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο μυστικό, μὰ δὲν τὸ ξέρει παρά μόνον ἐκεῖνος!»

Ἄλλο τοῦτο πάλι! Φανταζόταν ὁ πλοίαρχος ὅτι μίλησε μὲ γνωστούς τοῦ Πέτερς, ποῦ δὲν ἦταν ὑπαρκτὸ πρόσωπο! Τί ἄλλο μοῦμενε ν' ἀκούσω; — Στὸ μυθιστόρημα, συνέχισε ὁ Γκύ, ὁ Πόε μι-λάει γιὰ μιὰ μπότιλια ποῦ μέσα της ἦτανε κλει-σμένο ἓνα σφραγισμένο γράμμα. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ

γράμμα εἶχε τοποθετηθῇ στὰ ριζὰ ἐνὸς βουνοῦ τῆς Κεργαιλάνης. Ἐγὼ σ' ἓνα ταξίδι μου βρῆκα τὴ μπότιλια καθὼς καὶ τὸ γράμμα, ποῦ ἔλεγε πῶς ὁ πλοίαρχος κι ὁ Πύμ ἔκαναν μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ φτάσουν ὡς τὴν ἀκρὴ τῆς Ἀνταρκτικῆς.

Ἀκούγοντας αὐτὰ ἔμεινα κατάπληκτος. Σκέφθη-κα πῶς εἶχα νὰ κάνω μ' ἓνα ψυχονευρωτικό, μ' ἓνα βλαμμένο ποῦ ἦτανε θῦμα τῆς φαντασιοπληξίας του. Τί νὰ τοῦ πῶ; Ἀρκέστηκα νὰ ἐκφράσω τὴ λύπη μου γιὰ τὴν ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν του.

— Εἶναι πραγματικὰ λυπηρὸ ποῦ δὲν βρῆκα τὸν Πέτερς, ἔκανε σὰ νὰ μονολογοῦσε, μὰ θάνατι πιὸ λυπηρὸ ἂν δὲ μπόρῃς νὰ βρῶ τοὺς ἄλλους...». — «Ποιούς ἄλλους;». — «Τὸν καπετάνιο καὶ τὸ πλή-ρωμα τοῦ πλοίου ποῦ παρέλαβε τὸν Πύμ καὶ τὸν Πέτερς μετὰ τὸ ναυάγιο τοῦ «Κράμπου», καὶ ποῦ τοὺς πῆγε στὸν Πολικὸ ὠκεανό, ἴσαμε τὸ νησί Τσάλαλ». — «Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν ἐχάθηκαν ὅλοι;». — «Μπορεῖ νὰ κατάρθωσαν νὰ σωθοῦν μερικοὶ» μουρμούρισε, κ' ἔφυγε βιαστικά.

Εἶπα νὰ μιλήσω σχετικὰ μὲ τὴ διανοητικὴ κα-τάστασι τοῦ πλοίαρχου μας μὲ τὸν ὑποπλοίαρχο Βέστ, δὲν ἐτόλμησα ὅμως. Ἦξερα πῶς δύσκολα ἀνοίγει τὸ στόμα του. Τί μ' ἐνοιαζε ἐπιτέλους; Μήπως δὲν θ' ἀφῆνα γιὰ πάντα τὸν «Ἀλμπρανο» σὲ λίγες ἡμέρες;

4

Καθισμένος σ' ἓνα πάγκο ἀναπολοῦσα τίς ἀπί-στευτες περιπέτειες τῶν ἡρώων τοῦ περιφημοῦ μυθιστορήματος τοῦ Πόε, κ' ἐθαύμαζα γιὰ τὴ δύ-ναμι μιᾶς ἀπὸ τίς πιὸ γόνιμες φαντασίες. Ὅσο γιὰ τὸ τέλος τοῦ ἔργου, ποῦ παρουσιάζει κάποια ἀ-σάφεια, ἴσως γιατί ἔλειπαν δυὸ-τρία κεφάλαια, πίστευα πῶς ὁ Πόε τὸ ἔκανε ἐπιτήδες θέλοντας ν' ἀφήσῃ στὸν ἀναγνώστη τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μά-θαινε σὲ νέα ἔκδοσι πολλὲς λεπτομέρειες. Οἱ μελ-λοντικὲς μου περιπέτειες μ' ἔκαναν ν' ἀλλάξω γνώ-μη...

Τὸ ταξίδι συνεχιζόταν ὁμαλὰ. Βλεπόμεστε μὲ τὸν πλοίαρχο, ἀλλ' αὐτὸς δὲ μοῦ ξανάκανε λόγο γιὰ τὸν Πόε, ἔδειχνε μάλιστα πῶς δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ συζητήσουμε γι' αὐτὸ τὸ θέμα. Ὅ,τι ὅμως κι ἂν μοῦλεγε, δὲ θὰ μ' ἐπείθε πῶς ἦτανε σωστοὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ του. Γιὰ σκεφθῆτε, νὰ φθάσῃ ὡς τὸν 84ο παράλληλο μιὰ γολέτα καὶ νὰ μὴ θεωρηθῇ σπουδαιότατο γεωγραφικὸ γεγονός αὐτὸ τὸ τα-ξίδι! Νὰ ἐπιστρέψουν σωδοὶ οἱ Πύμ καὶ Πέτερς καὶ νὰ μὴ δοξασθοῦν ὡς ἐξερευνηταὶ ἀνώτεροι ἀπὸ τὸν Κούκ καὶ τὸν Μπίσκοπ!

Μελαγχολικὸς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ ὁ Γκύ, ὅταν, σπανιωτάτα, ἐμφανιζότανε στὸ κα-τάστρωμα, ἀφῆνε τὸ βλέμμα του νὰ βυθίζεται κατὰ τὸν νότο. Καὶ μὲ τέτοιον ἔντασι, ποῦ θάλεγε ὅτι ἤθελε νὰ διατυπώσῃ τὸν ὀρίζοντα! Εὐτυχῶς, μόνο σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἦτανε μονομανὴς ὁ καπετά-νιος μας. Καθαρώτατο ἔδειχνε τὸ μυαλό του κατὰ τ' ἄλλα, τὰ ναυτικὰ του προτερήματα σπάνια.

Διασκευή Σ. Π.

(Συνεχίζεται)

Σχεδ. Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως: Λυκαβηττού 1 - Τηλ. 613.571

Α' Περίοδος 1924-1941 — Β' Περίοδος Έτος 32ον — ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1976 - ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 2

Διευθύνουσα Έπιτροπή του Περιοδικού

Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΙΤΣΑΡΑΣ, Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΤΣΑΚΡΗΣ, ΧΡΙΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμβουλος διὰ τὴν ἐποπτείαν τῆς ὁλῆς: ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθύνσεις συμφώνως Ν.Δ. 346/69 ἄρθρον 9: Διευθύνσεις Περιοδικῶν: ΚΑΛΛΙΠΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Δώρα 8 Ἰστορία 22
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΤΡΥΦΩΝ ΤΣΟΥΚΑΣ Παισαλίου 10

Τιμή Φύλλου Δρχ. 5 — Έτησία συνδρομή: Έστω. Δρχ. 50 (διὰ τὰ Σχολεία δρχ. 40) — Έξωτ. £ 1 ἢ \$ 3

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλούμεν θερμῶς: α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβόλια ἀποστέλλονται ἀπροσώπως Ε.Ε.Σ.Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Γ. ΑΘΑΝΑΣ: Ἀκαδημαϊκὸς
Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Καθηγητὴς τῆς
Παντείου Ἀν. Σχ. Ἐπιστημῶν
Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀκαδη-
μαϊκὸς
Β. ΚΟΥΡΙΑΣ: Καθηγητὴς Πανεπιστη-
μίου Ἀθηνῶν
Γ. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ: Γεν. Διευθυντὴς
Υπουργ. Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν

ΟΡ. ΛΟΥΡΙΑΔΗΣ: Ὁμότ. Καθηγητὴς
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Θ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ: Ἐθνι-
κὸν Ἀριστεῖον Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀκαδημαϊ-
κὸς
Ι. ΧΑΡΑΜΗΣ: Ἀκαδημαϊκὸς
ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ: Ἀκαδημαϊκὸς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Π.Γ.: Ἐπίσκεψις εἰς Βουλγαρίαν.....	1
Μ.ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Τὸ ἀποτυχημένο πάρτυ.....	2
Δ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ: Ἀστρονομικά.....	4
Α. ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ: Κεραμεικὸς.....	5
Η. HOLMEIER: Ἡ διατροφή τοῦ παιδιοῦ (Ἀπόδοσις Μ. ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ).....	6
ΠΑΠΟΥ: Ἑμμετρὲς συμβουλές.....	6
Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ: Ὁ Ἀρχιμήδης εἰς τὰς Ἀθήνας.....	7
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα.....	7
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ: Ἡ ὕγη φωτιά.....	8
Δ. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ: Ἀυτοκυριαρχία.....	9
Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Ἡ κοινωνικὴ συμβίωσις τῶν ζώων.....	10
Δ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ, Τ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥ- ΛΟΥ, Ι. ΒΗΛΑΡΑ, Ε. ΜΑΡΤΙΝΕΓΚΟΥ, Γ. ΑΜΠΑΤΗ: Ποιήματα.....	11
Σ. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ: Ἀπὸ τ' «Ἀγρία καὶ τὰ Ἡμέρα τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ λόγγου».....	12
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τὸ ἄσπρο ποντικᾶκι.....	13
Α. ΒΑΡΕΛΛΑ: Τὸ ταξίδι τοῦ πράσινου φύλλου.....	14
ΚΙΝΗΣΙΣ — ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.....	16
Θ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ: Δῶρα τῶν κυμάτων.....	23
Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΔΗ: Ἡ ἱστορία τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰκονογρα- φημένη.....	24
Γ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ: Τὰ Μετέωρα.....	26
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.....	28
ΣΥΝΕΡΦΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.....	29
Ι. ΒΕΡΝ: Στὴ Σφίγγα τῶν πάγων (Διόσκυη Σ.Π.).....	30
ΣΤΙΧΟΙ — ΜΟΥΣΙΚΗ στὰ ἐσώφυλλα.....	

CONTENTS

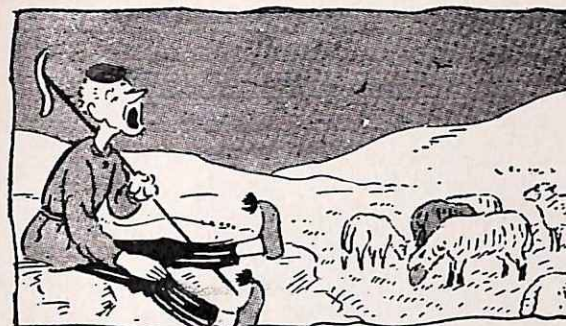
	Page
P.G.: Visit to Bulgaria.....	1
M. STASINOPOULOS: The Unsuccessful Party.....	2
D. SIMOPOULOS: Astronomy.....	4
A. VARVARRIGOS: The Keramikos.....	5
H. HOLMEIER: Children's Nutrition (Revised by M. NIKITOPOULOU).....	6
GRANDFATHER: Advice in Verse.....	6
E. STAMATIS: Archimedes in Athens.....	7
TH. CONSTANTINOU: Poem.....	7
A. KARANTONIS: The Greek Fire.....	8
D. MAGRIOTIS: Self-control.....	9
N. DIMITROKALLIS: Animals' Social Life.....	10
D. SOLOMOS, G. VIZYINOS, T. PAPADOPOULOS, I. VILARAS, E. MARTINENGOS, G. AMBA- TIS: Poems.....	11
S. GRANITSAS: Wild and Tame Animals of Moun- tains and Forests.....	12
S. PANAGIOTOPOULOS: The White Little Mouse.....	13
A. VARELLA: The Travel of a Green Leaf.....	14
H.R.C. and H.J.R.C.: Movement — Activities.....	16
TH. POTAMIANOS: Gifts of Waves.....	23
M. PROTOGERIDIS: The Illustrated History of the H.R.C.....	24
G. MOUSTAKIS: The Meteora.....	26
From H.R.C. JUNIORS' ACTIVITIES.....	28
READERS' COLLABORATION.....	29
J. VERN: At the Sphinx of the Land of Ice (Re- vised by S.P.).....	30
VERSE — MUSIC Inner Covers.....	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ: Παγόγραμμα Μολύβου (ἐπαρ. Μηθύμνης) Λέσβου.

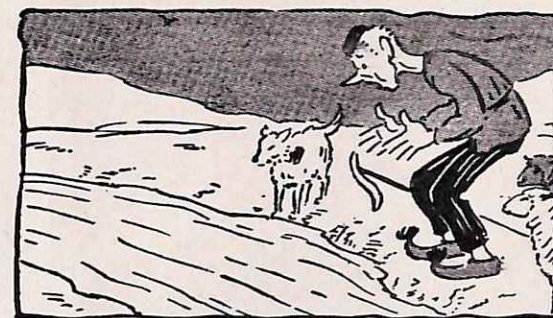
Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΕΜΑ

(Τοῦ ἐκλιπόντος συνεργάτου μας Α. ΒΩΤΤΗ

(1)

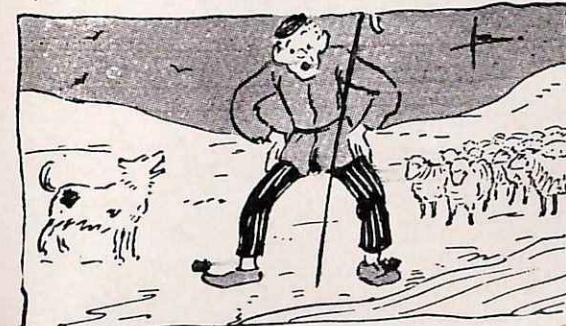

Ο Γιάννης ὁ λιγνόψηλος, ὅλο τὸ καλοκαίρι,
ἔχοντας πάντα συντροφιά τὴ γκλίτσα του στὸ χέρι,
σ' ἓνα λιβάδι τακτικά τ' ἀρνάκια του ὠδηγοῦσε
κ' ἐνῶ ἐκεῖνα βόσκανε αὐτὸς ἐτραγουδοῦσε.

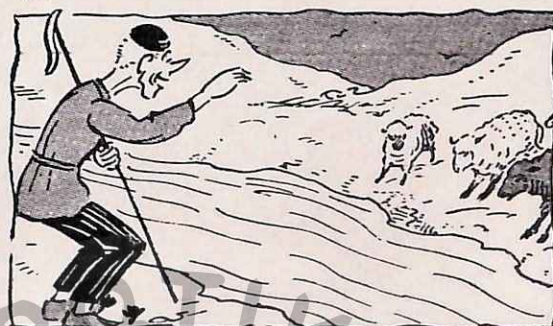
Μὰ ἦρθε τὸ φθινόπωρο. Κ' ἓνα πρωὶ στὶς ἐξι,
δγαλόντας τὸ κοπάδι του, βλέπει πὼς εἶχε βρέξει.
Καὶ κάποιο ρέμα, πού νερό δὲν εἶχε οὔτε δράμι,
ξάφνου τὸ βλέπει σήμερα... τρεχούμενο ποτάμι!

(3)

«ὦ, ξεφωνᾷ. Καὶ τί μπορῶ τώρα ὁ φτωχὸς νὰ κάνω;
Πὼς θὰ περάσωμε ὅλοι μας ἀπ' τὸ ποτάμι ἀπάνω;
Πιὸ πέρα εἶναι μιὰ γέφυρα κι ἂν πᾶμε ἐκεῖ περνοῦμε.
Μὰ θὰ μακρύνῃ ὁ δρόμος μας, πολὺ θὰ κουραστούμε.

(4)

«Α, ὦχι. Δὲ σ' ἀφήνω γὼ νὰ κουρασθῇς, Γιαννάκη.
Καὶ παίρνει τὴν ἀπόφασιν, πηδᾷ τὸ ποταμάκι,
φωνάζει καὶ τ' ἀρνάκια του. Ὅμως αὐτὰ διστάζουν.
Στὸ ἄλμα δὲ γυμνάστηκαν καὶ τὰ φτωχὰ δειλιάζουν.

(5)

Μὰ τ' ἀποπαίρνει τὸ σκυλί κι ἀρχίζουν νὰ πηδᾶνε
Πέντ' ἐξὶ πηδᾶσαν καλά. Δυὸ ψευτοκολυμπᾶνε.
Μὰ τὰ πολλὰ κάνουμε μπλουὺμ κ' ἴσια στὸν πάτο πᾶνε.

(6)

Κι ὁ κουτο-Γιάννης κλαίοντας: «Γιὰ κοίταξε τί κάνω...
Γιὰ νὰ γλυτώσω βήματα δυὸ-τρία παραπάνω,
τώρα ὁ θεοτέμπελος ὅλο τὸ βίός μου χάνω...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΕΡΑΝΟΣ 1976

17, 18 ΚΑΙ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ